

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΤΙΠΑΣ:
Ο μαρτυρικός ιεράρχης
της Περγάμου
και προστάτης άγιος
των οδοντιάτρων
Σελίδα 12

ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ακρωτηρίου 55 - ΤΗΛ. 2610 341.515 - 2610 222.392

ΕΤΟΣ 6ο - ΣΑΒΒΑΤΟ 13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2013 - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 308

10 Απριλίου
1821 - 10
Απριλίου 1826
Τιμή στους
Μάρτυρες
του Γένους
Σελίδα 11

Ο Μέγας Κανών

ΠΕΡΙΣΠΟΥΔΑΣΤΟ ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΣΕΛΙΔΑ 4

Ο π. Αμβρόσιος στη Διακίδειο Σχολή

«Ο Σταυρός του Κυρίου
στην ζωή της Εκκλησίας»

ΣΕΛΙΔΑ 8 & 9

14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1803, ΤΡΙΠΟΛΙΤΣΑ

«Δημήτριάς... Δημήτριάς... τώρα που θα πας στον Ουρανό να προσεύχεσαι για μας...»

Άρθρο του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΣΕΛΙΔΑ 3

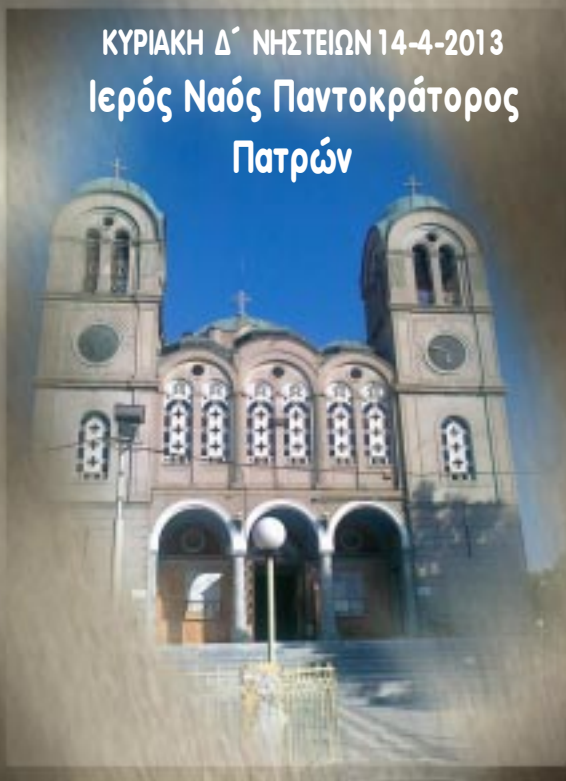
Οι Ιεροψάλτες τελούν Αρχιερατικό Μνημόσυνο στην Ιερά Μονή Γηροκομιτίσσης

Οι Ιεροψάλτες της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών, τελούν σήμερα το πρωί 13 Απριλίου Ιερό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των κοιμηθέντων συναδέλφων των, στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Παναγίας της Γηροκομιτίσσης

Θα προεξάρχει της Θείας Λειτουργίας και θα χοροστατήσει στο Ιερό Μνημόσυνο, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ 14-4-2013

Ιερός Ναός Παντοκράτορος Πατρών

Κατανυκτικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσοστόμου.

Θα ομιλήσει ο Αρχιμανδρίτης
π. Χριστοφόρος Μυτιλήνης

Εορτάζεται η Ιερά Μνήμη του Αγίου Εθνοϊερομάρτυρος Γρηγορίου του Ε΄ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως στον Ιερό Ναό Παντανάσσης

Αύριο Κυριακή 14 Απριλίου, στον Ιερό Ναό της Παντανάσσης, θα εορτασθεί η μνήμη του Αγίου Εθνοϊερομάρτυρος Γρηγορίου του Ε΄ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ο οποίος κρεμάστηκε από τους Τούρκους, στις 10 Απριλίου 1821 στην κεντρική πύλη του Πατριαρχείου.

Επίσης την ίδια ημέρα, στον ίδιο Ναό, θα εορτασθεί η μνήμη του Αγίου Νεομάρτυρος Δημητρίου, ο οποίος εμαρτύρησε στην Τρίπολη στις 14 Απριλίου 1803.

Την Θεία Λειτουργία θα τελέσει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, ο οποίος θα κηρύξη και τον θείο λόγο.

Μετά την Θεία Λειτουργία, θα λιτανευθή η εικόνα του Αγίου Γρηγορίου του Ε΄ και ενώπιον της προτομής του στην πλατεία του Ναού, θα αναπεμφθή δέησις.

Μεγάλη ευλογία από τον Θεό

Τα Ιερά Λείψανα των Νεομαρτύρων Παύλου και Δημητρίου που φυλάσσονται στην Ιερά Μονή Αγίου Νικολάου Βαρσών θα υποδεχθούμε στην πόλη μας την Πάτρα το Σάββατο της Διακαινησίμου (ώρα 6.30 στην Πλατεία Νόρμαν), για να γιορτάσωμε την μνήμη τους στον Άγιο Διονύσιο, όπου από το 1861 ευρίσκεται η εικόνα των δύο αριστέων της Πελοποννήσου.

Θα τα συνοδεύσει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας και Κυνουρίας κ. Αλέξανδρος, ο Ηγούμενος και οι μοναχοί της Ιεράς Μονής Βαρσών και άλλοι Κληρικοί και αδελφοί από την Τρίπολη.

Η ιστορία είναι αληθινή. Είναι πέρα για πέρα αληθινή κι ας μοιάζει τόσο παράξενη που να νομίζεις ότι είναι ψεύτικη. Απίθανη. Άλλωστε ζούμε σε μια εποχή που και το πιο παράξενο φαντάζει αληθινό. Το πιο παράλογο – λογικό. Και δεν έχει σημασία αν δεν γράφω ονόματα. Τι σημασία θα είχε ένα όνομα. Ας πούμε Ουρανία, Χριστίνα Ευτέρπη, Ιουλία. Ένα οποιοδήποτε όνομα.

Μπορεί εξ άλλου να την έχετε δει και σεις και να μην την προσέξατε ή να μη θελήσατε να τη σχολιάσετε. Μπορεί ακόμη να είναι και γνωστή σας ή μπορεί να είναι η μοναδική, να είναι η εξαίρεση. Όμως εκείνο που έχει σημασία είναι ότι καμιά φορά αυτό που

νομίζουμε μοναδικό κινδυνεύει να γίνει κανόνας. Μόδα. Το ξέρουμε άλλωστε πόσο γρήγορα διαδίδονται αυτά. Είναι να μη κυκλοφορήσει κάποια έτσι και σε λίγο αρχίζουν όλες. Το βλέπουμε άλλωστε αυτό τον καιρό που όλα τα νεαρά κορίτσια κυκλοφορούν με σκισμένα παντελόνια, βρώμικα ελεεινά λες και κατεβήκανε μόλις από το γιανί!!!

Πρωί ώρα 11 και κάτι. Αγίου Νικολάου και Κορίνθου. Το συνηθισμένο σκηνικό της αγοράς. Κόσμος που πάει και έρχεται κουβαλώντας το άγχος του βιοπορισμού. Ο αγώνας για τον άρτον τον επιούσιον κι ας επιμένει ο σοφός εκκλησιαστής ότι το σπουδαίο δεν είναι αυτός ο άρτος, αλλά ο άλλος ο πνευματικός. Να σας το θυμίσω;

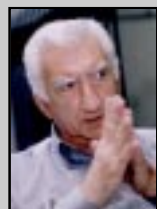
...και προσελθών αυτό ο πειράζων είπε: **Ει υιός ει του Θεού επεί ίνα οι λίθοι ούτοι άρτοι γένονται. Ο δε απεκριθείς είπε: Γέγραπται ουκ επ άρτω μόνον ζήσεται άνθρωπος, αλλά επί παντί ρήματι εκπορευομένων δια στόματος Θεού.**

Η πρωινή κίνηση. Τροχοφόρα. Μηχανάκια. Γυναίκες με ψώνια. Τρεις φοιτητές που συζητούν στη γωνία. Ο λαχειοπώλης που επιμένει τελευταίο και τυχερό (ψέματα δεν είναι τελευταίο. Τα άλλα τα έχει κρυμμένα στην τσέπη. Τα κατά συνθήκη ψεύδη του επαγγέλματος ο κουλουροπώλης με το καλάθι του (φρεσκα – ζεστά κουλούρια) και κάποιοι αδιάφοροι περαστικοί. Οι σηματοδότες που αναβοσβήνουν. Πράσινο- κίτρινο- κόκκινο!

Ώρα 11 και κάτι λοιπόν. Κυρίες και κύριοι ιδού.

Αυτή. Μία μάλλον νεαρά κυρία (γνωστό άλλωστε ότι οι γυναίκες δε μεγαλώνουν πέρα από τα 40-45 το πολύ), καλοντυμένη, ξανθιά (αν και αυτό δεν παίζει ρόλο γιατί όπως λέει φίλος οπτικός σήμερα με τους φακούς επαφής οι γυναίκες όχι μόνο βάζονται αλλά αλλάζουν και χρώμα ματιών ανάλογα με τα μαλλιά και το ντύσιμο. Θεέ και Κύριε!!!) αεράτη με ύψος 18 καρδινάλιων (καθώς λέμε μια και οι καρδινάλιοι περισσότερο προσέχουν την εξωτερική τους εμφάνιση παρά την εσωτερική τους) και ...

Εδώ ακριβώς είναι η ιστορία μας. Διότι η κυρία κρατάει στην αγκαλιά της μια μικροσκοπική σκυλίτσα

"ΚΑΘ' ΟΔΟΝ"

Του Σταύρου Ιντζεγιάννη

ΧΩΡΙΣ ΣΧΟΛΙΑ

Μα είναι τόσο περίεργο αυτό θα συλλογιστείτε – και με το δίκιο σας-για να το σχολιάσουμε;. Όχι αυτό δεν είναι. Αντίθετα μάλιστα είναι μια ωραία εικόνα. Μόνο που υπάρχει μια λεπτομέρεια. Διότι δυο βήματα πίσω από την κυρία ακολουθεί η υπηρέτρια (οικιακή βοηθός σήμερα που αλλάξαμε τις λέξεις αλλά όχι και το περιεχόμενό τους) η οποία ΣΕΡΝΕΙ ΔΕΜΕΝΟ ΜΕ ΕΝΑ ΛΟΥΡΊ ΕΝΑ ΖΩΗΡΟ ΜΕΛΑΧΡΙΝΟ ΑΓΓΕΛΟΎΔΙ (ισαμε δυο – δυσόμιση ετών –ναι δεμένο με ένα λουρί, ακριβώς όπως τα σκυλιά (όχι βέβαια από το λαιμό αλλά από τις μασχάλες και τη μέση). Ναι η κυρία αγκαλιά με τη σκυλίτσα της σαν το μωρό της και

η υπηρέτρια με το παιδί σαν σκυλί της.

Χρειάζονται σχόλια; Όχι. Παρακαλώ μη σχολιάζετε. Άλλωστε όπως έδειχνε, από το ντύσιμό της και το ύψος της, η κυρία ανήκε στην καλή λεγόμενη τάξη, στην οποία όπως ξέρουμε επιτρέπονται πολλά. Ακόμη και να περιφέρει η οικιακή βοηθός τα παιδιά τους με το λουρί όπως τα σκυλάκια

την ώρα που αυτοί έχουν αγκαλιά τα σκυλάκια τους. Ψυχρή έχουν άλλωστε κι αυτά.

Κύριε –Κύριε επίβλεψον εξ ουρανού και ιδε !!!

Κουρά μοναχού στην Ιερά Μονή Μεγάλου Σπηλαίου

Τη Παρασκευή 5 Απριλίου 2013, μετά το πέρας της ακολουθίας των Γ' Χαιρετισμών της Θεοτόκου, ετελέσθη εις την Ιερά Μονή του Μεγάλου Σπηλαίου η μοναχική κουρά του δόκιμου μοναχού Θεοδώρου Σπανογιαννοπούλου, ο οποίος έλαβε το μικρό Αγγελικό Σχήμα με το μοναχικό όνομα Σεραφεΐμ.

Της ακολουθίας προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ.κ. **Αμβρόσιος**, ενώ παρών ήταν και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βρεσθάνης κ. **Θεόκλητος**. Τους Σεβα-

σιμωτάτους πλαισίωσαν ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Μεγάλου Σπηλαίου Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. **Ιερώνυμος Κάρμας** με τους Πατέρες της Ιεράς Μονής, ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίας Λαύρας Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. **Ευσέβιος Σπανός**, ιερείς από την Αιγιάλεια, τα Καλάβρυτα και τη Πάτρα, καθώς και μεγάλος αριθμός προσκυνητών.

Κατά τη διάρκεια της μοναχικής κουράς, ο Σεβασμιώτατος Καλαβρύτων κ.κ. **Αμβρόσιος** εξήγησε στους παρευρισκομένους πιστούς το συμβολισμό των μοναχικών ενδυμάτων και στη συνέχεια μίλησε για τη σημασία του Μοναχισμού, ο οποίος αποτελεί "μία οδό δακρύων, πόνου και πειρασμών που οδηγεί όμως στον Παράδεισο", έναν "γάμο" με τον Χριστό, που είναι εξίσου σημαντικός όσο και ο γάμος μεταξύ δύο ανθρώπων που ορκίζονται αμοιβαία στήριξη και εμπιστοσύνη στη ζωή. Εμφανώς συγκινημένος ανέτρεξε σε προσωπικά γεγονότα από την εποχή που ο ίδιος έγινε μοναχός. Επίσης, εξήγησε ότι το μοναχικό όνομα Σεραφεΐμ, το οποίο έδωσε στον χειροθετηθέντα νέο Μοναχό, αποτελεί προσωπική του επιθυμία με σκοπό να τιμηθεί ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρός Σεραφεΐμ, του οποίου η συμβολή στη διαφύλαξη της Εκκλησίας της Ελλάδος ήτο σημαντική σε καιρούς δύσκολους, ιδιαίτερος στη δεκαετία του '80. Τέλος ευχήθηκε στον νεοκαρέντα δύναμη και φρόνημα μοναχικό στη δύσκολη ζωή της άσκησης και της νήψης, ενώ τον παρότρυνε να αφιερώσει πολύ χρόνο στη μελέτη της Αγίας Γραφής, των Πατερικών κειμένων ως και εις την προσευχή.

Μετά το πέρας του Μυστηρίου της κουράς ακολούθησε μικρή δεξίωση στη Τράπεζα της Ιεράς Μονής Μεγάλου Σπηλαίου με τη φροντίδα του Καθηγουμένου και των Αδελφών της Μονής, όπου οι φιλοξενούμενοι είχαν την ευκαιρία να δοκιμάσουν νησιτίσματα εδέσματα της μοναστηριακής κουζίνας.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΩΣΣΟΥ & ΑΓΙΟΥ ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΠΑΤΡΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ & ΠΡΕΣΠΑΣ-ΤΕΡΨΗ

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
ΕΟΡΤΑΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΔΕΞΙΟ ΚΛΙΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΩ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΓΙΑΣΜΕΝΟ ΕΠ' ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 15 Απριλίου 2013

* Πρωί στις 07:00 Όρθρος-Ώρες-Αρτοκλασία- Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία, θα ιεουργήσει

και θα ομιλήσει ο ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών, Πανοσιολογιώτατος Αρχιμ. π. **Θεόκλητος Παντελίδης**.

* Εσπέρας στις 17:00 Μέγα Απόδειπνο, παρακλητικός κανόνας και εν συνεχεία ομιλία με θέμα: Ερμηνευτικές προσεγγίσεις στην Αποκάλυψη του Ιωάννου.

ΕΚ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ
8259

Ο Εκκλησιολόγος

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος

Μαραγκοπούλου 5 - Τ.Κ. 26331 - ΠΑΤΡΑ

τηλ. & FAX: 2610 / 222392 και 341515

E-mail: alexkoll@otenet.gr

& ekklesiologos@gmail.com

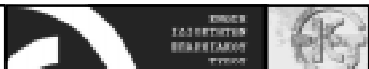
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ιδιώτες - Ελλάδα 50 ευρώ

Ευρώπη 100 ευρώ

Αμερική, Ασία, Αυστραλία, Αφρική 200 ευρώ

Μέλος της:

Ιερά Μονή Παναγίας Ελεούσης

Πρόγραμμα Μεγάλης Τεσσαρακοστής

* Κάθε Τετάρτη Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία 6.30 π.μ. – 9.00 π.μ.

* Χαιρετισμοί: 5.00 π.μ.

* Κατανυκτικός Εσπερινός κάθε Κυριακή απόγευμα και ώρα 6.00 π.μ.

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΑΠΟ ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

Τραχανάς, Χυλοπίτες, Λαζάνια, Γλυκά του Κουταλιού, Μέλι, Χειροποίητα Λικέρ, Αγιορείτικες Ιαματικές Αλοιφές, Κρασί, Τσίπουρο, Μπαχαρικά, Βότανα, Παρθένο Ελαιόλαδο, Παραδοσιακά Γλυκά, Χειροποίητα Σαπούνια, Όσπρια

Παρασκευή Ε. Θεοδωράτου
Ερμού 90 (έναντι Αστυνομίας), Πάτρα - τηλ.: 2610 223869
κιω.: 6975103295, e-mail: paratheod@yahoo.gr

14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1803, ΤΡΙΠΟΛΙΤΣΑ

«Δημήτριά... Δημήτριά... τώρα που θα πας στον Ουρανό να προσεύχεσαι για μας...»

Άρθρο του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Τρίτη της Εβδομάδος του Θωμά, το 1803 στην Τριπολιτσά. Όλα σκοτεινά και μαύρα. Οι δύστυχοι ραγιάδες είναι κλεισμένοι στα σπίτια τους για τον φόβο των Αγαρηνών, οι οποίοι αυτές τις ημέρες έχουν εξαγριωθεί. Όμως, ενώ όλα ήταν έρημα και η αγορά στο κέντρο της τουρκοκρατούμενης πόλης δείχνει νεκρή, ένα πλήθος ανθρώπων ξεχύνεται στους δρόμους, κρατώντας κεριά και λιβανιστήρια. Άνδρες, γυναίκες, παιδιά, χωρίς να φοβούνται, με τα πρόσωπα πλημμυρισμένα από το φως της Αναστάσεως, που γιόρτασαν πριν από λίγες ημέρες, βιάζονται να βρεθούν στην σιταγορά της πόλης.

Τι γίνεται άρα γέ; Πως ο φόβος μεταβλήθηκε σε λευτεριά και αναστάσεως πανηγύρι; Ένα παλληκάρι, είναι δεν είναι 24 ετών, το πάνε οι Τούρκοι να το σφάζουν. Τις τελευταίες ημέρες διαδόθηκε από στόμα σε στόμα. Το είπε ο Παπαντώνης, ο παπάς του Αγίου Δημητρίου, στον Δεσπότη, στα πνευματικά του παιδιά, το έμαθε όλη η Τριπολιτσά. Ο Δημήτρης από την Λιγούδιστα, εκείνο το παιδί που πριν λίγα χρόνια δούλευε στο γνωστό τουρκομάγαζο μπαρμπέρης, εκείνο το παλληκάρι που τούρκεψε, ο Μεχμέτ (έτσι τον φώναζαν οι Τούρκοι), εκείνο το παιδί που είχε χαθεί τα τελευταία χρόνια, ξαναγύρισε.

Μετανόησε, παρουσιάστηκε μπροστά στους αγάδες και βροντοφώναξε ότι είναι Έλληνας Χριστιανός Ορθόδοξος και θέλει να μαρτυρήσει για του Χριστού την αγάπη.

Καί να, σε λίγο ακούονται φωνές και αντάρα μεγάλη γίνεται. Νάτος ο Δημήτρης, με δεμένα τα χέρια. Τον σπρώχνουν, τον κτυπάνε, τον βρίζουν, τον φτύνουν, τον πάνε να του κόψουν το κεφάλι. Η διαταγή είναι «τσεκούρι στον άπιστο».

Σαν άγγελος το παλληκάρι, με γλυκύ και χαρούμενο το βλέμμα, με φωτισμένο το πρόσωπο από την χάρη του Θεού, λουσμένος στα δάκρυα της μετανοίας, κοιτάζοντας με χαρά τον κόσμο που είχε κατακλύσει τα σοκάκια, βαδίζει για την μεγάλη νίκη.

Δεν πατάει στη γη. Έχει ήδη εισέλθει στον ουρανό, όπου ήχος καθαρός εορταζόντων και βούντων απαύστως το, «Κύριε Δόξα Σοι».

Βλέπει με τα μάτια της ψυχής του, ενώ πορεύεται στο μαρτύριο, τη μάνα του. Έφυγε νέα από τον κόσμο αυτό. Τον άφησε μικρό με τον αδελφό του, στην Λιγούδιστα (σημερινή Χώρα) της Τριφυλίας. «Παιδάκια μου, να μην ξεχάσετε την πίστη σας στον Θεό και την αγάπη στην πατρίδα μας», ήταν τα τελευταία της λόγια. Τώρα χαίρεται από ψηλά. Είχε δει την πορεία του Δημήτρη και η ψυχούλα της θλιβόταν. Έβλεπε τα βάσανα των παιδιών της από την μηριά τους, τον δρόμο της ξενιτειάς που πήρε ο Δημήτρης για την φημισμένη πόλη, την Τριπολιτσά. Ράγισε η καρδιά της όταν το παιδί της τούρκεψε και γυρνούσε στην πόλη φωνάζοντας: «Είμαι ο Μεχμέτ, δεν είμαι ο Δημήτρης!».

Χαιρόταν τώρα η ψυχή της, γιατί έφτασε η ώρα που ο Δημήτρης τελειώνει την ωραία πορεία που άρχισε, όταν έφυγε μετανιωμένος από την Τρίπολη και έφτασε στην Σμύρνη και τις Κυδωνιές της Μικράς Ασίας, όπου νύκτα και ημέρα έκλαιε για το αμάρτημά του. Τελειώνει τώρα ο δρόμος που πέρασε από την Χίο, από το ταπεινό κελλί του Αγίου Μακαρίου του Νοταρά, όπου στάθηκε γονατιστός ο Δημήτριος κλαίοντας για το ολίσθημά του. Άκουσε η μάνα από τον ουρανό την κραυγή του παιδιού της: «Θεέ μου συχώρε με... Θέλω να δώσω το αίμα μου για σένα...». Άκουσε και την πατρική φωνή του Αγίου Μακαρίου: «Πάψε παιδί μου, συχωρέθηκες... Μη παιδί μου, μη χτυπάς το κεφάλι σου στον τοίχο... Παιδί μου, δεν βλέπεις που τ' αυτιά σου και η μύτη σου βγάζουν αίματα; Μη παιδί μου, αλήθεια σου λέγω, συχωρέθηκες από τον Θεό...». Ο Δημήτριος όμως συνέχισε: «Γέροντα θέλω την ευχή σου να πάω στην Τρίπολη και ο,τι είναι θέλημα του Θεού ας γίνει». Καί ο Άγιος του απάντησε: «Πορεύ-

ου εις ειρήνην Δημήτριά...».

Η μάνα παρακολουθεί από τον ουρανό... προσεύχεται. Τον βλέπει... φτάνει στο Άργος, ξενυχτάει κλαίοντας, ανεβαίνει στο βουνό για να περάσει στην άλλη μεριά, στην Αρκαδία. Καθώς ανεβαίνει στην κορυφή — τι χαρά για την ψυχή του παλληκαριού — βλέπει μπροστά του ένα μοναστήρι. «Θεέ μου σε ευχαριστώ, να ξαποστάσω λίγο, να πιώ ένα ποτήρι νερό». Οι Καλόγεροι τον καλοδέχονται. «Έλα παλληκάρι, κάτσε να προσευχηθείς, να ξαποστάσεις». Εκείνος είναι αλλού, δεν πατάει στην γη. Γονατίζει μπροστά στο άγιο εικόνισμα της Παναγίας. Η Γοργοπηήκοος των Τσηπιανών τον αγκαλιάζει με το γλυκύ της βλέμμα. Τού μιλάει, τον παρηγορεί, τον εμψυχώνει: «Προχώρα Δημήτριά, μη φοβάσαι. Σε λίγο θα χαίρεσαι με τους Αγγέλους και τους Αγίους στον Ουρανό...».

Τώρα κατηφορίζει, έχει φτερά στα πόδια, φτάνει μπροστά από την πόλη. Ξέρει τον τόπο. Τόσα χρόνια έζησε εδώ. Κοντά είναι το Μερκοβούνι, σε λίγο θα μπη στην Τριπολιτσά. Ξεκουράζεται κάτω από ένα δένδρο για να πάρη δύναμη. (Σήμερα εκεί υψώνεται ο περικαλλής Ναός του χωριού, αφιερωμένος στην μνήμη του). Η μάνα παρακολουθεί από τον ουρανό. Το παιδί έφτασε στον Άγιο Νικόλαο, το Εκκλησάκι έξω από τους Στρατώνες. Ο ιερομόναχος που ζει δίπλα, στο κελλί, ειδοποιεί την Μητρόπολη και σε λίγο φτάνει ο Πρωτοπαπάς. «Ο Παπαντώνης, παιδί μου, είναι το δεξί χέρι του Δεσπότη. Ήλθε να κουβεντιάσετε». Ο Δημήτρης λέγει με αποφασιστικότητα στον Αρχιερατικό Επίτροπο: «Άφησέ με πατέρα μου και μη με εμποδίσης. Είναι θέλημα Θεού να δώσω το αίμα μου για τον Χριστό και την Ελλάδα...».

.....
Όλα αυτά την ώρα εκείνη, σαν αστραπή περνάνε από του παλληκαριού τον νου και την καρδιά. Αλλά οι φωνές του πλήθους τον επαναφέρουν από την έκσταση. Ακούει το όνομά του. Όλος ο κόσμος, μικροί — μεγάλοι, φωνάζουν κρατώντας κεριά, τον λιβανίζουν, μπαίνουν μπροστά στους μανιασμένους Τούρκους, για να τον ακουμπήσουν. «Δημήτριά... Δημήτριά... τώρα που θα πας στον ουρανό, να προσεύχεσαι για μας... Να μας λευτερώσει ο Θεός...». Δάκρυσε το παλληκάρι.

Έφτασαν στον τόπο της θυσίας... Γονάτισε ο νέος από την Λιγούδιστα. Η μάνα από τον ουρανό μαζί με πλήθος Αγγέλων χαίρεται.

Σήκωσε το παιδί τα μάτια ψηλά. Φώναξε προσευχητικά. Τον άκουσε ο κόσμος όλος και συγκλονίστηκε. «Θεέ μου, τούτη την πόλη να την φυλάς από σεισμό και από φωτιά...». Τρεις φορές χτύπησε ο Αγαρηνός με το σπαθί, και το άγιο κεφάλι του Μάρτυρα κύλησε στην γη. Καί ενώ το αίμα τρέχει καυτό, να ένας Διάκος νέος, ασκητικός, ξερακιανός, ο Διάκος του Δεσπότη Νικηφόρου, τρέχει και πλησιάζει. Ο Τούρκος τον σπρώχνει. Αλλά τα καταφέρνει, είναι από σκληρή γενιά. Είναι ο Ιωσήφ γνωστός και ως δάσκαλος στην γειτονιά των Ταξιαρχών (αργότερα έγινε Δεσπότης της Ανδρούσης στην Μεσσηνία και πρώτος Υπουργός της Ορησκείας και της Παιδείας της Ελλάδος, αφού πέρασε πρώτα από τον φρικτό μαρτύριο της ειρκτής της Τριπολιτσάς και κατάφερε να ζήσει). Βρέχει το μαντήλι του στο αίμα του Μάρτυρα. Είναι άρωστο το παιδί του αδελφού του, ετοιμοθάνατο. Το Ξερε ο Διάκος, δεν έκανε λάθος. Σε λίγο το παιδί περπάτησε στους δρόμους της Τριπολιτσάς. Το πρώτο θαύμα διά πρεσβειών του Αγίου, είναι πραγματικότητας.

Το κεφάλι το πέταξαν οι Τούρκοι σε ένα πηγάδι με βρωμιές. Το σώμα μετά τρεις ημέρες το πέταξαν έξω από την πόλη. Γνωστό σε όλους, ότι λίγα γρόσια είναι αρκετά για να πουλήσουν οι άπιστοι τους θησαυρούς. Ο Παπαντώνης πήρε το κεφάλι και το έθαψε μέσα στον Ναό του Αγίου Δημητρίου πίσω από την Αγία Τράπεζα. Οι Μοναχοί του Αγίου Νικολάου των Βαρσών, πήραν το σώμα και το ενταφίασαν με τιμές μάρτυρα στο Μοναστήρι.

Στον τόπο του Μαρτυρίου του υψώθηκε Ναός στην μνήμη του, με χορηγία της ευσεβούς Δήμητρας Παπα-

λεξανδρή, απ' όπου περνώντας οι Τριπολιτσιώτες προσκυνούν την εικόνα του και παρακαλούν τον Άγιο να πρεσβεύη για τον καθένα και την πόλη τους.

Στον Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Βασιλείου Τριπόλεως είναι θησαυρισμένη η πανσεβάσμια Κάρα του Μάρτυρος και στο Μοναστήρι των Βαρσών τα υπόλοιπα μυρίτνια και σεπτά Λείψανά του.

Πόσες φορές οι Καλόγεροι, ο κόσμος, σε ώρες Θείας Λειτουργίας άκουσαν τα δαιμόνια να κραυγάζουν μέσα από στόματα ανθρώπων, οι οποίοι με την χάρη του Θεού, διά πρεσβειών του Αγίου βρήκαν την υγεία τους: «Με έκαψε ο κοψοκέφαλος... με έκαψε ο κοψοκέφαλος».

Οι συγχωριανοί του, στην Λιγούδιστα, κτίσανε Ναό στην μνήμη του. Όταν επισκέπτονται το Μοναστήρι, τα Λείψανά του ευωδιάζουν. Χαίρεται ο Άγιος για τα αδελφια του.

Πήγαμε με τον Άγιο στο χωριό του, μετά από παράκληση του μακαριστού Μητροπολίτου Τριφυλίας και Ολυμπίας κυρού Στεφάνου και των συγχωριανών του Αγίου, το έτος 1990. Από την ώρα που φύγαμε από το Μοναστήρι μέχρι που πήραμε τα Λείψανα για να επιστρέψουμε, ευωδία πρωτόγνωρη πλημμύρισε την ατμόσφαιρα.

Καί δεύτερη φορά, όταν πλήθος Αρκάδων με επικεφαλής τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μαντινείας και Κυνουρίας κ. Αλέξανδρο πήγαμε στη Λιγούδιστα για τις εορτές του Αγίου, ο Άγιος έδειξε με τον ίδιο τρόπο την χαρά του. Καί στην Λιγούδιστα και στού Φλόκα απ' όπου καταγόταν ο πατέρας του, όπου επίσης του έχουν αφιερώσει τον ενοριακό Ναό, η ίδια χαρά, το ίδιο θαύμα.

14 Απριλίου 2013. Ο ουρανός και η γη αγάλλονται για την χαρά του Δημητρίου. Πανηγυριστής εκείνος στην μεγάλη γιορτή, μας οδηγεί ενώπιον του Ουρανίου Εστιάτορος, για να γίνωμε όμαιμοι και σύσσωμοι Αυτού. Πλησιάζουμε την λάρνακα, που περιέχει τον ατίμητο θησαυρό και ψάλλομε μαζί με τον Ιωσήφ Ανδρούσης, που έγραψε αμέσως μετά το μαρτύριο την Ασματική Ακολουθία του Μάρτυρος:

«Της Λιγουδίστης τον γόνον και της Χίου αναστήμα και το περιώνυμον όντως της Τριπόλεως καύχημα, Δημήτριον τον νέον οι πιστοί, βεβαίρουντες ως Μάρτυρα Χριστού, ανυμνήσωμεν βοώντας τω εν αγίοις θαυμαστώ Θεώ ημών. Δόξα τω ενισχύσαντι αυτόν, δόξα τω στεφανώσαντι, δόξα τω ενεργούντι δι' αυτού πάσιν ιάματα...»

Στην Πάτρα θα τον γιορτάσουμε στην Παντάνασσα την Κυριακή 14/4/2013 μαζί με τον Αρκάδα Εθνοειρομάρτυρα Γρηγόριο τον Ε'.

Όμως θα έχουμε την μεγάλη ευλογία από τον Θεό να υποδεχθούμε τα Λείψανά του, μαζί με εκείνα του Νεομάρτυρος Παύλου του εξ Αροανίας (ο οποίος επίσης εμαρτύρησε στην Τρίπολη στις 22 Μαΐου 1818), στην πόλη μας την Πάτρα, στις 11 Μαΐου, Σάββατο της Διακαινησίμου (ώρα 6.30 στην Πλατεία Νόρμαν), για να γιορτάσουμε την μνήμη τους στον Άγιο Διονύσιο, όπου από το 1861 ευρίσκεται η εικόνα των δύο αριστών της Πελοποννήσου, λαμπρών Νεομαρτύρων Δημητρίου και Παύλου. Θα τα συνοδεύσει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας και Κυνουρίας κ. Αλέξανδρος, ο Ηγούμενος και οι μοναχοί της Ιεράς Μονής Βαρσών και άλλοι Κληρικοί και αδελφοί από την Τρίπολη.

Παράδειγμα για μίμηση ο βίος του Δημητρίου. Αξίζει τον κόπο να μάθουν τα παιδιά μας για την ζωή και το μαρτύριό του και να ακούσουν από το στόμα του Ιωσήφ, τον ύμνο για την σταθερότητα της πίστεως των μαρτύρων:

«Τι ουκ εποiουν οι θήρες, τι δε ουκ έλεγον θωπεύοντες σε μάρτυς του Χριστού αποστήσαι. Της πίστεως της θείας, συ δ' αηδών, ω Δημήτριά, έλεγες. Τον Ιησουν μου κηρύττω και Λυτρωτήν και Θεόν και Παντοκράτορα».

ΠΕΡΙΣΠΟΥΔΑΣΤΟ ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

Θρησκευτικό αλλά και εθνικό κειμήλιο ανεκτίμητης αξίας είναι η Υμνογραφία της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Όλα σχεδόν τα υμνολογικά κείμενα είναι περισπούδαστα ποιητικά έργα μεγάλης πνοής και συνθέσεως εκ των οποίων μερικά ούτε και αυτή η ποιητική δημιουργία της κλασσικής αρχαιότητας μπορεί να προσεγγίσει. Παράδειγμα αδιάψευστον ο Μέγας Κανών, από τους περισσότερο γνωστούς ύμνους της Εκκλησίας, ο οποίος ψάλλεται τμηματικώς μεν κατά την ακολουθία του Αποδείπνου των τεσσάρων πρώτων ημερών της Α' εβδομάδος των Νηστειών και ολόκληρος το εσπέρας της Τετάρτης της Ε' Εβδομάδος των Νηστειών «μετά συντετριμμένης καρδιάς». Έχει μελοποιηθεί σε ήχο πλαγ. του β', που είναι ήχος κατανυκτικός και εκφραστικός, ιδιαίτερα του πένθους και της συντριβής της ψυχής. Κατά την σχετική διάταξη του Τριωδίου, «τη Τετάρτη εσπέρας, περί ώραν δ' της νυκτός σημαίνει. Και συταχθέντες εν τη Εκκλησία, ευλογήσαντος του ιερέως...αρχόμεθα ψάλλειν τον Κανόνα αργώς και εν κατανύξει, ποιούντες εις καθέν τροπάριον μετανόιας γ' και λέγοντες: «Ελέησόν με ο Θεός, ελέησόν με».¹

Ο Μέγας Κανών είναι ο κατανυκτικότερος, ο πλέον συγκινητικός μεταξύ όλων των Κανόνων της Ορθοδόξου Εκκλησίας και είναι μέγας κατά την απόλυτη έννοιά του. Ο ποιητής του Κανόνος ηθέλησε να συνθέσει όχι τρία ή τέσσερα τροπάρια για την κάθε Ωδή, όπως έχουν συνήθως οι άλλοι κανόνες, αλλά περισσότερα. Συγκεκριμένα αποτελείται από 11 Ειρμούς² και 250 Τροπάρια, προφανώς κατά μίμηση των στίχων των εννέα βιβλικών ωδών, ενός εκάστου των τροπαρίων «άρρητον αποστάζοντος ηδονήν». Κατά το υπόμνημα του Τριωδίου «λέγεται Μέγας Κανών, ίσως αν τις είπη και κατ' αυτές τας εννοίας και τα ενθυμήματα- γόνιμος γάρ εστιν ο τούτου ποιητής αρίστως αυτά συντιθέμενος».³ Στο τέλος εκάστως Ωδής υπάρχουν ανά δύο μεταγενέστερα τροπάρια, ενσωματωμένα στον Μέγα Κανόνα αφιερωμένα στην Οσία Μαρία την Αιγυπτία, ο βίος της οποίας «πολλήν τοις επτακόσι και αμαρτάνουσι παραμυθίαν δίδωσι, ει μόνον των φαύλων αποστήναι βούλιντο⁴ και τέλος ένα στον ποιητή του Κανόνος, των οποίων πιθανώς συνθέτης είναι ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων Σωφρόνιος.

Δημιουργός αυτού του εκτενούς υμνογραφικού αριστουργήματος είναι ένας από τους κορυφαίους υμνογράφους της Ορθοδόξου Εκκλησίας, ο Άγιος Ανδρέας, αρχιεπίσκοπος Κρήτης, ο Ιεροσολυμίτης, του οποίου το υμνογραφικό τάλαντο τον ανέδειξε "κίθάραν μελωδούσαν τα του πνεύματος,... ζωγράφον της του βίου ματαιότητος, δογματιστήν αληθέστον».⁵

2. Όλος ο Μέγας Κανών διακρίνεται για το πένθιμο και θρηνώδες ύφος, την ακρίβεια του λόγου, τον πλούσιο λυρισμό, τα άφθονα ποιητικά στοιχεία και την περίτεχνη σύνθεση. Παρουσιάζει ανάγλυφη μίαν ανατομία του όλου ψυχροσωματικού ανθρώπου ως ουσίας αλλά και ως υποστάσεως. Διατυπώνει δηλαδή κατά τρόπον επιγραμματικών στα τροπάρια των Ωδών την διδασκαλία της Ορθοδόξου Εκκλησίας περί του ανθρώπου ως θείου δημιουργήματος, του ανθρώπου της πτώσεως και της αμαρτίας και τέλος της αναγεννημένης εν Χριστώ, δι' ειλικρινούς μετανόιας, ανθρωπίνης προσωπικότητας.

Ειδικότερα ο δημιουργός του Μεγάλου Κανόνος περιγράφει την μακαρία προπρωτική κατάσταση των πρωτοπλάστων, για να αναφερθεί ακολούθως στον «**πεπαιστωμένο άνθρωπον**» και στις συνέπειες της παρακοής του. Γράφει συγκεκριμένα στην Α' ωδή του Κανόνος: «Τον πηλόν ο Κεραμεύς ζωοποίησας έθνηκάς μου σάρκα και οστά και πνοήν και ζωήν».⁶ Προφανώς ομιλεί για τις δύο διαστάσεις του ανθρώπου, οι οποίες τον συνδέουν οργανικά με την υλική και την πνευματική διάσταση της κτίσεως και τον αναδεικνύουν «**ανακεφαλαιωτήν του σύμπαντος**».

Ο «**κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν**» Θεού δημιουργηθείς άνθρωπος είναι το τελειότερο δημιούργημα. Τοποθετήθηκε στον Παράδεισο και του εδόθη από τον Δημιουργόν η κυριότητα της αλόγου κτίσεως, γευόμενος και απολαμβάνων εκεί, κατά τον ιερών υμνογράφων, «το πρωτόκτιστον κάλλος» (Β, ΙΙ), «της ψυχής το ωραίον» (Β,6) «της αιδίου βασιλείας και τρυφής (Α,3). Προσβλέψας όμως στο ωραίον του «φυτού» έκαμε κακήν χρήση της ελευθερίας του και μη νοήσας τις καταστροφικές συνέπειες της παρακοής του, απομακρύνθηκε από τον Θεόν και κατέστη δούλος της αμαρτίας και του θανάτου. Τοιούτοτρόπως το «κατ'εικόνα» αμαυρώθηκε, το «καθ'ομοίωσιν» μετετράπη σε ανομοιότητα και ο άνθρωπος, χάνοντας την «θεοφάντη» στολή του «ενδύεται τους δερμάτινους χιτώνες και από θεολογικό ξεπέφτει σε βιολογικό ον».⁷ Η πράξη της αποστασίας του ανθρώπου από τον Θεόν και οι εξ'αυτής συνέπειες είναι διάσπαρτες στα τροπάρια του Μ. Κανόνος. Γράφει ο ιερός υμνογράφος: «**Προσέβλεψα του φυτού το ωραίον, ηπατήθην τον νουν και ένθεν κείμαι γυμνός και καταισχύνομαι**» (Β'9). «Α-

πώλεσα το πρωτόκτιστον κάλλος και την ευπρέπειάν μου και άρτι κείμαι γυμνός...» (Β,ΙΙ). «Εσπίλωσα τον της σαρκός μου χιτώνα και κατερρύπωσα το κατ'εικόνα και καθ'ομοίωσιν (Β.15). Μάλιστα για να τονίσει ιδιαίτέρως την κατάσταση στην οποία περιήλθε δια της αμαρτίας ο άνθρωπος θα προσθέσει: «Το σώμα κατερρυπώθην, το πνεύμα κατεσπλώθην, όλος ηλκώθην» (Δ,17), αφού τα αποτελέσματα της παρακοής αφορούν στο συναμφότερον του ανθρώπου,

**Του κ. Ιωάννου Φ. Αθανασοπούλου
Θεολόγου – Φιλολόγου**

το σώμα και την ψυχήν.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο **άγιος Ανδρέας**, σε πολλά τροπάρια του Κανόνος χρησιμοποιεί Α' πρόσωπο κατά την περιγραφή των παραπτωμάτων, όπως «προσέβλεψα», «εσπίλωσα», «διέρριξα», «ηπατήθην», «παρέβην», «γέγονα φονεύς συνειδότης ψυχής» κ.α., για να προσθέσει ότι «ου γέγονεν εν βίω αμάρτημα, ουδέ πράξις, ουδέ κακία, ην εγώ, Σωτήρ, ουκ επλημμέλησα» (Δ.4). Είναι όμως προφανές ότι δεν είναι ο ποιητής του Κανόνος ο αμαρτωλός άνθρωπος, ούτε περιγράφει δικά του αμαρτήματα, αλλά αποβλέπει σε όλους τους ανθρώπους εις τρόπον, ώστε το υμνογράφημά του να αποτελεί περιγραφή των ψυχικών και ηθικών παραπτωμάτων της ανθρωπότητας ολοκληρου.⁸ Συνεπώς όταν ομιλεί περί του ανθρώπου εννοεί τον άνθρωπον ως γένος και όχι ως άτομον, ο οποίος συναισθανόμενος την αμαρτωλότητά του, ντρέπεται, συστέλλεται, θρηνεί και ο θρήνος διήκει δι' όλων των ωδών του Κανόνος. Εδώ μάλιστα η ομολογία της αμαρτίας «συνιστά κίνησιν αντίθετον εκείνης η οποία είχε αρχίσει κατά την πρώτην διάπραξιν της αμαρτίας. Εκεί υπήρξεν άρνησις της αμαρτίας, ως και μεταβίβασις ευθυνών, ενώ εδώ υπάρχει κατάφασις της αμαρτίας και αποδοχή ευθυνών».⁹

Είναι γνωστόν ότι η διφυής, από σώμα και ψυχή, ασύγχυτη δημιουργία του ανθρώπου, αποτελεί θεμελιώδη διδασκαλία της χριστιανικής πίστεως. Όμως η ψυχή συγκρινόμενη προς το σώμα έχει ασυγκρίτως μεγαλύτερη αξία.¹⁰

Η υπεροχή της ψυχής έναντι του σώματος οφείλεται στο γεγονός ότι αυτή μεν είναι αθάνατος, ενώ εκείνο είναι θνητόν. Όταν όμως η ψυχή διαπράττει τις αμαρτίες, το σώμα, γράφει ο ποιητής του Κανόνος, συμπάσχει μετ' αυτής: «Εξαγγέλλω σοι Σωτήρ, τας αμαρτίες ας εργασάμην και τας της ψυχής και του σώματός μου πληγάς, ας μοι ένδον, μισαφόνοι λογισμοί ληστρικός εναιπέθηκαν» (Α, 11). Και προκειμένου να τονίσει ιδιαίτέρως αυτήν την κατάσταση γράφει σε άλλο τροπάριο του Κανόνος: «Το σώμα κατερρυπώθην, το πνεύμα κατεσπλώθην, όλος ηλκώθην» (Δ, 17). Ωσαύτως σε άλλο σημείο προσθέτει ότι η «τετραυματισμένη» ψυχή (Θ,3) αν και είναι άυλος, εν συγκρίσει προς το σώμα, «βλάπτεται» από τα πάθη του σώματος (Δ, 26), διότι τα αποτελέσματα της παρακοής αφορούν στο συναμφότερον του ανθρώπου. Αναγνωρίζεται συνεπώς από τον ιερό υμνογράφο ότι η αμαρτία, τα πάθη γενικώς, τραυματίζουν τόσον το σώμα, όσον και την ψυχή. Ειδικότερα μάλιστα την ψυχή η οποία είναι το ύψιστο αγαθόν και δεν μπορεί να υπάρξει στον κόσμο άλλο αντάλλαγμα ισάξιο αυτής.¹¹ Γι' αυτό και απευθυνόμενος προς την ψυχή, συνομιλών τρόπον τινά μετ' αυτής, γράφει: «Οίμοι τάλαινα ψυχή! Τι ωμοιώθης τη πρώτη Εύα;» (Α, 4). «Ανάηψον, ω ψυχή μου, τας πράξεις σου ας ειργάσω» (Δ, 3). «Γρηγόρησον ω ψυχή μου...» (Δ, 9), «Ψυχή μετανόησον...» (Θ, 6) κ.ά.

3. Όμως με την ενανθρώπηση του Κυρίου «τα αρχαία παρήλθεν», δημιουργείται η ανάπλαση και ανακαίνιση της ανθρωπίνης φύσεως. Το γεγονός αυτό διασφαλίζει με πολύ λυρισμό ο υμνογράφος στον «Ειρμό» της θ' ωδής του Κανόνος: «Ασπόρου συλλήψεως, ο τόκος ανερμήνευτος Μητρός ανάνδρου, άφθορος η κύησις, Θεού γαρ η γέννησις καινοποιεί τας φύσεις».

Η ενανθρώπηση του Κυρίου είναι «μυστήριον ξένον, αποκεκρυμμένον από των ανθρώπων εν τω Θεώ».¹² Η γέννηση του Χριστού αποτελεί την απαρχή της σωτηρίας μας. Γράφει ο ιερός ποιητής: «Συ ει ο γλυκύς Ιησούς, συ ει ο πλαστοουργός μου, εν σοι Σωτήρ δικαιοηθόσομαι» (Γ, 7). Το έργον όμως της σωτηρίας δεν πραγματοποιείται αποκλειστικά και μόνον με την χάρη του Θεού. Απαιτείται και η συνεργασία του ανθρώπου. Ο αμαρτωλός που θέλει να σωθεί καλείται να πραγματοποιήσει διά της ειλικρινούς μετανόιας του αλλαγή τρόπου ζωής. Αν η αμαρτία είναι άρνηση του αγίου θελήματος του Θεού, διασκορπισμός του πλούτου των θείων χαρισμάτων, η ειλικρινής μετάνοια σημαίνει μεταβολή του νου, την εκούσια άρνηση του κακού, την νέκρωση του παλαιού ανθρώπου. Ως εκ τούτου και ο ιερός υμνογράφος, με εναγώνιο πόθο ζητεί «δάκρυα μετανόιας», για να νίψει τις κόρες των ματιών της ψυχής του και να ατενίσει εν συνεχεία «το προαιώνιον φως», τ.ε. τον Χριστό: «Σιλωάμ γενέσθω μοι τα δάκρυά μου, Δέσποτα Κύριε, ίνα νίψωμαι καγώ τας κόρας της ψυχής μου και ίδω σε νοερώς, το φως το των πρώτων αιώνων» (Ε, 21). Παραβάλλει μάλιστα τα δάκρυα

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

προς την ιαματική εκείνη δύναμη που είχαν τα ύδατα της κολυμβήθρας του Σιλωάμ, ενώ σε άλλο τροπάριο του Κανόνος, υπογραμμίζων την σημασία τους, υπενθυμίζει την σωτηρία των Νινευιτών (Η, 8, 10), αλλά και την περίπτωση του Ιωνά ζητούντος για την σωτηρία του δάκρυα (Η, 9). Η σημασία των δακρύων, κατά την έμπρακτη εκδήλωση της μετανόιας, καταλαμβάνει εξέχουσα θέση στον Μέγαλο Κανόνα.

Όμως δεν αρκείται μόνον ο υμνογράφος σε προτροπές και στην αναζήτηση τρόπου μετανόιας, αλλά προβάλλει συγχρόνως και Εκείνον, ο οποίος μπορεί να βοηθήσει, ώστε να γίνει πραγματικότης η μετάνοια. Είναι ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, ο σαρκωθείς Λόγος, προς τον οποίον απευθυνόμενος ο ποιητής γράφει: «Σοι προσπίπτω Ιησού. Ημάρτηκά σοι, ιλάσθητί μοι, άρον τον κλοιόν απ' εμού τον βαρύν, τον της αμαρτίας και ως εύσπλαχνος δος δάκρυα μετανόιας» (Α, 22). Και σε άλλο τροπάριο της Στ' Ωδής: «Λιμένα σε, γίνωσκω γαλήνιον Δέσποτα Χριστέ' αλλ' εκ των αδύτων βυθών της αμαρτίας και της απογνώσεως προφθάσας ρύσαι με» (Στ', 13). Προκειμένου μάλιστα να βοηθήσει τον άνθρωπο να συνειδητοποιήσει την «παρα φύσιν» κατάσταση στην οποία οδηγείται από την αμαρτία και να τον ενισχύσει στην απόφαση και στον αγώνα για την επιστροφή του στον προπρωτικό «κατά φύσιν» άνθρωπο, όπως αυτός τελειοποιήθηκε δια του Ιησού Χριστού, με ιδιαίτερα έντεχνο τρόπο αναφέρεται σε μεγάλα βιβλικά θέματα και πρόσωπα, τα οποία κρίνονται από τον ιερό υμνογράφο αναλόγως με την συμπεριφορά τους προς τον Θεό και τον νόμο του, αλλά και με την διαγωγή τους μέσα στην Ισραηλιτική κοινωνία, είτε προς μίμηση, είτε ως παραδείγματα προς αποφυγήν: «Της Παλαιάς Διαθήκης άπαντας παρήγαγόν σοι ψυχή, προς υπογραμμόν μίμησης των δικαίων τας φιλοθέους πράξεις έκφυγε δε πάλιν, των πονηρών τας αμαρτίας» (Η, 12). Αναφέρεται ωσαύτως σε πρόσωπα και σε θαύματα της Καινής Διαθήκης, προτρέπων και δια τούτων «πάσαν ψυχήν, όσα μεν αγαθά της ιστορίας ζηλούν και μιμείσθαι προς δύναμιν... και αεί προς Θεόν ανατρέχουν δια μετανόιας, δια δακρύων και εξομολογήσεως και της άλλης δηλονότι ευαρεστίσεως».¹³

4. Είναι προφανές ότι ο Μέγας Κανών του Αγίου Ανδρέου Κρήτης είναι ένα πρωτότυπο στο είδος του λειτουργικό και ιδιαίτερα κατανυκτικό κείμενο της Ορθοδόξου Εκκλησίας, διακρινόμενο για τον έντονο λυρικό και θρηνητικό χαρακτήρα του. Είναι μια θρηνητική ελεγεία, θρηνωδούσα την ανθρωπινή τραγικότητα σε όλες τις διαστάσεις της. Τούτο καταδεικνύεται ευθής εξ αρχής από το Α' τροπάριο της Α' Ωδής του Κανόνος:

«**Πόθεν άρξομαι θρηνείν τας του αθλήου μου βίου πράξεις, ποίαν απαρχήν επιθήσω Χριστέ νυν θρηνωδία;...**».

Μέσα όμως από τον θρήνο αυτό αναδίδεται στα επόμενα τροπάρια, όπως ήδη ελέχθη, η ελπίδα της εν Χριστώ αποκαταστάσεως και δικαιώσεως του ανθρώπου. Αποτελεί τρόπον τινά ο Μέγας Κανών εγερτήριον σάλπιγμα μέσω του οποίου καλείται ο άνθρωπος, κατά το μέτρον της αποκοπής του θελήματός του, να αποδεσμευθεί από τις φθαρτικές του τάσεις, να εγκατερίψει την ζωή του στην πορεία του Χριστού προς τον Γολγοθά και την Ανάσταση και ζην «σωφρόνως και ευσεβώς», να γευθεί, δίκην αρραβώνος, των αιωνίων αγαθών της εσχάτης ημέρας.

Η όλη αριστουργηματική πλοκή του υμνολογικού αυτού κειμένου, που ως πηγήν εμπνεύσεως του έχει την Αγία Γραφή, Παλαιά και Καινή Διαθήκη, μυσταγωγεί τους πιστούς στο έργο της προσευχής και της μετανόιας, δύνатаι δε «και αυτήν την σκληροτέραν ψυχήν καλύει και προς ανάληψιν αγαθού διεγείρει, ει μόνον μετά συντετριμμένης καρδιάς και προσοχής ψάλλοιτο».¹⁴ Είναι ένα διδασκαλείον ψυχής, ένα περισπούδαστο κείμενο πολλού λόγου άξιον από θεολογικής, θρησκευτικής, δογματικής, αλλά και λογοτεχνικής απόψεως, διό και δικαίως θεωρείται και χαρακτηρίζεται ως ένας εκ των υμνογραφικών θησαυρών της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. «Τριώδιον», εκδ. Αποστολικής Διακονίας. Εν Αθήναις 1960, σελ.271.

2. Ο «Ειρμός» είναι πάντοτε το πρώτο τροπάριο εκάστης Ωδής των Κανόνων, έχει ιδίαν σύνθεση και μελωδία σύμφωνα προς τα οποία ρυθμίζονται όλα τα επόμενα τροπάρια της Ωδής.

3. «Τριώδιον», ό.π. σ. 281.

4. «Τριώδιον», ό.π.

5. Ν. Β. Τωμαδάκη, Ανδρέας Θ.Η.Ε. τ. 20ός, στ. 681.

6. Ωδή Α', τροπ. 10.

7. Παν. Νέλλα, Ζώνον Θεούμενον, Αθήνα 1979, σ. 199.

8. Π. Κ. Χρήστου, Ο Μ. Κανών του Ανδρέου Κρήτης, Γρηγόριος ο Παλαμάς, ΛΓ (1950), σ. 275.

9. Νικ. Γ. Πολίτη, Έκστασις και Ανάστασις κατά τον «Μέγα Κανόνα». Επιστ. Επετηρίς Εταιρείας Βυζαντινών Σπουδών. Τομ. ΜΖ (1988), σ. 191.

10. Ματθ. ιστ', 28, Μαρκ. κ',35.

11. Εφεσ. γ',9.

12. «Τριώδιον», ό.π. σ.281.

13. «Τριώδιον», ό.π.

14. «Τριώδιον», ό.π.

Ο ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ ΑΓΙΟΣ ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ (α) Ο βίος του

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΟΡΤΥΝΟΣ
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ Κ.Κ. ΙΕΡΕΜΙΑ

1. Μελετούμε, αδελφοί μου χριστιανοί, τους απολογητές του χριστιανισμού. Στο προηγούμενο κήρυγμά μας μιλήσαμε για τον απολογητή άγιο Αριστείδη. Σήμερα θα σας μιλήσω για τον άγιο Ιουστίνo. Θα σας πω σήμερα για τον βίο του και στο άλλο κήρυγμά μου θα σας πω για την διδασκαλία του.

Ο άγιος Ιουστίνος, αδελφοί μου χριστιανοί, είναι ένας από τους πió σπουδαίους απολογητές του 2ου αι. και από τους πió αξιόλογους συγγραφείς στις αρχές του χριστιανισμού. Γεννήθηκε κατά το 105 μ.Χ. στην Παλαιστίνη, στην πόλη της Σαμάρειας. Ήταν φιλομαθής και από μικρή ηλικία παρουσίαζε εξαιρετικό ενδιαφέρον για τα γράμματα. Ιδιαίτερα τον τραβούσε η φιλοσοφία και αυτό έγινε αιτία να γνωρίσει την χριστιανική πίστη.

2. Ας ακούσουμε τώρα τον ίδιο τον άγιο Ιουστίνo πώς διηγείται την ζωή του: «Ασχολούμενος – λέγει – με την σπουδή της φιλοσοφίας πήγα σε κάποιον στωικό φιλόσοφο, στον οποίο έμεινα για λίγο καιρό μαθητής του. Αλλά επειδή δεν άκουσα απ' αυτόν κανένα ανώτερο μάθημα για τον Θεό, πήγα έπειτα σε άλλον δάσκαλο, σε έναν από την σχολή των «περιπατητικών φιλοσόφων». Αλλά και αυτόν ύστερα από λίγο τον εγκατέλειψα με αγανάκτηση, γιατί μου ζήτησε χρήματα και γι' αυτό, επειδή αγαπούσε τα χρήματα, δεν ήταν καθόλου φιλόσοφος. Επειδή όμως επιθυμούσα πάντοτε το ανώτερο μέρος της φιλοσοφίας, δηλαδή να ακούσω για τον Θεό, πήγα σε κάποιον πυθαγόρειο φιλόσοφο, που είχε καλό όνομα. Αλλά αυτός με ρώτησε αν ξέρω τις προπαρασκευαστικές επιστήμες

για την φιλοσοφία. Αν ξέρω δηλαδή την μουσική, την αστρονομία και την γεωμετρία. Εγώ του απήντησα ότι δεν τις ξέρω τις επιστήμες αυτές, γιατί δεν τις διδάχτηκα. Έτσι έφυγα κι από αυτόν τον δάσκαλο.

3. Σε αμνηχανία βρισκόμενος αποφάσισα τέλος να ακολουθήσω την πλατωνική φιλοσοφία σε κάποιον περίφημο δάσκαλο, που έμενε στην πόλη μου. Από αυτόν έμεινα ευχαριστημένος και σε λίγο διάστημα τον νόμισα για σοφό και είχα την καλή ελπίδα ότι θα μπορέσω απ' αυτόν να κατανοώ τα θεία πράγματα· γι' αυτόν τον σκοπό έκρινα καλό να αποφύγω την συναναστροφή με τους ανθρώπους και να αποχωρήσω στην έρημο. Ενώ βάδιζα για την έρημο με ακολούθησε ένας γέροντας με πρᾶο και σεμνό ύφος και με ρώτησε τί ζητούσα εκεί. Στην συζήτηση μαζί του το έφερε ο λόγος να πούμε για την φιλοσοφία. Τότε αυτός έλαβε την ευκαιρία να μιλήσει για τον Θεό και για την αθανασία της ψυχής. Μου είπε ακόμη ότι αυτά που δεν μπόρεσε ούτε ο Πλάτωνας να εξηγήσει, ούτε κανένα μυαλό ανθρώπου να κατανοήσει, αυτά τα θεία μυστήρια αποκαλύφθηκαν στους προφήτες, σε άνδρες πολύ αρχαιότερους από τους φιλοσόφους. Από τον γέροντα αυτόν παρακινήθεις αισθάνθηκα σφοδρή επιθυμία να μελετήσω τα ιερά βιβλία των προφητών και των αποστόλων».

Αυτά, χριστιανοί μου, λέγει για την ζωή του ο άγιος Ιουστίνος στο βιβλίο του «**Διάλογος προς Τρύφωνα**» (κεφ. β,γ,ζ,η).

4. Εκείνον τον καιρό, αδελφοί μου, όταν ο Ιουστίνος άρχισε να ελκύεται στον χριστιανισμό, είχε ξεσπάσει βαρύς διωγμός κατά των χριστιανών. Βλέποντας ο Ιουστίνος

νος να αντιμετωπίζουν οι χριστιανοί με τόση αφοβία και αταραξία τον θάνατο, το κατάλαβε καλά ότι δεν μπορεί οι χριστιανοί να είναι κακοί και φιλήδονοι άνθρωποι, όπως τους κατηγορούσαν οι εχθροί τους. Έτσι σε ηλικία 30 ετών έλαβε την απόφαση να απορρίψει τα διάφορα συστήματα των φιλοσόφων και να προσέλθει στον χριστιανισμό. Ομολόγησε παρρησία ότι πιστεύει στην θεία διδασκαλία του Χριστού.

Στην Ρώμη, την πρωτεύουσα του Ρωμαϊκού κράτους, ήλθε δύο φορές ο χριστιανός αυτός φιλόσοφος. Ήλθε για να υπερασπιστεί την αλήθεια του χριστιανισμού. Την πρώτη φορά ήλθε για να πολεμήσει τον μεγάλο αιρετικό Μαρκίωνα, για τον οποίο θα σας μιλήσω άλλοτε· και την δεύτερη φορά ήλθε για να δώσει στους Ρωμαίους αυτοκράτορες δύο απολογίες υπέρ του χριστιανισμού.

5. Ο άγιος Ιουστίνος τελείωσε την ζωή του με μαρτύριο. Αφού ένας ειδωλολάτρης έπαρχος ανέκρινε τον Ιουστίνo με άλλους έξι χριστιανούς και δεν τους έπεισε να θυσιάσουν στα είδωλα, διέταξε να μαστιγωθούν πρώτα και έπειτα να αποκεφαλιστούν. Αποκεφαλίστηκαν όλοι αυτοί την 1η του μηνός Ιουνίου. Αυτήν την ημέρα η Ορθόδοξη Εκκλησία μας εορτάζει την μνήμη του αγίου Ιουστίνου. Θα συνεχίσουμε στο άλλο κήρυγμα μιλώντας για την θεολογία του αγίου Ιουστίνου.

Ο Δ΄ Κατανυκτικός Εσπερινός στο Αίγιο

Την Κυριακή 7η Απριλίου 2013 (Γ΄ Νηστειών) τελέσθηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Ανδρέου Αιγίου ο **Τέταρτος Κατανυκτικός Εσπερινός, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Αμβροσίου. Τους Εκκλησιαστικούς Ύμνους απέδωσε Χορός Ιεροψαλτών υπό την Διεύθυνση του Μουσικοδιδασκάλου κ. Βασιλείου Μπίκου.**

Τον Θείο Λόγο θα κήρυξε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. **Γεράσιμος Καραμολέγκος**, Εφημέριος Ιερού Ναού Αγίας Τριάδος Περιστερίου, με θέμα: «**Εμοί δε μη γένοιτο καυχᾶσθαι ει μη εν τω σταυρώ του Κυρίου**» (Γλ. 6,14).

Ο ομιλητής αναφέρθηκε στον Σταυρό του Χριστού που αποτελεί καύχημα για εμάς τους Χριστιανούς και αιτία της σωτηρίας, καθώς το εσταυρωμένο σώμα του Κυρίου μας θεραπεύει από τα νοητά δαγκώματα των νοητών όφρων.

Ο Σταυρός του Χριστού μας μαθαίνει να αγαπάμε. Δεν έχουμε παρά να κοιτάξουμε με προσοχή και προσευχή το Εσταυρωμένο σώμα του Κυρίου. Η οριζόντια διάσταση στην οποία ο Κύριος εκτείνει τα χέρια του, θέλοντας να αγκαλιάσει όλη την οικουμένη, είναι η αγάπη προς τον πλησίον. Η κάθετη διάσταση είναι η ανταπόκρισή

μας στην αγάπη του Θεού, ο οποίος άδειασε τον εαυτό του, πήρε σάρκα, ήρθε να μας συναντήσει και πέθανε για εμάς. Αν η αγάπη μας δεν έχει και τις δύο αυτές διαστάσεις, είναι ψεύτικη, φαρισαϊκή και εγωιστική. Το να ζούμε το Σταυρό σημαίνει να ζούμε το Ευαγγέλιο, τον Χριστό και την Ανάστασή του.

Σταύρωση, Ταφή και Ανάσταση είναι τριπλή αναγκαιότητα της ορθόδοξης πνευματικής ζωής. Είναι η σάρκωση της ζωής του Χριστού κατά χάριν.

Ο σημερινός άνθρωπος αντιδρά όταν ακούει για Σταυρό. Επειδή έχει μάθει σε ένα είδος γλυκερού, ανέραστου, δίχως άρωμα Χριστιανισμού, που καλλιεργεί τον εγωισμό, την υπερηφάνεια κλπ., υποφέρει όταν ακούει για την Σταύρωση. Ο Χριστός τόνισε ότι όποιος θέλει να τον ακολουθήσει θα πρέπει να σηκώσει τον Σταυρό του, που πολλές φορές θα φαίνεται βαρύς και ασήκωτος. Γι' αυτό μας θέλει να έχουμε θάρρος για να αντέξουμε το φορτίο.

Ο Κύριος καλεί όλους μας στην άρση του Σταυρού μας και θέλει όλοι μας να σωθούμε, αφού σταυρώθηκε για μας. Σώζονται όμως μόνο όσοι θέλουν, όχι όλοι. Σήμερα όσοι μιλούν για ελευθερία εννοούν ασυδοσία για τον εαυτό τους. Την ευθύνη όμως της επιλογής την φορτώνουν σε άλλους. Σηκώνοντας όμως το Σταυρό μας γινόμαστε γνήσιοι μαθητές του Χριστού. Ο Χριστός δεν υπόσχεται τίποτα, ζητά μόνο θυσία, χωρίς να χρησιμοποιεί βία ή εξαναγκασμό.

Από τότε που σταυρώθηκε ο Χριστός, ο Σταυρός από όργανο καταδίκης και θανάτου μετατράπηκε σε μέσο χάριτος και ζωής. Από κατάρρα, πηγή πόνου και οδύνης έγινε ευλογία, σύμβολο χαράς και ευφροσύνης. Είναι η ουσία της Ορθοδόξου πίστεώς μας και της χριστιανικής ζωής. Σταυρός για τον καθένα μας σημαίνει να υπομένουμε με πίστη, να σταυρώνουμε τα πάθη μας και τις αδυναμίες και να αρνούμαστε το αμαρτωλό θέλημά μας.

Στην εποχή των κρίσεων ο Τίμιος Σταυρός υποτιμάται ως ένα απλό κόσμημα και όμως ιδιαίτερα σήμερα είναι ανάγκη να συνειδητοποιήσουμε ότι πρέπει να σηκώσουμε με υπομονή, πίστη και καρτερία τον προσωπικό μας Σταυρό. Ας μαθητεύσουμε στο μέγιστο και φρικτό υπόδειγμα του σταυρικού θανάτου για να σωθούμε και έτσι να συμμετάσχουμε στην ζωηφόρο Ανάσταση του Κυρίου.

ΛΥΧΝΟΣ

Εικόνα και Λόγος Θεού

Ο Τηλεοπτικός Σταθμός της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών και στο ίντερνετ μέσω της ιστοσελίδας www.i-m-patron.gr

Εκοιμήθη ο π. Κων/νος Βηλαράς της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος

Εκοιμήθη εν Κυρίω, την Τρίτη 3 Απριλίου, σε ηλικία 76 ετών, ο Πρωτ. Κωνσταντίνος Βηλαράς, Εφημέριος του Ιερού Ναού Αγίου Αποστόλου Θωμά Αερινού, της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος.

Ο π. Κωνσταντίνος γεννήθηκε το 1937 στα Πετράλωνα Ολυμπίας. Ήταν απόφοιτος της Ριζαρείου Εκκλησ. Σχολής και της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Υπηρέτησε ως Εκπαιδευτικός στην Πατμιάδα Εκκλησ. Σχολή, καθώς και στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο Βελεστίου.

Στις τάξεις του Ιερού Κλήρου εισήλθε το 1963 από τον Μακαριστό Μητροπολίτη Δημητριάδος Δαμασκηνό και επί 50 συναπτά χρόνια, έως τον θάνατό του, διετέλεσε Εφημέριος στο Αερινό Βελεστίου.

Υπήρξε ταπεινός, απλός, προσηνής Κληρικός, απολύτως συνεπής στα Ιερατικά του καθήκοντα και ιδιαίτερα αγαπητός στο ποίμνιό του.

Εκδήλωση των Θεολόγων Πάτρας

Καθώς διανύουμε την περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, το Τοπικό Παράρτημα της Πανελληνίου Ενώσεως Θεολόγων, διοργανώνει εκδήλωση με θέμα:

«**Νηστεία: Υγεία Ψυχής και Σώματος**», με κεντρικό ομιλητή την **διακεκριμένη Ιατρό – Πνευμονολόγο, κ^α Ασημίνα Ζανιά=Τσιμάρια, στις 15 Απριλίου 2013, ημέρα Δευτέρα και ώρα 19.15΄, στο Ενοριακό Πνευματικό Κέντρου του Ιερού Ναού Αγίου Νεκταρίου Πατρών.**

Μετά το πέρας της ομιλίας θα ακολουθήσει μικρή δεξίωση, στην οποία θα δοθεί η δυνατότητα επικοινωνίας μεταξύ των Θεολόγων, καθώς θα ανταλλάξουν ευχές για το υπόλοιπο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, αλλά και για την προσεγγίζουσα Μεγάλη Εορτή της Αγίας Εκκλησίας, την Ανάσταση του Ιησού Χριστού.

Φιλόλογος καθηγητής παραδίδει μαθήματα σε μαθητές

Γυμνασίου - Λυκείου

Τηλέφωνο επικοινωνίας:
2610/620.860 - κιν.: 6937487073

ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΔΩΡΟΕΚΘΕΣΗ

ΣΤΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΠΑΤΡΩΝ
(Μιαούλη 57)

ΑΠΟ ΔΕΥΤΕΡΑ 25/3/13
ΕΩΣ ΣΑΒΒΑΤΟ ΛΑΖΑΡΟΥ 27/4/13

ΗΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ:
ΚΑΘΕ ΑΠΟΓΕΥΜΑ 5- 8 Μ.Μ.

ΕΚΤΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΚΟΛΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

30 χρόνια

Όσο περισσότερα αντίτυπα, τόσο φθηνότερα!

*Αφίσες *Κάρτες *Προσκλήσεις Γάμου *Βιβλία
* Φέιγ - βολάν *Εφημερίδες *Σφραγίδες *Μπλοκ

Ακρωτηρίου 55 *Πάτρα
Τηλ.: 2610 34 15 15

Θεραπεία μογιλάλου

Σάβ Δ΄ εβδομάδος Νηστειών,
Μρ 7,31-37

Ήταν η περίοδος κατά την οποία ο Κύριος είχε βγει από τα όρια της Παλαιστίνης, βορειοδυτικώς, και μπήκε στα μέρη της Τύρου και της Σιδώνας, δύο ιστορικών ναυτικών χαναναϊκών ή φοινικικών πόλεων, που είναι κτισμένες στ' ανατολικά παράλια της Μεσογείου, κάτω από τους πρόποδες του όρους Καρμήλου. Εκεί κάπου είχε κάνει άλλοτε καλά και τη θυγατέρα της Χαναναίας, που είχε πνεύμα ακάθαρτο, την οποία επαίνεσε για την πίστη της και την ταπεινοφροσύνη της.

Παίρνοντας τώρα το δρόμο της επιστροφής και αφήνοντας τα όρια του κρατιδίου της Φοινίκης, κατευθύνεται προς τις ανατολικές ακτές της Γεννησαρέτ, κινούμενος όχι βορείως της λίμνης, αλλά νοτίως, μέσω επαρχίας Δεκαπόλεως¹, που εκτεινόταν νοτιοανατολικώς της Γεννησαρέτ. Στην περιοχή αυτή ανήκαν και τα Γάδαρα από όπου οι κατοικοί τους τον είχαν διώξει, όταν σε κάποια άλλη ευκαιρία τους είχε επισκεφθεί.

Στην επαρχία της Δεκαπόλεως του φέρνουν έναν κωφό μογιλάλο (= μόγισ + λάλος)², δηλαδή έναν άνθρωπο που δεν άκουγε και δεν μπορούσε να μιλήσει καθαρά. Με δυσκολία (= μόγισ) έλεγε κάποιες λέξεις με παράξενη προφορά, που λίγοι την καταλάβαιναν. Και αυτοί που τον έφεραν παρακαλούν τον Ιησού ναβάλει πάνω του το χέρι του και να τον θεραπεύσει (32).

Ο Κύριος που στις περιπτώσεις ασθενών έδειχνε πάντοτε συμπάθεια, αφού τον ξεχώρισε από το πλήθος και τον πήρε ιδιαίτέρως, έβαλε τα δάχτυλά του στ' αυτιά του, δηλαδή το ένα δάχτυλο του αριστερού χεριού του στο δεξιό αυτί του και το άλλο δάχτυλο του δεξιού χεριού του στο αριστερό αυτί του.

Έκανε δηλαδή ο Κύριος κάποιες εποπτικές κινήσεις, για να δει τη θετική ή αρνητική αντίδραση του πάσχοντος, την εμπιστοσύνη του ή την αμφισβήτηση, μια και δεν μπορούσε αλλιώς να επικοινωνήσει μαζί

του. Διότι σ' όλες τις περιπτώσεις θεραπειών ο Κύριος ζητούσε εμπιστοσύνη από τον θεραπευόμενο. Και έδειξε λοιπόν και αυτός, παρ' όλο που δεν είχε λαλιά, θετική αντίδραση. Έδειξε την εμπιστοσύνη του στο Χριστό, παρ' όλο που τον έβλεπε για πρώτη φορά.

Αλλ' ο Ιησούς του έκανε και ένα τεστ ακόμη πιο τολ-

ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Γ. ΣΙΑΜΑΚΗ
(Αρχιμανδρίτου Ιεροκήρυκος)

μηρό και ασυνήθιστο· έφτυσε το δάχτυλό του και άγγιξε μ' αυτό τη γλώσσα του ασθενούς (33).

Και πάλι ο ασθενής αντιδρά θετικά. Τότε ο Κύριος σήκωσε τα μάτια του προς τον ουρανό και έβγαλε έναν αναστεναγμό, προφανώς από συμπάθεια για το πώς καταντά τους ανθρώπους ο διάβολος, και τέλος απευθυνόμενος προς το μογιλάλο, του λέει·

«Εφθαθά³, που σημαίνει, Ν' ανοιχθεί η γλώσσα σου και η ακοή σου, που ευθύνονται για τη βουβοκουφομάρα σου.

Σίελο χρησιμοποίησε ο Κύριος, όπως ξέρουμε, και στην περίπτωση του εκ γενετής τυφλού, όταν έφτυσε κάτω, έκανε πηλό, και άλειψε τις κόγχες του, χωρίς να δει εκείνος πώς έκανε τον πηλό. Εδώ δοκιμάζεται περισσότερο ο πάσχων, διότι η όρασή του λειτουργεί και βλέπει τί κάνει ο Χριστός, αλλά δεν δείχνει ούτε υπόνοια αηδίας. Έτσι έδειξε την εμπιστοσύνη του ο μογιλάλος. Γι' αυτό και ανοίχτηκαν αμέσως τ' αυτιά του και λύθηκε η δεμένη γλώσσα του, και μιλούσε πλέον σωστά (34-35).

Η φράση «ελάλει ορθώς» μας δίνει την έννοια της λέξεως μογιλάλος= αυτός που πριν δεν μιλούσε ορθώς.

Μετά την ίαση του μογιλάλου ο Κύριος έδωσε αυστηρή εντολή σ' αυτούς που τον έφεραν και προφανώς και στον ίδιο, να μην το πουν σε κανέναν. Αλλά η χαρά και η

ευγνωμοσύνη τους ήταν ασυγκράτητες· αντιθέτως, όσο ο Κύριος τους απαγόρευσε αυστηρά, τόσο περισσότερο αυτοί το διακήρυτταν παντού, για ν' ακούγονται οι αγαθοεργίες του και το καλό όνομά του.

Φαίνεται καθαρά πώς πρέπει να ενεργεί ο άνθρωπος του Θεού. Όταν κάνει καλό, να μην το λέει. Όταν όμως του κάνουν καλό, να το λέει, για ν' ακούν και παρακινούνται και οι άλλοι.

Και τα πλήθη που τους άκουγαν καταλαμβάνονταν από υπερβολική έκπληξη και έλεγαν· Πάντα καλοσύνες κάνει ο Ιησούς. Και τους κωφούς τους κάνει ν' ακούν και τους άλαλους να μιλούν (36-37).

Για τον Κύριο βλέπει κανείς την αυθόρμητη και απονήρευτη μαρτυρία του λαού, που όλες είναι προς έπαινό του και δόξα του. Μόνο οι κακόψυχοι γραμματείς και φαρισαίοι, που είχαν πάθος να διαβάλλουν τον Ιησού, γιατί η συμπεριφορά του απέδειξε πώς πρέπει να είναι και η δική τους συμπεριφορά, αλλά δεν ήταν, έλεγαν ότι είναι κακοποιοίς.

Δεν μπόρεσαν όμως με τις συκοφαντίες να συσκιάσουν την ολοφώτεινη προσωπικότητα του Κυρίου ούτε στις μέρες τους ούτε αργότερα στην ιστορία. Το μόνο που πέτυχαν είναι η αιώνια καταδίκη τους. Ο Κύριος παραμένει παντοτεινά το ίνδαλμα της αγάπης της ευεργεσίας και της καλοσύνης προς όλους, ακόμη και προς αυτούς που τον εχθρεύονταν.

- 1.Τη Δεκάπολη εκτός από τα Ευαγγέλια αναφέρουν και ο Ιώσηπος (Βίος 65, 341) και ο Πλίνιος (Φυσ. Ιστ., 5,18,74) και άλλοι. Πόλεις της Δεκαπόλεως αναφέρονται οι εξής· Γάδαρα, Δαμασκός, Δίων, Καναθά, Πέλλα, Ραφανά, Σκυθόπολις, Διλαδέλφεια, κ.ά· ΘΗΕ, 4,999.
2. Σιαμάκη Κ., Λεξικό της Κ.Δ., λ. Μογιλάλος.
3. Αραμαϊκή λέξη, δηλαδή συροχαναναϊτική (ντόπια της περιοχής όπου βρισκόταν), που σημαίνει ν' ανοιχθούν.

19ο Δημοτικό Σχολείο Πατρών, Μια παράσταση που όλοι περιμένουμε!

Πολιορκημένοι

Το μάθημα της Ιστορίας μας έδωσε την αφορμή! Η ελληνική επανάσταση του 1821 και ιδιαίτερα η ηρωική έξοδος του Μεσολογγίου μας συγκίνησαν, μας γοήτευσαν μας κέρδισαν.

Έτσι, σαν ήρθε η ώρα να ετοιμάσουμε μια γιορτή για την 25η Μαρτίου είπαμε να μη μείνουμε στα καθιερωμένα. Ξεκινώντας από τα γεγονότα, διαβάζοντας τις λεπτομέρειες από τις ιστορικές πηγές, ψάχνοντας ενδυμασίες, εικόνες και σχέδια της πόλης, αναζητώντας έργα τέχνης που είχαν ως πηγή έμπνευσης το γεγονός της Εξόδου του Μεσολογγίου φθάσαμε σιγά σιγά στη δοκιμή συγγραφής σκηνών για ένα θεατρικό έργο και τέλος στο ανέβασμα μιας παράστασης σχετικής με τα γεγονότα.

Με την καθοδήγηση του Διευθυντή μας και την βοήθεια των δασκάλων μας ετοιμάζουμε μια μεγάλη παράσταση.

Θα συμμετάσχουν όλοι οι μαθητές της Στ΄ και της Δ΄ δημοτικού καθώς και κάποιοι από την Ε΄.

Η χορωδία του σχολείου μας θα ερμηνεύσει τραγούδια από τους Ελεύθερους Πολιορκημένους του Δ. Σολωμού σε μουσική Γιάννη Μαρκόπουλου.

Θα πείτε: Η 25η Μαρτίου πέρασε! Σωστά! Πλησιάζει όμως η Κυριακή των Βαΐων, η επέτειος της Εξόδου. Έτσι την Τετάρτη 24 Απριλίου 2013 και ώρα 8 το βράδυ, στη μεγάλη αίθουσα εκδηλώσεων της Χριστιανικής Εστίας Πατρών, Κανάρη 58 πάνω από τη Διακίδειο θα παρουσιάσουμε την παράστασή μας.

Η είσοδος είναι ελεύθερη για όλους.

Ιερά Μονή Μαρτίσης

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ
ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ από 16.30-18.00

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ από 7.00-10.00

Συναυλία για την "Κιβωτό της Αγάπης"

Με εξαιρετική επιτυχία πραγματοποιήθηκε την παρελθούσα Δευτέρα, στο κατάμεστο Δημοτικό Θέατρο "Απόλλων", η κοινωνικού χαρακτήρα συναυλία που ετοίμασε η "ΠΟΛΥΦΩΝΙΚΗ", για το φιλανθρωπικό Σωματείο "ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ" και της οποίας τα έσοδα,

διατέθηκαν για τους σκοπούς του Ιδρύματος.

Το πρόγραμμα της συναυλίας άνοιξε η προσκεκλημένη ΧΟΡΩΔΙΑ του 17ου ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ [Διεύθυνση: Έλενα Δρουκοπούλου, πιάνο: Λούση Χριστοδούλου, φλάουτο: Ράνια Καββαδία], η οποία ερμήνευσε τα έργα: **CANCO JAPONESA**, ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ, **CANCO DE BRES PER UNA PRINCESA NEGRA**, του RODRIQUEZ SABANES, **GLORY OF LOVE**, του BILLY HILL, **Η ΜΠΑΛΑΝΤΑ ΤΟΥ ΟΥΡΙ**, του ΜΑΝΟΥ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙ, **DODI LI**, της NIRA CHEN, επεξεργασία: DOREEN RAO και **YOU RAISE ME UP**, του ROLF LOVLAND.

Ακολούθως η ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ της ΠΟΛΥΦΩΝΙΚΗΣ [Διεύθυνση: Ελένη Παπαδοπούλου-Αραβαντινού, πιάνο: Μαρίνα Μυλωνά, κρουστά: Γιώργος Λαμπράκος], παρουσίασε τα έργα: **ΕΚΟΜΙΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗΝ** και **NOUS N' OSONS**, του ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΙΜΟΓΛΟΥ, [Ποίηση: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π.ΚΑΒΑΦΗΣ] και **OH, HAPPY DAY**, του EDWIN R. HAWKINS, επεξεργασία: TEENA CHINN.

Η συναυλία έκλεισε με τη ΝΕΑΝΙΚΗ

ΧΟΡΩΔΙΑ της ΠΟΛΥΦΩΝΙΚΗΣ [Διεύθυνση: Ελένη Παπαδοπούλου-Αραβαντινού, πιάνο: Αλμπέρνα Πένκοβα, φλάουτο: Δανάη Μπάλια, κρουστά: Γιώργος Λαμπράκος], η οποία ερμήνευσε τα έργα: **EL CONDOR PASA**, του DANIEL ROBLES, Στίχοι: PAUL SIMON, Version: PAUL SIMON- ART GARFUNKEL, Επεξεργασία: JORGE MILCHBERG- DANIEL ROBLES, **DONNA, DONNA**, του SHOLOM SECUNDA, Επεξεργασία: GWYN ARCH, **BO YAVO HABOKER [A WHITE RAINBOW]**, του JOSEF HADAR, Στίχοι: BRURIA SCHWEITZER, **LET THE SUNSHINE IN**, του GALT McDERMOT, Από το Musical "Hair", Στίχοι: JAMES RADO- GEROME RAGNI, Επεξεργασία:

MATTHIAS E. BECKER και **THE HEAVENLY AEROPLANE**, του JOHN RUTTER.

Τη συναυλία χαιρέτισαν ο εκπρόσωπος του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών Αρχιμανδρίτης **π. Θεόκλητος** και ο Πρόεδρος του ιδρύματος **κ. Σπ. Σερέτης**. Το πρόγραμμα της συναυλίας παρουσίασε η Αθανασία Παπασταύρου.

Μεταδόθηκε από την ET-1 η 5η εκπομπή του Νέου Αρχονταρικού με θέμα:

«ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΗ ΘΡΑΚΗ»

Ο υπεύθυνος και παρουσιαστής της εκπομπής Μητροπολίτης Δημητριάδος Ιγνάτιος, με προσκεκλημένο τον Σεβ. Μητροπολίτη Διδυμοτείχου και Ορεστιάδος Δαμασκηνό συζητούν για τον πολιτισμό της περιοχής, την ιστορία, το ένδοξο παρελθόν, τις συνθήκες της ζωής, τα ήθη και τα έθιμα του τόπου, καθώς και για τα προβλήματα που καθημερινά βιώνουν οι ακρίτες μας.

Παρά την πολύπλευρη κρίση, από το ακριτικό Διδυμότειχο οι Θρακιώτες στέλνουν αισιόδοξο μήνυμα στον υπόλοιπο Ελληνισμό.

Αναπλαστική Σχολή Πατρών (Ιωνίας 47)

Αύριο Κυριακή 14 Απριλίου 2013
στις 7.00 μ.μ. στην αίθουσα εκδηλώσεων της Αναπλαστικής Σχολής Πατρών, θα ομιλήσει ο εκπαιδευτικός κ. Δημήτριος Τσερεγκούννης με θέμα: "Από τις διδαχές του αγ. Ιωάννου του Κλίμακος"

Ενδιαφέρουσα διάλεξη πραγματοποίησε το περασμένο Σάββατο 6 Απριλίου στην αίθουσα της Διακιδείου Σχολής Λαού, ο ιεροκήρυκας του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού της Ευαγγελιστρίας Πατρών, Αρχιμανδρίτης π. Αμβρόσιος Γκουρβέλος. Το θέμα της ομιλίας του ήτο «ο Σταυρός του Κυρίου στην ζωή της Εκκλησίας».

Άκρως επίκαιρο θέμα, διότι με τον Εσπερινό του περ. Σαββάτου είχαμε εισέλθει στην Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως, στην μεσονηστήσιμη εβδομάδα, την εβδομάδα του Σταυρού.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος παρέστη στην ομιλία, ενώ ο πρόεδρος της Διακιδείου Σχολής Πατρών κ. Ιωάννης Αθανασόπουλος, παρουσίασε τον ομιλητή στο πυκνό ακροατήριο.

Παραθέτουμε την ομιλία του π. Αμβροσίου.

"Η Μ. Τεσσαρακοστή κατέχει μια ιδιαίτερη θέση μέσα στο έτος. Αποτελεί την πνευματική αποδεκάτωση του όλου έτους και στοχεύει στην αναγέννησή μας την πνευματική. Σε αυτό βοηθάει, σύμφωνα με σύγχρονο Γέροντα, και η χρονική περίοδος της Μ. Τεσσαρακοστής. Αρχίζει δηλαδή με τον χειμώνα και τελειώνει την Άνοιξη... Χειμώνας είναι το πρόσωπο της αμαρτωλής ζωής μας, ενώ η Άνοιξη είναι το αναστημένο πρόσωπό μας. Η Τεσσαρακοστή κλείεται με το θάνατο και την Ανάσταση του Κυρίου, που είναι απεικόνιση του θανάτου και της αναστάσεώς μας, την οποία και εμείς πρέπει να πραγματοποιήσουμε (π. Πετρώνιος Τανάσε, Πύλες της μετανοίας, εκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη, σ.σ. 8-9). Η Εκκλησία δίνει μεγάλη σημασία στην εκκλησιαστική αυτή περίοδο των επτά εβδομάδων. Η νηστεία είναι αυστηρότατη, με επιτίμια βαρύτατα για τους αναίτιως καταλύοντας αυτήν, προβλεπόμενα από τους Ιερούς Κανόνες. Οι ακολουθίες του νυχθημέρου είναι διπλάσιες σε έκταση. Χαρακτηριστικά η ανάγνωση του ψαλτηρίου διπλασιάζεται εβδομαδιαίως, ενώ προστίθενται οι ακολουθίες του Μ. Αποδείνιου, των Χαιρετισμών, του Μ. Κανόνος. Νηστεύουμε τρόπον τινά ακόμη και από το χαρμώσυνο γεγονός της Θείας Λειτουργίας. Λόγω του πενήμιου των ημερών τελείται μόνο Σάββατο, Κυριακή και του Ευαγγελισμού. Για τις υπόλοιπες ημέρες προβλέπεται η τέλεση της Λειτουργίας των Προηγιασμένων, η οποία όμως δεν είναι τελεία Θ. Λειτουργία, αλλά επέκταση της Λειτουργίας του Σαββάτου ή της Κυριακής.

Στο μέσο της εντατικής και δύσκολης για την ανθρώπινη νοχέλεια περιόδου, η Εκκλησία καθιέρωσε την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως. Ιστορική αφετηρία της εορτής είναι η εύρεση του Τιμίου Σταυρού από την Αγία Ελένη την 6ην Μαρτίου του 326 μ. Χ. στα Ιεροσόλυμα. Όμως επειδή η 6η Μαρτίου συνήθως και μάλιστα με το Παλαιό ημερολόγιο, συμπίπτει την Μ. Τεσσαρακοστή, δεν μπορούν να γίνουν πανηγύρεις, γι' αυτό η Εκκλησία μετέφερε την εορτή αυτή την Κυριακή και στο μέσον της Τεσσαρακοστής.

Ο Τίμιος Σταυρός, σύμφωνα με το Υπόμνημα του Τριωδίου, προβάλλεται για δύο κυρίως λόγους. **Ο πρώτος για να λάβουμε δύναμη και θάρρος διότι η περίοδος αυτή, όπως και όλη η ζωή του πιστού, είναι αγώνας και συχνά παρατηρείται μία κόπωση.** Ατενίζοντας τον Σταυρό βλέπουμε τον Χριστό πως αγωνίστηκε και προσπαθούμε να Τον μιμηθούμε. Οι κόποι της νηστείας και των ακολουθιών είναι ένα είδος σταυρώσεως, αλλά όταν ενθυμούμαστε την Σταύρωση και τα Πάθη που υπέμεινε ο Κύριός μας, παίρνουμε θάρρος και παρηγοριά. Ο Χριστός σταυρώθηκε για μας και εμείς από αγάπη συσταυρούμεθα μαζί Του, για να αναστηθούμε και να δοξασθούμε μαζί Του.

Ο π. ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΓΚΟΥΡΒΕΛΟΣ ΣΤΗ ΔΙΑΚΙΔΕΙΟ ΣΧΟΛΗ ΛΑΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

«Ο Σταυρός του Κυρίου στην ζωή της Εκκλησίας»

Ο δεύτερος λόγος συνδέεται με έναν άλλο συμβολισμό. Τα παλαιά χρόνια όταν ο Βασιλιάς περιόδευε το κράτος του, πριν από αυτόν προηγούνταν η σημαία και τα σύμβολά του. Έτσι συμβαίνει και με τον Αναστημένο Βασιλέα του παντός Ιησού Χριστό. Πριν από Αυτόν έρχεται το κατ' εξοχήν σύμβολό Του, ο Τίμιος Σταυρός, η αιτία και η δόξα της Αναστάσεώς Του.

Η Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως μας δίνει την αφορμή να υπενθυμίσουμε κάποιες αλήθειες και να προσφέρουμε κάποια πνευματικά μηνύματα. Θα επικεντρώσουμε σε τρία εξ αυτών.

1) Θεολογική σημασία της προβολής του Τιμίου Σταυρού

Εγκωμιάζουμε τον Τίμιο Σταυρό, ως τρόπαιο νίκης. Καί πραγματικά έτσι είναι, παρόλο που εδώ έχουμε μια άλλης τάξεως νίκη. Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Ο Θεός δημιούργησε ολόκληρο τον κόσμο και τοποθέτησε τον άνθρωπο ως Βασιλέα αυτού. Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν Θεού. Το «κατ' εικόνα» είναι αυτό που έλαβε και έχει. Το «καθ' ομοίωσιν» είναι ο αληθινός σκοπός του. Ο άνθρωπος είναι εικόνα του Θεανθρώπου Χριστού, με σκοπό όλο και πιο πολύ να Του ομοιάζει, μέσω της ασκήσεως της ανθρώπινης ελευθερίας. Δηλαδή όλο και πιο πολύ να ενώνεται με τον Θεό και να χαίρεται όλη η ύπαρξή του κοντά σ' Εκείνον. Η άσκηση διά της οποίας οι Πρωτόπλαστοι θα αποκοτύσαν το καθ' ομοίωσιν Θεού ήταν η αποφυγή της βρώσεως του καρπού ενός δένδρου, που βρισκόταν στον Παράδεισο. Με αυτή την απλή άσκηση ο Αδάμ και η Εύα θα προσέφεραν την δική τους συμβολή, την ελεύθερη συγκατάθεσή τους, ώστε ο Θεός να εισέρχεται στη ζωή τους και αυτοί να γίνουν θεοί κατά χάριν, με τη δωρεά του Θεού. Είναι γνωστή η συνέχεια. Το προπατορικό αμάρτημα συνίσταται ουσιαστικά στη φράση. **«Δεν μας χρειάζεται ο Θεός. Μπορούμε και μόνοι μας να τα καταφέρουμε και να φθάσουμε στη θέωση».** Μήπως κι εμείς το ίδιο δεν επαναλαμβάνουμε καθημερινά, ενσυνείδητα ή ασυνείδητα, έναντι της αγάπης του Θεού; Το αποτέλεσμα της αμαρτίας ήταν ο άνθρωπος να οδηγηθεί στην φθορά, στην λύπη και στον θάνατο. Ο θάνατος είναι ο φυσικός καρπός της αμαρτίας, είναι η τιμωρία ως φυσική συνέπεια της αποστασίας. Ο άνθρωπος διάλεξε να αποξενωθεί από τον Θεό, αλλά μη έχοντας ζωή αφ' εαυτού του, πέθανε.

Όμως το σχέδιο της θείας οικονομίας, δηλαδή το σχέδιο του Θεού να χαρίσει στον άνθρωπο την σωτηρία, τη δυνατότητα να ζήσει ευτυχισμένα κοντά στον Δημιουργό και Πατέρα του, δεν ματαιώθηκε. Ήρθε στον κόσμο το δεύτερο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, ο Υιός του Θεού και έγινε άνθρωπος, όπως εμείς, αλλά χωρίς αμαρτία. Από την Παναγία Μητέρα Του πήρε την ανθρώπινη σάρκα και την ένωσε με τη θεική Του φύση. Πήρε πάνω Του τις αμαρτίες όλου του κόσμου και τελικά για χάρη μας ανέβηκε στον Σταυρό. Θυσιάστηκε Αυτός αντί για εμάς. Κανένας άνθρωπος όσο καλός και να ήταν δεν μπορούσε να πράξει αυτό, διότι ούτε αναμάρτητος ήταν, αλλά και το βάρος των αμαρτιών ήταν ασήκωτο. Στον Χριστό δεν υπάρχει αμαρτία, επομένως δεν υπάρχει θάνατος. Δέχεται όμως να πεθάνει για μας, μόνο και μόνο γιατί μας αγαπάει. Προσλαμβάνει και μοιράζεται μαζί μας την ανθρώπινη φύση μέχρι τέλους. Παίρνει επάνω Του την τιμωρία (θάνατος) που η ανθρώπινη φύση έχει να πληρώσει, γιατί ο Χριστός προσλαμβάνει ολόκληρη τη φύση μας μαζί με το φορτίο του ανθρώπινου εγπεσμού. Πεθαίνει ο Χριστός γιατί έχει ουσιαστικά ταίριασει τον Εαυτό Του με μας, έχει κυριολεκτικά επωμιστεί την τραγωδία της ανθρώπινης ζωής. Ο Θάνατός Του, λοιπόν, είναι η μεγαλειώδης αποκάλυψη της φιλανθρωπίας και της αγάπης Του. Καί επειδή ο Θάνατός Του είναι αγάπη, ευσταλαχία, φιλανθρωπία, αλλάζει αυτόματα η φύση του θανάτου. Από τιμωρία γίνεται πράξη που αντανακλά αγάπη και συγχώρεση, δηλαδή ο θάνατος γίνεται το τέλος της αποξένωσης από τον Θεό και την μοναξιά. Η καταδικη μετατρέπεται σε συγγνώμη, σε ζωή. Ο Χριστός υψώθηκε-σταυρώθηκε για να έχουμε ζωήν αιώνιον. Έπρεπε να σταυρωθεί, να διέλθει όλες τις διαδικασίες και την πορεία της ανθρώπινης ζωής, την οποία από αγάπη επέλεξε για την σωτηρία μας. Γεννήθηκε, έζησε, δίδαξε ανάμεσά μας. Πέρασε και από το θάνατο, τον σταυρικό θάνατο για να τον νικήσει με την Ανάστασή Του και να ανοίξει δρόμο για μας,

... Όταν ο Χριστός πέθανε, όλα φάνηκαν, ότι είχαν χαθεί. Με την Ανάστασή Του όμως όλα άλλαξαν. Δύο χιλιά-

δες χρόνια μετά βλέπουμε ότι τελικώς η νίκη ήρθε διά του Σταυρού και όχι διά της κοσμικής δυνάμεως και της επιβολής. Ακριβώς αυτό είναι το μυστήριο του Σταυρού. Η δύναμη της θυσίας και της ανιδιοτελούς αγάπης. Ο Χριστός δέχεται το θάνατο από αγάπη για τον άνθρωπο, και προσφέρει τον Εαυτό Του στους φονευτές Του, οι οποίοι κερδίζουν φαινομενικά τη νίκη. Όμως στην ουσία αυτή η νίκη είναι η ολοκληρωτική και αποφασιστική ήττα του κακού. Η καταδίκη του Θεανθρώπου, μας «καταδίκασε» στην σωτηρία! Από την λογισμένη πλευρά του νεκρού Ιησού επήγαγε η αθανασία για τους ανθρώπους! Γι' αυτό καυχώμαστε για τον Σταυρό του Χριστού και ομολογούμε, ότι είναι τρόπαιο νίκης. Στην ορθόδοξη θεολογία και μυμολογία δεν υπάρχει απελπισία ενώπιόν του Σταυρωθέντος Θεού. Χαρά και λύπη αλληλοσυμπλέκονται. Χαρά διότι διά του Σταυρού ήλθε η αληθινή χαρά **«εν όλω τω κόσμω».** Χαρά διότι ο Σταυρός είναι ζωηφόρος. Διότι ο Σταυρός δεν είναι το τέλος αλλά η αρχή. Χαρά διότι επάνω στον Σταυρό δεν βρίσκεται ο Ιησούς ο Ναζωραίος ο Βασιλεύς των Ιουδαίων αλλά Αυτός ο Βασιλεύς της δόξης. Η Εκκλησία καυχάται, διότι ο Σωτήρας και Νυμφίος της εκούσια έπαθε και σταυρώθηκε, νικώντας τον θάνατο και ανοίγοντας τον Παράδεισο, που είχε κλείσει μετά την παράβαση του Αδάμ.

Ο Τίμιος Σταυρός δεν είναι μόνον σύμβολο της πρώτης Παρουσίας του Κυρίου αλλά θα προαναγγείλει και την Δευτέρα Παρουσία Του. Σημειώνει ο Ευαγγελιστής Ματθαίος: **«Τότε φανήσεται το σημείον του Υιού του ανθρώπου εν τω ουρανῷ, και τότε κόψονται πάσαι αι φυλαί της γης και ὄψονται τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον επί των νεφελών του ουρανού μετὰ δυνάμεως και δόξης πολλής»** (Ματθ. 24,30). Ο Άγιος Γρηγόριος Παλαμάς στο Δεκάλογο της κατά Χριστόν Νομοθεσίας, μας προτρέπει: **«Καί δεν θα προσκυνήσεις μόνο την εικόνα του Κυρίου, αλλά και τον τύπο του Σταυρού Του. Γιατί είναι σημείο πανίσχυρο και τρόπαιο του Χριστού κατά του διαβόλου και ὅλης της δαιμονικής παρατάξεως. Γι' αυτό τους πιάει φρίκη και τρέπονται σε φυγή, όταν βλέπουν να γίνεται το σημείο του Σταυρού. Καί πριν την Σταύρωση ακόμα, ο τύπος του Σταυρού δοξάστηκε πολύ από τους Προφήτες και έκανε μεγάλα θαύματα. Αλλά και στη δευτέρα Παρουσία του Κυρίου Ιησού Χριστού, που καρφώθηκε στον Σταυρό και που θα έρθει να κρίνει ζωντανούς και νεκρούς θα προπορεύεται αυτό το μεγάλο και φοβερό σημείο Του, με δύναμη και λαμπρότητα πολλή. Δόξασε, λοιπόν, τώρα τον Σταυρό, για να τον ατενίσεις τότε με θάρρος και να δοξαστείς μαζί Του».**

2) Ο Τίμιος Σταυρός στην ζωή της Εκκλησίας και των πιστών

Το σημείο του Τιμίου Σταυρού κυριαρχεί στην ζωή της Εκκλησίας. **«Εδωκας τοις φοβούμενοις σε σημείωσιν του φυγείν από προσώπου τόξου»** σημειώνεται στο βιβλίο των Ψαλμών (Ψαλμ. 59,6). Ο Σταυρός βρίσκεται παντού στις Εκκλησίες, στα σπίτια, στα άμφια, στα σκεύη, τον φοράμε πάνω μας. Με το σημείο του Σταυρού δηλαδή με σταυροειδή ευλογία ο Λειτουργός ευλογεί και τελεί τα ιερά Μυστήρια και τις άλλες αγιαστικές πράξεις, όπως "διάβασμα" στους δαιμονισμένους, μια και τον Τίμιο Σταυρό Τον τρέμει ο διάβολος. Αυτή τη δύναμη ο Σταυρός δεν την έχει αφ' εαυτού, δηλαδή ως γεωμετρικό σχήμα και δεν τον τιμούμε ως είδωλο αλλά ως κατ' εξοχήν σύμβολο του Χριστού. Πολλοί και πριν και μετά την Σταύρωση του Κυρίου σταυρώθηκαν, λέει ο ιερός Χρυσόστομος, και όμως κανέναν απ' αυτούς δε φοβούνται οι δαίμονες. Ενώπιον όμως του Σταυρού του Κυρίου φρίττουν και τρέμουν και **«αποπηδώσι»**, φεύγουν μακριά «καθ' υπερ από πυρός», σαν να κινδυνεύουν από φωτιά. «Ο Σταυρός Σου, Χριστέ, ει και ξύλον οράται τη ουσία, αλλά θείαν περιβέβληται δυναστείαν», ψάλλουμε πολύ εύστοχα.

Θα σας διηγηθώ μια ιστορία από την ζωή των Οσίων Πατέρων μας. Ο Άγιος Ιωάννης ο Βοστρηνός, ο οποίος είχε λάβει ιδιαίτερο χάρισμα και εξουσία να ελευθερώνει τους δαιμονισμένους, ερώτησε μια ημέρα τους δαίμονες, που είχαν στήσει την κατοικία τους σε μερικές κοπέλλες, τις οποίες τυραννούσαν και βασάνιζαν σκληρά: **«Ποιά πράγματα φοβάσθε περισσότερο από τους χριστιανούς;»** Κι εκείνοι του αποκρί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

Ο Εκκλησιολόγος

θηκαν: «**Έχετε όντως τρία πράγματα μεγάλα. Ένα το οποίο φοράτε στον τράχηλό σας δηλαδή τον Τίμιο Σταυρό. Ένα με το οποίο λούεσθε στην Εκκλησία, δηλαδή το Άγιο Βάπτισμα και ένα το οποίο τρώγετε δηλαδή την Θεία Κοινωνία. Όταν αυτά τα φυλάσσετε καλώς, δεν έχουμε εξουσία πάνω σας.**»

Αυτή η τιμή του Σταυρού του Κυρίου γίνεται καταρχήν με μια απλή κίνηση, που από τους πρώτους αιώνες της ζωής της Εκκλησίας καθιερώθηκε. Είναι η τύπωση του σημείου του Σταυρού στο σώμα μας, διότι και με το σώμα και την ψυχή, ως άνθρωποι πλήρεις τιμούμε τον Τίμιο Σταυρό. Η συνήθεια αυτή κρύβει πολύ θεολογικό και ηθικό βάθος και δίνει δύναμη πνευματική. Υπάρχουν δύο κυρίως ερμηνείες της. Την πρώτη αναφέρει ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός στην Πέμπτη διδαχή του: «Ακούσατε, Χριστιανοί μου. Το άγιο Ευαγγέλιο μας λέγει: Η Αγία Τριάς δοξάζεται στον ουρανό από τους Αγίους Αγγέλους πιο πολύ και πιο καλά από ο,τι εδώ στη γη από εμάς.

Τι πρέπει λοιπόν να κάμεις;

Σμίγεις τα τρία δάκτυλα του δεξιού χεριού σου, και μη μπορώντας να ανεβείς στον ουρανό να ενωθείς με τους Αγγέλους να προσκυνήσεις και να δοξολογήσεις την Αγία Τριάδα, βάνεις το χέρι σου στο κεφάλι σου, που είναι επάνω και στρογγυλό και συμβολίζει τον ουρανό, και λέγεις: καθώς σεΐς οι Άγγελοι δοξάζετε την Αγία Τριάδα, έτσι και εγώ ο ανάξιος δούλος της, την Αγία Τριάδα προσκυνώ.

Καί καθώς αυτά τα τρία δάκτυλα είναι τρία και ξεχωριστά και ενωμένα, έτσι και ο Θεός, είναι και τρία πρόσωπα και ένας Θεός.

Κατεβάζεις μετά το χέρι στην κοιλιά σου και λέγεις: Σε προσκυνώ και Σε λατρεύω, Κύριέ μου, ότι κατεδέχθεις και σαρκώθηκες στην κοιλιά της Υπεραγίας Θεοτόκου για την σωτηρία μας.

Το βάνεις στον δεξιό σου ώμο και λέγεις: Σε παρακαλώ, Χριστέ μου, να με συγχωρήσεις και να με βάλεις στα δεξιά σου με τους δικαίους.

Βάνοντάς το δε στον αριστερό σου ώμο λέγεις: Σε παρακαλώ, Κύριέ μου, μη με βάλεις με τους αμαρτωλούς στα αριστερά.

Έπειτα κύπτοντας κάτω στη γη λέγεις: Σε δοξάζω, Θεέ μου, Σε προσκυνώ και σε λατρεύω, γιατί όπως μπήκες Συ στον τάφο για μας, έτσι θα μπω κι εγώ.

Έπειτα σηκώνεσαι όρθιος, φανερώνοντας έτσι την Ανάσταση, και λέγεις: Σε δοξάζω, Κύριε και Σωτήρα μου, Σε προσκυνώ και Σε λατρεύω. Γιατί αναστήθηκες από τους νεκρούς για να μας χαρίσεις την αιώνια ζωή. Αυτό σημαίνει ο Πανάγιος Σταυρός».

Η δεύτερη ερμηνεία έχει ως εξής: **Φέρνουμε το χέρι μας στο μέτωπο, την σωματική περιοχή της διανοητικής λειτουργίας, φανερώνοντας έτσι ότι αγαπούμε το Θεό με όλη τη διάνοιά μας και του αφιερώνουμε όλες τις σκέψεις μας. Το χέρι μας έρχεται κατόπιν στην κοιλιά. Έτσι δηλώνουμε συμβολικά, ότι προσφέρουμε στον Κύριο τις επιθυμίες και όλα τα συναισθήματά μας. Τέλος, φέρνουμε το χέρι στους ώμους, πρώτα στο δεξιό και μετά στον αριστερό, ομολογώντας έτσι ότι και κάθε σωματική μας δραστηριότητα ανήκει σ' Εκείνον, στον Οποίον αρμόζει κάθε δόξα και ευχαριστία.**

Μεγάλη ευλογία τέλος αποτελεί το γεγονός, να φέρουμε τον Τίμιο Σταυρό, ως φυλακτήριο, επάνω μας. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός, ότι στο Μυστήριο του Βαπτίσματος, όπως και στο Μυστήριο της Κοινωνίας Μοναχού, που είναι νέο Βάπτισμα, ο τελεουργός δίνει τον Τίμιο Σταυρό στον νεοφώτιστο ή στον νεόκομο.

3) Ο Σταυρός του Κυρίου ως οδός ζωής των πιστών

Η ουσία της Σταυρικής Θυσίας του Χριστού είναι για την Ορθόδοξη διδασκαλία ακατανόητη στον ανθρώπινο νού. Αποτελεί μέγα μυστήριο, το «μυστήριο του Σταυρού», του οποίου μόνο τα σωτήρια αποτελέσματα μπορούμε να δούμε. Η Σταυρική Θυσία του Χριστού εγκαινιάσε μια νέα εποχή για τους πιστούς Του. Τίποτε δεν είναι πλέον το ίδιο με πριν. Ένας νέος κόσμος ξεκίνησε απ' το Σταυρό και βιώνεται στην Εκκλησία, που είναι ο χώρος της προσωπικής μας συνάντησης με τον Σωτήρα Χριστό. Η ζωή των Αγίων αποτελεί επανάληψη της ζωής του Κυρίου. Ο Σταυρός και η Ανάσταση του Κυρίου, το πλήθος των εκατομμυρίων Αγίων και των δικαίων, το διαρκές θαύμα της Εκκλησίας αποδεικνύουν του λόγου το αληθές....

....Ο Χριστός έρχεται ο Ίδιος σε συνάντησή μας. Το έλεός Του μας καταδιώκει αδιαλείπτως, πάσας τας ημέρας της ζωής ημών. Μας δίδει ευκαιρίες προκειμένου να Τον συναντήσουμε μέσω προσώπων, γεγονότων και πλήθος άλλων τρόπων που η αμέτρητη αγάπη Του για τον καθένα εξ ημών εφευρίσκει. Η προσκύνηση του Τιμίου Σταυρού αύριο στις Εκκλησίες μας μήπως είναι μια προσωπική πρόσκληση του Χριστού σε μας; Γιατί η Εκκλησία κάθε Τετάρτη και Παρασκευή, κάθε εορτή του Σταυρού, κάθε Μ. Εβδομάδα, αλλά και σε κάθε κυριολεκτικά στιγμή της λει-

τουργικής και ευρύτερης εκκλησιαστικής ζωής μας δείχνει τον Σταυρό του Κυρίου; Όποιος έχει ανοικτές τις εσωτερικές του αισθήσεις, όλα αυτά τα βλέπει ως φωνή Θεού.

Επομένως εάν πιστεύουμε στο Σταυρωμένο Κύριο και στην αιώνια ζωή, εάν τιμούμε πραγματικά τους Αγίους μας, οφείλουμε να ακολουθήσουμε την οδό του Σταυ-

ρού: **«Χριστός απέθανεν υπέρ ημών, ημίν υπολιμπάνων υπογραμμόν ίνα επακολουθήσητε τοις ίχνεσι αυτού».** (Α' Πέτρ. 2,21) Να η οδός της ζωής μας! Κάποιος που ρωτήθηκε τι σημαίνει η συσταύρωσή του με το Χριστό απάντησε: σημαίνει τρία πράγματα: πρώτον ότι αντικρύζω τώρα μόνον έναν δρόμο, δεύτερον ότι δεν ξαναγυρίζω ποτέ πίσω πιά και τρίτον ότι δεν έχω πιά δικά μου σχέδια. Αν ο Κύριος προσέφερε επί του Σταυρού την μεγάλη θυσία χάριν της δικής μας σωτηρίας, και εμείς οφείλουμε να δώσουμε τον εαυτό μας σε Εκείνον.

Βέβαια αυτό θέλει ηρωισμό, αλλά αξίζει! Θέλει να αποδεχτούμε στη ζωή μας το παράδοξο της παντοδυναμίας της ταπεινής αγάπης. Αλλά και την οδύνη, την απόρριψη, την θυσία που την συνοδεύει. Συχνά οι χριστιανοί στις θλίψεις εκφράζουν το παράπονο: **«Μα εγώ είμαι κοντά στο Θεό, γιατί να πάθω αυτό ή το άλλο κακό;»** Ο Χριστός δεν μας προσφέρει ένα δρόμο που παρακάμπτει την οδύνη, αλλά ένα δρόμο μέσα απ' αυτήν· όχι υποκατάσταση, αλλά λυτρωτική συμπόρευση.

«Όστις θέλει οπίσω μου ακολουθείν απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον Σταυρόν αυτού καθ' ημέραν και ακολουθείτω μοι». «Χωρίς Σταυρό, δε θα δείς τον Χριστό» σημειώνει η Οσία Ταϊσία της Ρωσίας (του Λεουσένι). Ο μοναδικός δρόμος για να Τον ακολουθήσουμε και να Τον συναντήσουμε είναι ο Σταυρός. Η ελεύθερη άρση του προσωπικού μας Σταυρού. Αυτή η πράξη είναι μια υπεύθυνη στάση, μια υπόθεση ζωής. Έχει ποικίλες συνέπειες, απαιτεί αυταπάρνηση, θυσία, ανιδιοτέλεια, ομολογία, κάθαρση από τα πάθη μας, εκκοπή του θελήματός μας, αύξηση των υποχρεώσεων και συνειδητή μείωση των δικαιωμάτων μας....

... Σήμερα έχουν αυξηθεί υπερβολικά οι ασθένειες και ο πόνος. Η λεγόμενη οικονομική κρίση μας έχει απορροβίσει και απελπίσει. Μήπως τελικά τα παραχωρεί ο Θεός στην ευδαιμονιστική εποχή μας, διότι δεν θέλουμε να αναλάβουμε εκουσίως τον σταυρό μας; Γιά να μας φέρει έτσι κοντά Του; Ποιός από εμάς δεν έχει σταυρό; Ποιός δεν πονάει; Ποιού από εμάς η ζωή του έχει περισσότερες στιγμές χαράς αλλά λιγότερες ώρες λύπης; Κι όμως ο άνθρωπος αναζητά τη χαρά γιατί είναι πλασμένος γι' αυτήν. Η εύρεση της χαράς και της εσωτερικής ειρήνης βρίσκεται στην άρση αυτού του προσωπικού μας σταυρού κι όχι στην απόρριψή του. Η αποφυγή της άρσης του σταυρού μας φορτώνει πλήθος άλλων δυσβάστακτων σταυρών και οδυνών.

Το μυστικό έγκειται στο να αγκαλιάσουμε, να καταφιλήσουμε και ελεύθερα, με συνέπεια και προθυμία να σηκώσουμε τον σταυρό μας μέχρι τέλους. Όπως ακριβώς ο αρχηγός της πίστεώς μας Ιησούς Χριστός. Εδώ έγκειται το μυστήριο του Σταυρού και της Αναστάσεως. Εδώ βρίσκεται το κλειδί της σωτηρίας μας. Μέσα από τον Σταυρό έρχεται η Ανάσταση. Ζώντας τον Σταυρό αρχίζουμε να βιώνουμε την χαρά της Αναστάσεως. **«Ιδού γαρ ήλθεν διά του Σταυρού χαρά εν όλω τω κόσμω».** Αυτή είναι η λογική της Εκκλησίας που πάντοτε θα προκαλεί την λογική του κόσμου τούτου.

Ο καθένας να άρει τον Σταυρό Του. Ατενίζοντας τον Εσταυρωμένο, ας κοιτάξουμε θαραλέα τον εαυτό μας. Κι ας δούμε ποιόν σταυρό μας έδωσε ή παραχώρησε για μας ο Κύριος και ας τον άρουμε με τη Χάρη Του έως τέλους, ως στην Ανάσταση. Γράφει ο Άγιος Αυγουστίνος σχετικά: **“Γνωρίζω τρεις σταυρούς: Έναν Σταυρό που σώζει. Αυτόν του Χριστού. Ένα σταυρό, διά του οποίου σώζεται ο άνθρωπος. Είναι ο σταυρός του καλού ληστού, του εκ δεξιών του Χριστού σταυρωθέντος. Γνωρίζω κι ένα τρίτο σταυρό, που σε κάνει, να χάνεσαι για την αιωνιότητα. Είναι ο σταυρός του εξ αριστερών ληστού. Οι τύποι των δύο ληστών αντιπροσωπεύουν όλη την ανθρωπότητα. Ο σταυρός του ληστού του εκ δεξιών παίρνει μέσα του, παίρνει επάνω του, τον Σταυρό του Χριστού και σώζεται. Ο σταυρός του εξ αριστερών ληστού αντιπροσωπεύει την μερίδα των ανθρώπων, που δε δέχονται τον Σταυρό του Χριστού και χάνονται.**

Τελικά όμως τον σταυρό, όπως και οι ληστές δεν μπορούμε να τον αποφύγουμε κατ' ουδένα τρόπο”.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Στο ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής προ της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού η Εκκλησία προβάλλει ένα συγκλονιστικό γεγονός που έλαβε χώρα κατά την σαραντάχρονη περιπλάνηση και πορεία του Ισραηλτικού λαού από την Αίγυπτο στην γη της επαγγελίας. Κάποια στιγμή οι Εβραίοι γόγγυσαν κατά του Θεού, καθώς πεινούσαν και διψούσαν. Όμως ο γόγγυσμός ήταν μεγάλο αμάρτημα, διότι είχαν λάβει εμπειρία μέχρι τότε πολλών ευεργεσιών και της πρόνοιας του Θεού. Ο Θεός στέλνει αυστηρή παιδαγωγική τιμωρία με την εμφάνιση χιλιάδων δηλητηριωδών φιδιών, που θανάτωναν πλήθος ανθρώπων. Τότε μετανοημένοι ζητούν την μεσολάβηση του Μωϋσή στο Θεό. Κι αυτός διατάσσεται, να κατασκευάσει ένα φίδι από το πολύτιμο τότε αλλά και τώρα μέταλλο του χαλκού και να το αναρτήσει πάνω σε ένα ξύλο σε σχήμα σταυρού. Το χάλκινο φίδι υψώθηκε στο μέσο και όποιος δηλητηριαζόταν από φίδι ατενίζοντας με πίστη το υψωμένο χάλκινο όφη θεραπευόταν.

Το γεγονός αυτό αποτελεί προτύπωση του Τιμίου Σταυρού, τον οποίον αύριο θα προσκυνήσουμε. Οι προτυπώσεις στην Παλαιά Διαθήκη γεγονότων τα οποία θα συνέβαιναν στην Καινή Διαθήκη και αφορούσαν το Πρόσωπο του Μεσσία, είχαν σκοπό να προετοιμάσουν για τον σκοπό αυτό την ανθρωπότητα. Γιά τον Τίμιο Σταυρό υπάρχουν πολλές προτυπώσεις, όπως αυτή σχετικώς με τη θαυμαστή διάβαση της Ερυθράς θαλάσσης με το σταυροειδές κύπημα της μωσαικής ράβδου κατά το άνοιγμα και κλείσιμο των υδάτων. Κι αυτές οι προτυπώσεις ήταν απαραίτητες, προκειμένου οι άνθρωποι να αποδεχθούν το φαινομενικώς παράλογο της Σταυρώσεως του Μεσσία Χριστού και των όσων έπραξε για την σωτηρία μας ταπεινούμενος μέχρι τέλους. Είναι αυτό που ονομάζει ο Απόστολος Παύλος μυστήριο του Σταυρού.

Αυτό ακριβώς το οποίο έκαναν οι Ισραηλίτες οφείλουμε να πράξουμε κι εμείς. **Να απενίζουμε ευχητικά τον Σταυρό του Χριστού, τον Εσταυρωμένο Χριστό, διότι οι νοητοί όφεις, δηλαδή ο διάβολος, τα πάθη, οι αμαρτίες, παραμονεύουν έτοιμοι να μας δηλητηριάσουν και να μας θανατώσουν πρώτα πνευματικά και έπειτα και σωματικά και τελικώς αιώνια.**

Η ενατένιση του Σταυρού του Χριστού είναι πρόσκληση για μίμηση. Πρέπει να περάσουμε τον Σταυρό, όπως πέρασε κι Αυτός. Τότε πραγματικά υψωνόμαστε, όταν πρώτα ταπεινωνόμαστε. Διά του σημείου του Τιμίου Σταυρού και του σταυρικού τρόπου ζωής θα νικήσουμε τον πονηρό, διότι ο Σταυρός είναι των δαιμόνων το τραύμα.

Ατενίζοντας τον Σταυρό θα λαμβάνουμε δύναμη για τον πνευματικό μας αγώνα για την κάθαρση από τα πάθη και τις αδυναμίες, για την απόκτηση των αρετών, για την πορεία προς την τελειότητα και την αγιότητα

Ατενίζοντας τον Τίμιο Σταυρό θα παίρνουμε δύναμη και κουράγιο να βαδίσουμε σωστά την προσωπική μας κλήση, τον τρόπο της ζωής μας είτε αυτό είναι η Ιερωσύνη, είτε το πνευματικό γυμναστήριο του γάμου και της οικογενειακής ζωής είτε ο δρόμος της κατά Θεόν και για τον Θεόν, αφιερώσεως.

Ατενίζοντας τον Σταυρό του Χριστού θα αντιμετωπίζουμε τις θλίψεις και τις αρρώστιες της σύντομης και μάταιης αυτής ζωής. Η οδύνη του Σταυρωμένου Κυρίου, ο Οποίος σήκωσε πάνω Του όλη την ανθρωπινή αμαρτία γίνεται ενδυνάμωση και κουφισμός για όλους τους «κοπιώντας και πεφορτισμένους» αδελφούς.

Ένας άνθρωπος ήταν κατάκοιτος για πολλά χρόνια. Δεν γόγγυζε όμως αλλά απεναντίας δοξολογούσε το Θεό. Όταν κάποιος τον ρώτησε πως αντέχει, αυτός του έδειξε στον τοίχο απέναντί του τον Εσταυρωμένο Ιησού: **«Τον κοιτάζω και με κοιτάζει! Καί παρ'αυτώ, ότι πρώτος Αυτός με κοιτάζει!»**

Έτσι κι εμείς. Ν' ατενίζουμε με πίστη, ελπίδα και χαρά τον Εσταυρωμένο Κύριό μας. Ως άλλοι οδοιπόροι και ορειβάτες να κοιτάμε στην νοητή κορυφή, ως άλλο πολικό αστέρα τον Χριστό, τον Γολγοθά. Να προσηλώνουμε τα μάτια του σώματος και της ψυχής στον Σταυρό και δεν θα διαψευστούμε. Αλλά θα καταστούμε με τη Χάρη Του νικητές.

10 Απριλίου 1821 - 10 Απριλίου 1826 Τιμή στους Μάρτυρες του Γένους

Την ιερά μνήμη του αγίου εθνοϊερομάρτυρος Γρηγορίου Ε', Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (+ 10 Απριλίου 1821) αλλά και τη μνήμη των Εξοδιτών, των ενδόξων προμάχων και προασπιστών της Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου (+ 10 Απριλίου 1826), τίμησαν οι κάτοικοι του Μεσολογγίου την Τετάρτη 10 Απριλίου 2013.

Στον Ιερό Ναό Αποστόλου Παύλου Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου, ο οποίος χτίστηκε «πλησίον του χώρου όπου κατά την παράδοση έγινε η πρώτη σφαγή των Εξοδιτών», ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμάς τέλεσε το απόγευμα της Τετάρτης 10 Απριλίου την Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων. Αμέσως μετά προέστη επιμνημοσύνου δεήσεως και ευχήθηκε υπέρ αναπαύσεως «των αιμνήστων αγωνιστών και προμάχων της Ιεράς Πόλεως ταύτης, Ιωσήφ και Πορφυρίου των Αρχιερέων και πάντων των μετ' αυτών εν τη ηρωική Εξόδω αγωνισαμένων και πεσόντων ορθοδόξων πατέρων και αδελφών ημών Ελλήνων τε και Φιλελλήνων».

Ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης κ. Κοσμάς, κατά την ομιλία του αναφέρθηκε «σε τρεις σημαντικές ημερομηνίες, οι οποίες όταν συνδεθούν μας διδάσκουν, μας οικοδομούν, μας οφελούν». Τονίζοντας ο Σεβασμιώτατος την ημερομηνία της 10ης Απριλίου των ετών 1821, 1826, 2013, είπε μεταξύ άλλων τα εξής:

«**10 Απριλίου 1821:** Στην Βασιλεύουσα, στην Πόλη των πόλεων, ο Πατριάρχης του Γένους, ο Άγιος Γρηγόριος Ε' μετά την αναστάσιμη Θεία Λειτουργία, την ημέρα του Πάσχα, αφού κοινωνήσε των Αχράντων Μυστηρίων, αφού ενώθηκε με το Σώμα και το Αίμα του Χριστού μας, οδηγείται από τους Αγαρηνούς εκεί στην κλειστή πλέον σήμερα πύλη του Πατριαρχείου και θυσιάζεται για του Χριστού την Πίστη την αγία και της Πατρίδος την ελευθερία.

* **10 Απριλίου 1826:** Στο Μεσολόγγι, ο άγιος εκείνος και ηρωικός Ιεράρχης, ο επίσκοπος Ρωγών Ιωσήφ, μαζί με τους ευλαβείς και αγωνιστάς κληρικούς του, περνάει από ντάπια σε ντάπια και κοινωνεί των Αχράντων Μυστηρίων τους προμάχους της πόλεως και ενισχύει το λαό του Μεσολογγίου. Κι αφού ενώνονται όλοι με το πανάγιο Σώμα και Αίμα του Χριστού μας, κάνουν την Έξοδο

μας οι Ελεύθεροι Πολιορκημένοι. Εμείς, δόξα τω Θεώ ακόμη, δεν κινδυνεύουμε σωματικά, όμως κινδυνεύουμε να ζήσουμε μία άλλη σκλαβιά, πολύ χειρότερη από εκείνη τη σκλαβιά των Οθωμανών. Βλέπουμε σήμερα τα πάντα να καταλύονται. Βλέπουμε να ειρωνεύονται, να διώκονται, να πολεμούνται, να καταργούνται αξίες, ιδανικά, αρχές, θεσμοί άγιοι και πανάγιοι. Βλέπουμε να πολεμείται αυτή η γλυκιά μας Ορθοδοξία, αλλά και η γνήσια Φιλοπατρία.

Σήμερα, εμείς αγαπητοί, ας σκεφθούμε πολύ σοβαρά το προσωπικό μας καθήκον, ας σκεφθούμε πως μας ευλόγησε κι εμάς ο Θεός χαρίζοντάς μας το ίδιο το Σώμα Του και το Αίμα Του. Το ίδιο πανάγιο Σώμα και Αίμα που κοινωνήσαν ο Άγιος Γρηγόριος Ε', ο επίσκοπος Ρωγών Ιωσήφ, οι τότε μαρτυρικοί ιερείς, αλλά και οι Εξοδίτες. Το ίδιο Σώμα και Αίμα του Χριστού κι εμείς σήμερα κοινωνούμε. Γιατί είμαστε κι εμείς, όπως κι εκείνοι χριστιανοί ορθόδοξοι αλλά και Έλληνες, μέλη της Πατρίδος, της γλυκιάς Ελλάδος.

...Σήμερα κι εμείς οφείλουμε να θυμηθούμε και να τιμήσουμε και τον άγιο Γρηγόριο και τους αδελφούς μας, τους προγόνους μας, τους πατέρας και αδελφούς, τους προμάχους της Πίστεως και του Μεσολογγίου.

Η μεταίληψη των αγωνιστών του Μεσολογγίου από τον επίσκοπο Ρωγών Ιωσήφ.
Έργο Α. Βουζαίου

και ζουν τη φοβερή εκείνη νύχτα... ζουν τη μεγάλη σφαγή τους από τους άσπονδους εχθρούς της πατρίδος.

* **10 Απριλίου 2013:** Σήμερα, εμείς οι σύγχρονοι ορθόδοξοι Χριστιανοί και Έλληνες, οι κάτοικοι του Μεσολογγίου ζούμε ακόμη μία Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων, την ίδια ημερομηνία, εδώ σ' αυτό το μαρτυρικό χώρο. Μέσα στο Ναό του Αποστόλου Παύλου κοινωνήσαμε των Αχράντων Μυστηρίων, ενωθήκαμε κι εμείς με το Χριστό μας.

Και βέβαια δεν έχουμε εμείς, αγαπητοί, άμεσο κίνδυνο όπως ο άγιος Γρηγόριος Ε', ούτε όπως οι πρόγονοι

...Σήμερα, όμως, ας θελήσουμε κι εμείς να πάρουμε τις αποφάσεις μας. Να αγαπήσουμε όπως εκείνοι τον Κύριο και Θεό μας Ιησού Χριστό. ...να ποθήσουμε το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου! Ας θελήσουμε να κάνουμε τον αγώνα μας... μην το παραθεωρήσουμε αυτό πλέον. Σ' αυτή τη μεγάλη εορτή και μνήμη, να πάρουμε αποφάσεις... Να κρατάμε κι εμείς τον εαυτό μας, την οικογένειά μας, την κοινωνία μας ελεύθερη από επιβουλές, αλλά και το Μεσολόγγι και την Πατρίδα μας πέρα για πέρα ελεύθερα. Ας ευχηθούμε, έτσι να προχωρήσουμε και να ζήσουμε Άγιο Πάσχα».

ΔΙΟΡΕΙΤΙΚΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΑΓΝΟ ΚΕΡΙ - ΛΙΒΑΝΙ
ΙΕΡΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

ΛΑΖΑΡΟΣ Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΡΑΗ 11-13 ΠΑΤΡΑ (ΕΝΑΝΤΙ Ι.Ν. ΑΓ. ΑΝΔΡΕΑ)

ΤΗΛ. & FAX: 2610 314.320

Πλήρεις Ιερατικές στολές,
αρίστης ποιότητας,
μόνο με 380 ευρώ!

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΤΙΠΑΣ: Ο μαρτυρικός ιεράρχης της Περγάμου και προστάτης άγιος των οδοντιάτρων

Αριστείδης Γ. Θεοδωρόπουλος
Εκπαιδευτικός

Ανάμεσα στους φωταυγείς αστέρες, που έλαμψαν με τον ιεραποστολικό τους ζήλο και το αγωνιστικό τους φρόνημα στην ιστορική και αγιοτόκο μικρασιατική γη συγκαταλέγεται και ο Άγιος ένδοξος ιερομάρτυς Αντίπας. Ο μαρτυρικός και φλογερός αυτός ιεράρχης της αγιωτάτης και ευλογημένης Εκκλησίας της Περγάμου, που κατόρθωσε να μεταδώσει στους κατοίκους της επαρχίας του το φως της χριστιανικής αλήθειας και αγάπης, έλαβε από τον Θεό και το χάρισμα να θαυματοουργεί αδιαλείπτως.

Ο Άγιος Αντίπας έζησε κατά τους χρόνους του αυτοκράτορος Δομιτιανού (81-96μ.Χ.) και ήταν σύγχρονος των Αγίων Αποστόλων, από τους οποίους και διδάχθηκε τη χριστιανική πίστη. Σύμφωνα με την παράδοση σπούδασε στη φημισμένη ιατρική σχολή της Περγάμου και ασκούσε φιλοκερδώς την ιατρική επιστήμη με ειδικότητα στη θεραπεία του πόνου και των ασθενειών των δοντιών. Μετά τον θάνατο του επισκόπου Γαΐου και γύρω στο 70 μ.Χ. χειροτονήθηκε επίσκοπος της Εκκλησίας της Περγάμου, στην οποία εργάστηκε με ένθεο ζήλο και

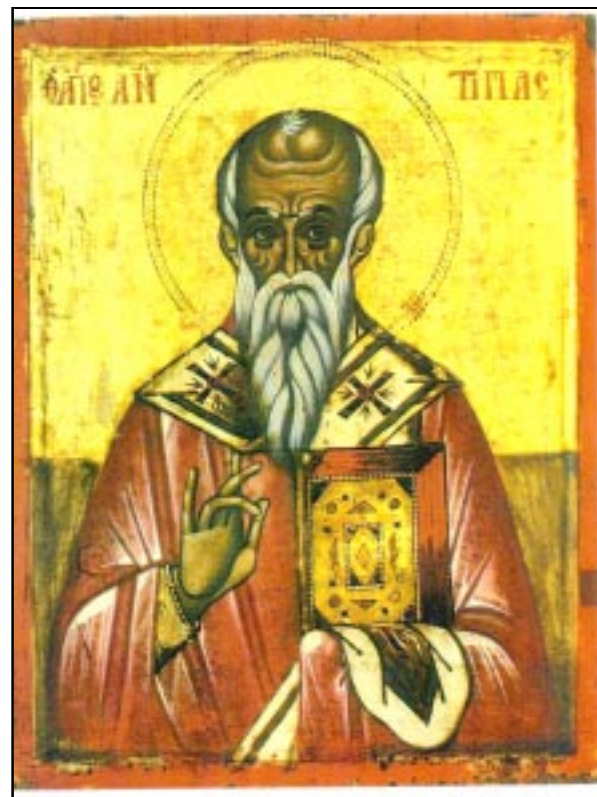
σκοπο, τον αποκαλεί στην Αποκάλυψη «πιστό ιερέα» και «μάρτυρα καλών».

Το έργο του χαρισματικού, δυναμικού και ενάρετου ιεράρχη της Περγάμου, ο οποίος αναδείχθηκε εφάμιλλος των Αγίων Αποστόλων, ήταν ιδιαίτερα επίπονο και επικίνδυνο, αφού οι χριστιανοί αποτελούσαν μία ολιγάριθμη κοινότητα. Επιπλέον η Πέργαμος ήταν ονομαστό και ισχυρό ειδωλολατρικό κέντρο με φημισμένο Ασκληπιείο, όπου λατρευόταν ο Ασκληπιός και ένα τεράστιο άγαλμα του Δία κοσμούσε την ακρόπολη της πόλεως. Άλλωστε και στην Αποκάλυψη, η οποία γράφτηκε μετά το μαρτύριο του Αγίου Αντίπα, αναφέρεται η Πέργαμος ως ο τόπος, όπου «κατοικεί ο Σατανάς».

Η έντονη ιεραποστολική δράση του φλογερού και χαρισματικού ιεράρχη της Περγάμου, ο οποίος παρείχε δωρεάν τις ιατρικές του υπηρεσίες και με τη χάρη του Θεού θεραπεύε τους ασθενείς, άρχισε να ενοχλεί έντονα τους ειδωλολάτρες. Γι' αυτό και τον συνέλαβαν και τον οδήγησαν στον ηγεμόνα της περιοχής με την αιτιολογία, ότι εμφανίστηκαν σ' αυτούς οι δαίμονες, που τους λάτρευαν, και τους είπαν, ότι δεν μπορούν να κατοικούν πια στον τόπο αυτό και να δέχονται τις θυσίες τους, επειδή τους έδιωχνε με τη φωτεινή του παρουσία και δράση ο θεοπρόβλητος γεραρός επίσκοπος της Περγάμου. Ο ηγεμόνας άρχισε να πιέζει τον Άγιο να αρνηθεί τη χριστιανική του πίστη και να θυσιάσει στα άψυχα είδωλα. Για να τον πείσει μάλιστα και να επιτύχει τον σκοπό του, ισχυρίστηκε ότι η θρησκεία των ειδώλων έχει μεγαλύτερη αξία και είναι πολυτιμότερη, γιατί είναι παλαιότερη και έχει περισσότερους οπαδούς, ενώ η χριστιανική θρησκεία εμφανίστηκε τα τελευταία χρόνια και δεν έχει την αξία της παλαιάς θρησκείας των ειδώλων. Στην επιχειρηματολογία του ηγεμόνα απάντησε ο Άγιος με την ιστορία του αδελφοκτόνου Κάϊν, ο οποίος, αν και είναι πολύ αρχαιότερος από όλους τους μεταγενέστερους ανθρώπους, προκαλεί την αποστροφή και τον αποτροπισμό σε όλους και δεν μπορεί να αποτελέσει παράδειγμα προς μίμηση. Κατά τον ίδιο τρόπο και η ασέβεια, την οποία δείχνουν οι ειδωλολάτρες, που είναι αρχαίότεροι, είναι μισητή στους χριστιανούς, που είναι μεταγενέστεροι. Η αποστομωτική απάντηση του γεραρού επισκόπου

προκάλεσε τόσο πολύ την οργή και την αγανάκτηση του ηγεμόνα, ώστε διέταξε να τον ρίξουν μέσα σ' ένα πυρακτωμένο χάλκινο ομοίωμα βοδιού για να καεί. Μέσα σ' αυτό ο Άγιος ανέμενε με χαρά να μαρτυρήσει για την αγάπη του Χριστού και προσευχόμενος ζήτησε μεταξύ των άλλων από τον Θεό, όποιος τιμά τη μνήμη του και επικαλείται το όνομά του, να απαλλάσσεται από κάθε ασθένεια και μάλιστα από τον αφόρητο πόνο των δοντιών. Ευχήθηκε ακόμα γι' αυτούς να συγχωρεθούν οι αμαρτίες τους και όσοι εορτάζουν τη μνήμη του, να βρουν από τον Θεό τον εξιλασμό κατά την ημέρα της κρίσεως. Με το μαρτύριο του Αγίου ιερομάρτυρος Αντίπα, το οποίο έλαβε χώρα στις 11 Απριλίου του 83 ή 85 μ.Χ., που είναι και η ημέρα τιμής και μνήμης του από την Ορθόδοξη Εκκλησία, θεμελιώθηκε το δένδρο της χριστιανικής πίστεως στην ένδοξη μικρασιατική γη, για να ακολουθήσουν στο διάβα των επόμενων αιώνων και άλλα φωτεινά παραδείγματα αγίων, που μαρτύρησαν για την αγάπη του Χριστού. Το ιερό λείψανο του Αγίου ενταφιάστηκε με ιδιαίτερη ευλάβεια από τους χριστιανούς και ο τάφος του κατέστη αέναη πηγή ιαμάτων, αφού ανέβλυζε διαρκώς μύρο, το οποίο θεραπεύε σωματικές και ψυχικές ασθένειες. Αναρίθμητα είναι τα θαύματα, που τέλεσε ο Άγιος με τη χάρη του Θεού, γεγονός που εξυμνείται στις τέσσερις ιερές ακολουθίες και στους δύο παρακλητικούς κανόνες, που συντάχθηκαν προς τιμήν του. Αποδέκτης της θαυματοργικής χάριτος του Αγίου Αντίπα υπήρξε και ο κορυφαίος σκιαθίτης λογοτέχνης Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, ο οποίος συνέταξε ασματική ακολουθία προς τιμήν του, ως έκφραση της βαθιάς ευγνωμοσύνης του προς τον Άγιο.

Η θαυματοργική φήμη του Αγίου Αντίπα ως ιατρού και θεραπευτού των δοντιών, τον κατέστησε προστάτη άγιο των ελλήνων ορθοδόξων οδοντιάτρων. Η επίσημη αυτή καθιέρωση του Αγίου έγινε το 1966 κατόπιν εισήγησης του αιμινήστου Ομοτίμου Καθηγητού της Στοματολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Ορέστου Λουριδίου, ο οποίος και πρωτοστάτησε στην ανέγερση του περικαλούς βυζαντινού ναού του Αγίου στον περίβολο της Οδοντιατρικής Σχολής Αθηνών στο Γουδί. Στον ιε-

Φορητή εικόνα του Αγίου Αντίπα του 18ου αιώνα. Φυλάσσεται στην Ιερά Μονή Διονυσίου του Αγίου Όρους

ρό αυτό πανεπιστημιακό ναό, που τιμάται στο όνομα του Αγίου και εγκαινιάστηκε στις 25 Μαΐου του 1975, φυλάσσεται μικρό τεμάχιο του ιερού λειψάνου του και πολυάριθμοι χριστιανοί προσέρχονται κάθε χρόνο στον ετήσιο εορτασμό της μνήμης του. Εορτασμοί προς τιμήν του Αγίου πραγματοποιούνται επίσης στον ιερό ναό Μεταμορφώσεως Σωτήρος Κεφαλαρίου Κηφισιάς από τον Σύλλογο Περγαμηνών «Ο Ατταλός», στον ιερό μητροπολιτικό ναό Αγίας Τριάδος Πειραιώς και στον ιερό ναό Αναλήψεως Κυρίου Θεσσαλονίκης από τους Οδοντιατρικούς Συλλόγους των δύο πόλεων.

Ο Άγιος ιερομάρτυς Αντίπας ο θαυματοουργός τιμάται επίσης στην ιερά μονή της Πάμμου, όπου φυλάσσεται τμήμα της τιμίας κάρας του, και στη Λέσβο λόγω της κοντινής απόστασης του νησιού με τη μικρασιατική ακτή και την περιοχή της Περγάμου. Στο αγιοτόκο και ευλογημένο νησί της Λέσβου, όπου ο Άγιος είναι γνωστός με την προσωνυμία «Άγιος Δοντάς», υπάρχουν τρεις ναοί επ' ονόματί του, ευρισκόμενοι στο Πλωμάρι, την Αγί?σο και το Μεγαλοχώρι, όπου ο ναός χρονολογείται από το 1790. Ναοί του Αγίου υπάρχουν επίσης στη Σίφνο, τη Σαντορίνη, την Τήνο και τη Νάξο, αλλά και στο χωριό Πυρό? της επαρχίας Λάρνακας στην Κύπρο. Ιερά λείψανα του Αγίου φυλάσσονται τεθησαυρισμένα στις αγιορείτικες μονές Διονυσίου (δεξιά χείρα) και Μεγίστης Λαύρας (κάτω γνάθος), στην ιερά μονή Προφήτου Ηλίου Θήρας (η ωλένη της χειρός), στην ιερά μονή Παναχράντου της Άνδρου και στον ιερό μητροπολιτικό ναό του Αγίου Αθανασίου Μυτιλήνης. Ιδιαίτερο καλλιτεχνικό ενδιαφέρον παρουσιάζει η παλαιά εικόνα του Αγίου, η οποία φυλάσσεται στην ιερά μονή της Αγίας Αικατερίνης Σινά και χρονολογείται στα τέλη του 13ου αιώνα, καθώς και οι φυλασσόμενες παλαιές εικόνες του Αγίου στις ιερές μονές Διονυσίου και Κουτλουμουσίου του Αγίου Όρους, Σταυροβουνίου της Κύπρου, αλλά και στο Μουσείο Μπενάκη Αθηνών, που χρονολογείται το 1738.

Είκοσι αιώνες έχουν περάσει από την εποχή, που έζησε και μαρτύρησε ο Άγιος ιερομάρτυς Αντίπας. Τί έχει άραγε να προσφέρει ένας μικρασιτικός Άγιος, ο οποίος μαρτύρησε για την αγάπη του Χριστού, στον εγωκεντρικό και αυτονομημένο από τον Θεό άνθρωπο του 21ου αιώνα, που απολαμβάνει πλουσιοπάροχα τις ανέσεις και τα αγαθά του πολιτισμού; Ο φλογερός ιεράρχης της Περγάμου, που διηκόνησε τον άνθρωπο ως ιατρός και ως επίσκοπος, στέλνει σε όλους μας ένα αφυπνιστικό και ελπιδοφόρο μήνυμα. Ως ιατρός έρχεται να μας υπενθυμίσει, ότι οι επιστήμονες έχοντας θεοποιήσει τις επιστημονικές τους γνώσεις και ικανότητες, ξέχασαν την ευεργετική παρουσία του Θεού στη ζωή και την επαγγελματική τους σταδιοδρομία. Ως επίσκοπος έρχεται να διδάξει και να παραδειγματίσει τους ορθόδοξους κληρικούς, ιερείς και επισκόπους, ότι η διακονία τους στην Εκκλησία θα πρέπει να είναι ένας συνεχής αγώνας προσφοράς και θυσίας, που θα εμπνέεται και θα καθοδηγείται από την αγάπη του Χριστού.

Το μαρτύριο του Αγίου Αντίπα. Φορητή εικόνα δια χειρός Ιερομονάχου Ρωμανού Φωκάκη από τη Συλλογή του Ιερού Κελλίου Αγίας Άννης Καρυών Αγίου Όρους

αγωνιστικό φρόνημα, διακρίθηκε δε για τις πάμπολλες αρετές του και τη φλογερή του πίστη. Γι' αυτό και ο Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος, ο οποίος σύμφωνα με την παράδοση ήταν εκείνος, που τον χειροτόνησε επί-

ΑΝΑΠΛΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΔΡΥΜΑ π. ΓΕΡΒΑΣΙΟΥ ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1923
ΙΩΝΙΑΣ 47- ΠΑΤΡΑ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΩΝ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΙΑ
& ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Τρίτη προ του Λαζάρου, 23.04.2013, Μυστήριο του Ιερού Ευχελαίου, στον Ι. Ν. Αγ. Ταβιθά. Έναρξη: 7:00μ.μ.

Μεγάλη Παρασκευή, 3.05.2013, τρισάγιο στον τάφο του μακαριστού γέροντος π. Γερβασίου, στις κατασκηνώσεις, στα Συχαϊνά Πατρών. 4:00μ.μ.

Δευτέρα της Διακαινησίμου, 6.05.2013, μνήμη του Αγ. Γεωργίου του Τροπαιοφόρου. Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία στον Ι. Ν. Αγ. Παρασκευής, στις κατασκηνώσεις των Συχαϊών. Έναρξη Όρθρου: 7:00π.μ.

Πέμπτη της Διακαινησίμου, 9.05.2013, Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία στον Ι. Ν. Αγ. Φωτίου, Γούναρη και Ευνάρδου. Έναρξη Όρθρου: 7:00π.μ.

Παρασκευή της Διακαινησίμου, 10.05.2013, της Ζωοδόχου Πηγής και επέτειος ιδρύσεως των Κατηχητικών Σχολείων από τον π. Γερβάσιο. Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία στον Ι. Ν. Αγ. Ταβιθά, κατά την οποία θα ψάλλει το κατηχητικό των αρρένων. Έναρξη Όρθρου: 7:00π.μ.

Το τάμα του Έθνους

Με αγνό, πατριωτικό παλμό και γνήσιο ορθόδοξο φρόνημα μίλησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γόρτυνος κ.κ.Ιερεμίας, σε μια ομιλία μέσα από την καρδιά του για το Τάμα του Έθνους και όχι μόνο, που πραγματοποιήθηκε προσφάτως στο κλειστό γήπεδο του Σπόρτιγκ.

Συγκεκριμένα είπε:

Σεβασμιώτατοι Πατέρες
καί ευλογημένα λαά του Θεού,

1. Έρχομαι από την ηρωική Μητρόπολη Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως, από την δοξασμένη και φημισμένη Δημητσάνα, την πατρίδα του πατριάρχου Γρηγορίου Ε', που τό σχοινόι του απαγχονισμού του έδωσε σύνθημα εξεγέρσεως για λευτεριά, και σας φέρνω, αγαπητοί μου, από τά εγγόνια των ηρώων του Μωριά θερμό και εγκάρδιο χριστιανικό και πατριωτικό χαιρετισμό.

Όλοι όσοι ήρθαμε εδώ, την εσπέρα αυτή την ευλογημένη, ανήκουμε στην Αγία του Θεού Εκκλησία, την ΜΟΝΗ αληθινή Εκκλησία, δηλαδή την Ορθόδοξη. Σεις όλοι είστε τά φωτόμορφα τέκνα της Εκκλησίας. Και αφού έχετε τό φώς του Χριστού, δέν έχετε καμμία κοινωνία μέ τό σκοτάδι. Σκοτάδι είναι η αίρεση. «**Τίς κοινωνία φωτός και σκότους;**» (Β' Κορ. 6, 14). Σεις πού είστε εδώ ούτε πού λυπηθήκατε για την παραίτηση του πρώτου Πάπα, ούτε και πήγατε στην ενθρόνιση του νέου Πάπα, για να φιλήσετε μάλιστα τό χέρι του! Προδοτικά κινήματα αυτά...

Ήρθαμε εμείς απόψε εδώ, αδελφοί χριστιανοί, περίοδο Μεγάλης Τεσσαρακοστής, για να ομολογήσουμε όλοι, σαν ένα έθνος, τό αμάρτημά μας, να πονέσουμε γι' αυτό, να ζητήσουμε συγγνώμη από τον πανάγαθο Χριστό μας γι' αυτό και να υποσχεθούμε για την διόρθωσή του.

2. Ποιό είναι τό αμάρτημά μας; Η φιλήτη πατρίδα μας, η γλυκειά Ελλάδα μας, ήταν, αδελφοί, κάποτε σκλάβοι σε τούρκικο ζυγό. Τετρακόσια ολόκληρα χρόνια στενάξαμε στον ζυγό αυτό. Τό τί πέραναν οι σκλαβωμένοι πατέρες και αδελφοί μας τά γράφει η ιστορία και τά ιερά Συναξάρια μας. Τούς βασάνιζαν μέ φρικτά βασανιστήρια, τούς παλούκωναν και τούς έσφαζαν για να αρνηθούν την πίστη τους. Αλλά ούτε η πείνα και η δίψα, ούτε οι φυλακίσεις, ούτε τό παλούκωμα και τά μαχαίρια δέν λύγισαν τούς σκλαβωμένους Έλληνες, για να αρνηθούν την πίστη τους. Αρκεί πού είχαν τον Κοσμά τον Αιτωλό και άλλους σαν κι αυτόν πνευματικούς Πατέρες, πού τούς στήριζαν στην πίστη και τούς άναβαν τον πόθο για τό «ποθούμενο». «**Θά 'ρθει τό ποθούμενο!**», έλεγε στους σκλαβωμένους ο άγιος Κοσμάς. Και ήρθε τό «ποθούμενο», η λευτεριά δηλαδή του τόπου μας. Ήρθε η ώρα του ξεσηκωμού! Όπως τό ψάρι δέν μπορεί να ζήσει στην

στεριά, ούτε ο ανθος στην αμμουδιά, έτσι και οι Έλληνες δέν μπορούν να ζούν για πάντα στην σκλαβιά. Ποιό ήταν τό κίνητρο για τον αγώνα; Η πίστη στον Χριστό. Ο Γέρος του Μωριά, ο άθάνατος Κολοκοτρώνης, τό είπε καθαρά: «**Όταν πιάσαμε τά άρματα, είπαμε πρώτα υπέρ πίστεως και έπειτα υπέρ πατρίδος!**»!

3. Ο αγώνας του '21 ήταν άνισος. Λίγοι εμείς, αυτοκρατορία ολόκληρη ο εχθρός μας. Λιανοτούφεκα, ξύλα και πέτρες, τά όπλα τά δικά μας, αλλά άρματα και ιππικό τά όπλα του εχθρού μας. Και τότε λοιπόν πώς προχώρούσε ο άνισος αυτός αγώνας; Μέ την πίστη στον Χριστό και στην Παναγιά, Ξαναλέγω. Οι παπάδες και οι πολεμιστές του αγώνα, μανάδες και μικρά παιδιά, έκαναν προσευχή, άναβαν καντήλια σε Ξωκλήσια και έκαναν τάματα. Πίστευαν πολύ στο τάμα οι παλαιοί. Γιατί μέ τό τάμα γίνεται θυσία από αυτόν πού προσεύχεται και αποδεικνύει μέ την εκπλήρωση του τάματος τό πόσο ποθούσε αυτό πού ζητούσε. Κάθε τόπος της ευλογημένης πατρίδας μας έχει να δώσει πολλές τέτοιες μαρτυρίες των ευσεβών ηρώων του '21 για τάματά τους στην πορεία του αγώνα.

Αλλά τό μεγάλο Τάμα δόθηκε επίσημα στην Δ' Εθνοσυνέλευση των Ελλήνων στο Άργος στις 31 Ιουλίου του 1829. Στο Τάμα τους αυτό οι αγωνιστές είπαν ότι στην νέα πρωτεύουσα της Ελλάδος, την

Αθήνα, να ανεγερθεί Ναός, μέγας Ναός, αφιερωμένος στον Σωτήρα Χριστό, ως ευγνωμοσύνη για την νικηφόρο έκβαση των αγώνων τους για την ελευθερία του τόπου. Μάλιστα τό Τάμα αυτό της Εθνοσυνελεύσεως των Ελλήνων συνεκίνησε και τον βασιλιά τον Όθωνα, ο οποίος την 25η Ιανουαρίου 1834 εξέδωσε βασιλικό διάταγμα περί ανεγέρσεως Ναού του Σωτήρος Χριστού στην Αθήνα, κατά τον όρκο των μελών της Δ' Εθνοσυνελεύσεως των Ελλήνων του 1829.

4. Πέρασαν από τότε, αδελφοί χριστιανοί, ακριβώς 184 χρόνια. Η μικρή μας τότε πατρίδα ευλογήθηκε και αυξήθηκε και υπεραιξήθηκε κατά την έκταση και κατά τον πληθυσμό της. Παντού, στις πόλεις και τά χωριά της ανεγέρθηκαν κτίρια μεγάλα και υψηλά. Ιδιαίτερα όμως στην πρωτεύουσα την Αθήνα ανεγέρθηκαν πολυκατοικίες πολλές και αρκετά μεγαθήρια, κτίστηκαν ξενοδοχεία και κέντρα διασκέδασης, πού αν ζούσε σήμερα ο θρυλικός Μητροπολίτης της Φλώρινας πτήρ Αυγουστίνος θά έλεγε «κέντρα διασκέδασης, για να έρχονται οι πριματόνες και τά καθάρματα της Ευρώπης και να οργιά-

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ κ.κ. ΙΕΡΜΙΑ

ζουν στον τόπο μας»!... Και ενώ λοιπόν κάναμε μεγαθήρια και πάμπολλα κέντρα διασκέδασης και ετοιμάζονται να κτίσουν και μουσουλμανικό τέμενος, όμως ακόμα, μετά από τόσα-τόσα χρόνια, τό Τάμα μας σαν έθνος δέν τό εκπληρώσαμε. Αυτή είναι η αμαρτία μας, αδελφοί, για την οποία σας μίλησα από την αρχή, και για την οποία ήρθαμε εδώ εν μετανοία να ζητήσουμε συγγνώμη από τον Κύριο των Δυνάμεων και να υποσχεθούμε οπωσδήποτε την διόρθωσή μας, τέλος πάντων, την εκπλήρωση δηλαδή του Τάματος.

5. (α) Κατά πρώτον, αδελφοί, θέλω να πώ ότι τό Τάμα αυτό, αν και δόθηκε τότε, τό 1829, από τά τότε μέλη της Δ' Εθνοσυνελεύσεως, όμως βαρύνει όλους μας, και εμάς βεβαίως σήμερα. Στην θεολογία μας υπάρχει ο όρος Collectivismus, η συλλογική δηλαδή ενότητα, την οποία βλέπουμε απαντώσα στα πρώτα ήδη χρόνια της Παλαιάς Διαθήκης. Κατά την αντίληψη αυτή οι πράξεις του ενός βαρύνουν όλη την κοινότητα, γι' αυτό και λέγει ο Μωυσής ότι τά αμαρτήματα των πατέρων βαρύνουν τά τέκνα μέχρι τετάρτης γενεάς (Εξ. 34,7. Δευτ. 5,9). Τό Τάμα για τό οποίο μιλάμε δέν είναι θέμα ενός ή περισσοτέρων προσώπων, αλλά είναι εθνική υπόθεση και σαν έθνος ελληνικό, όλοι οι Έλληνες συνιστούμε ένα σώμα, την πατρίδα μας την Ελλάδα. Άρα όλοι είμαστε υπεύθυνοι για την εκπλήρωση του Τάματος.

(β) Αλλά για να μετανιώσουμε σαν ελληνικό έθνος και να αρχίσουμε την ανέγερση του πολυποθήτου Ναού, θά πρέπει να νοήσουμε καλά τό αμάρτημά μας για την καθυστέρησή του τόσα χρόνια και να φοβηθούμε την τιμωρία από τον Θεό, αν συνεχίζουμε και εμείς καθυστερούμε την ανέγερσή του. Θέλω εδώ, αδελφοί μου χριστιανοί, πατέρες και αδελφοί, θέλω, λέγω, εδώ να σας αναφέρω μία σχετική περικοπή από την Παλαιά Διαθήκη, ακριβώς παράλληλη μέ τό δικό μας θέμα: Ήταν τά χρόνια πού ο δύστηνος Ιουδαϊκός λαός ελευθερώθηκε από τον δικό του Τούρκο, τον Βαβυλώνιο δηλαδή δυνάστη, και οι αιχμαλωτισθέντες επέστρεψαν στην πατρίδα τους. Σαν ευγνωμοσύνη στον Θεό για την απελευθέρωσή τους οι Ιουδαίοι, αλλά και για να συσπειρώσουν την διασκορπισθείσα κοινότητά τους, απεφάσισαν να κτίσουν Ναό στα Ιεροσόλυμα, ένα μεγάλο Ναό, ανάλογο μέ εκείνον

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 14η ΣΕΛΙΔΑ

Ασημίνα Ζανιά Τσιμάρα
Ιατρός - Πνευμονολόγος

Αγίου Ανδρέου 195, Πάτρα
Τηλ.: 2613011057
Κιν: 6973417616
e-mail: azaniatsimara@gmail.com

Φώτιος & Ευφροσύνη Καραβίτη
OPTICAL CENTER
Παντανάσσης 43 και Κορίνθου
στον πεζόδρομο

* Γυαλιά οράσεως, σκελετός και φακοί 49,90 ευρώ
* Γυαλιά ηλίου, νέες παραλαβές 2013, από 50 και 70 ευρώ
* Γυαλιά ηλίου, ο σκελετός δώρο και ο πελάτης πληρώνει μόνο τους φακούς 25 ευρώ.

* Και πολλές προσφορές εντός του καταστήματος
Τηλ.: 2610/621.800 - 6945-783.799 ΠΑΤΡΑ

ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
Επισκεφτείτε το ηλεκτρονικό μας κατάστημα www.tigas.gr
www.tigasartsound.blogspot.com

Ηλεκτρονικός έλεγχος και ρύθμιση ΔΩΡΕΑΝ,
όλων των μικροφωνικών εγκαταστάσεων!

**Εκκλησιαστικές
Μικροφωνικές
Εγκαταστάσεις**

Εγκαθιστούμε, επισκευάζουμε και αναβαθμίζουμε κάθε μικροφωνική εγκατάσταση

Οι πελάτες εδώ και 35 χρόνια μας εμπιστεύονται με "κλειστά μάτια"

Νέες χαμηλές τιμές ... νέα τεχνολογία ... σταθερή ποιότητα

**Έδρα : Πάτρα , Τσαμαδού 37, τηλ. 2610330005
6947429400**
ΑΘΗΝΑ: Μιαούλη 5 , Ηλιούπολη
Email: tigas@tigas.gr

Ο Εκκλησιολόγος

τόν Ναό, τόν πυρποληθέντα καί καταστραφέντα, Ναό τού Σολομώντος. Αλλά περνούσαν τά χρόνια καί Ναός δέν ανεγέρθηκε ακόμη, ούτε τά θεμέλιά του κάν κατατέθηκαν. Η αδιαφορία έπειτα καί οι οικονομικές δυσκολίες στην νεοούστατη Ιουδαϊκή κοινότητα, σάν μιά ψυχρή πλάκα, πάγωσε τίς καρδιές τών ανθρώπων, γιά νά εκπληρώσουν τό τάμα τους, τήν ανέγερση δηλαδή τού Ναού στά Ιεροσόλυμα. Εδώ, αδελφοί χριστιανοί, χαρίζει ο Θεός στόν δύστυχο Ιουδαϊκό λαό μία μεγάλη προφητική προσωπικότητα, τόν προφήτη Αγγαίο, ο οποίος περιέρχεται όλη τήν χώρα καί μέ όλη τήν προφητική του δύναμη ενθαρρύνει τόν απελπισμένο λαό καί τόν προτρέπει νά αποφασίσει επιτέλους τήν ανοικοδόμηση τού Ναού. Τήν δυσπραγία τών ετών, τήν μεγάλη οικονομική κρίση πού αντιμετωπίζει ο λαός, τήν ερμηνεύει ο προφήτης ακριβώς από αυτήν του τήν αμαρτία, από τήν αδιαφορία του δηλαδή ανεγέρσεως τού Ναού. Τούς λέγει συγκεκριμένα:

«...Όστε εσείς κατοικείτε σέ σπίτια μέ ξύλινη επένδυση καί ο Ναός τού Κυρίου είναι ανοικοδόμητος; Καί τώρα τά εξής λέγει ο Γιαχβέ Σαβαώθ: “Προσέξτε τί σάς συμβαίνει: Σπέρνετε πολλά, αλλά θερίζετε λίγα, τρώτε αλλά δέν χορταίνετε... καί ο εργάτης ρίπτει τόν μισθό του σέ τρυπημένο βαλάντιο. Επιδιώκετε πολλά, αλλά λίγα γίνονται. Τά φέρνετε αυτά στό σπίτι σας καί εγώ μέ ένα φύσημα τά διασκορπίζω. Καί αυτά γιατί; Λόγω τού Ναού Μου – λέγει ο Θεός – γιατί είναι ακόμη ανοικοδόμητος, ενώ εσείς φροντίζετε ο καθένας γιά τό σπίτι του. Γί αυτό ο ουρανός κράτησε τήν βροχή καί η γή κράτησε τά προϊόντα της. Ανεβείτε λοιπόν στά βουνά, κόψτε ξύλα καί φτιάξτε τό Ναό Μου, γιά νά δοξασθώ σ’ αυτόν, λέγει ο Γιαχβέ» (Αγγ. 1,2-8).

(γ) Τό εντυπωσιακό σ’ αυτήν τήν περικοπή τού Αγγαίου, τό οποίο πρέπει νά διδάξει καί νά φοβίσει εμάς σήμερα, είναι, αδελφοί, ότι ο προφήτης συνδέει τήν οικονομική κρίση τής εποχής του μέ τό αμάρτημα τής μή ανεγέρσεως τού Ναού τού Θεού, ως ευχαριστήριο σ’ Αυτόν γιά τήν απελευθέρωσή του από τήν δυναστεία τών Βαβυλωνίων καί τών Περσών. Μάλιστα ο προφήτης τόσο πολύ είναι πεπεισμένος γί’ αυτό, ώστε, όταν επιτέλους, μετά από τά θερμουργά του κηρύγματα, κατατέθηκε θεμέλιος λίθος γιά τήν ανέγερση τού Ναού, βεβαιώνει τόν λαό ότι θά δει αμέσως καί τήν αλλαγή στά οικονομικά του πράγματα. Λέγει λοιπόν τώρα ο προφήτης Αγγαίος απευθυνόμενος στό λαό, προσβλέποντας μέ αισιοδοξία τό μέλλον του:

«Τώρα – τούς λέγει – προσέξτε τί θά συμβεί. Προτού νά θέσετε λιθάρι πάνω στό λιθάρι γιά τόν Ναό τού Θεού, τί γινόταν; Υπολογίζατε συγκομιδή από είκοσι σεά (αυτό ήταν τό μέτρο τών σιτηρών) καί γίνονταν δέκα... Προσέξτε όμως από τήν ημέρα αυτή (πού βάλατε θεμέλιο γιά τό Ναό) καί πέρα τί θά συμβεί: δέν θά υπάρξει εποχή, κατά τήν οποία τό αμπέλι καί η συκιά καί η ροδιά καί η ελιά δέν θά παράγουν καρπό. Από τήν ημέρα αυτή θά δώσω ευλογία» (Αγγ. 1,15, 2,15-19).

Αδελφοί μου χριστιανοί, μέ βάση τά παραπάνω λόγια τού προφήτου Αγγαίου, αλλά καί άλλων προφητών τής Παλαιάς Διαθήκης παράλληλα λόγια, τήν οικονομική κρίση τής εποχής μας πρέπει νά τήν ερμηνεύσουμε πνευματικά. Ότι δηλαδή αυτή συμβαίνει γιά τήν αποστασία μας από τόν Θεό, γιά τίς παραβάσεις τών εντολών τού Θεού. Καί στά πολλά καί μεγάλα αμαρτηματά μας, πού ξωκείλαμε, κατά τόν προφήτη Αγγαίο, άς βάλουμε καί τό αμάρτημά μας ότι δέν εκπληρώσαμε τό Τάμα μας νά ανεγείρουμε Ναό στόν Σωτήρα Χριστό, ως ευχαριστήριο γιά τήν απελευθέρωσή μας από τόν τουρκικό ζυγό. Άς φοβηθούμε δέ μήπως η καθυστέρηση τής εκπληρώσεως τού Τάματος φέρει μεγαλύτερη τιμωρία στήν φιλάτη πατρίδα μας. Καί ως τιμωρία εννοώ τήν άρση Χάριτος τού Θεού.

6. Γιά τό αμάρτημά μας, τό νά μή ανεγείρουμε ακόμη τόν υποσχεθέντα Ναό στόν Σωτήρα μας Χριστό, όπως τό απέφασισε η Δ' Εθνοσυνέλευσις στό Ναύπλιο τό 1829, δέν δικαιολογούμαστε. Οι αγωνιστές καί απελευθερωτές τής πατρίδος μας μάς άφησαν ζωντανά παραδείγματα ότι πρέπει νά εκπληρώνουμε τίς υποσχέσεις μας στόν Θεό, τά τάματά μας σ’ Αυτόν, γιατί, ακούστε, αγαπητοί μου, τί λέγει ο λόγος τού Θεού: **«Εάν εύξη ευχήν**

Κυρίω τώ Θεώ σου, ου χρονιείς αποδούναι αυτήν, ότι εκζητών εκζητήσει Κύριος ο Θεός σου παρά σου καί έστιν εν σοί αμαρτία» (βλ. Δευτ. 23,22-23· βλ. Εκκλ. 5,3-4).

Γιά νά παραλείψω τά άλλα τοιαύτα παραδείγματα τών ευσεβών αγωνιστών τού '21, αναφέρω μόνο δύο, τών φημισμένων ηρώων, τού Κολοκοτρώνη καί τού Μακρυγιάννη. (α) Στόν τόπο πού διακονώ, κοντά στήν Μεγαλόπολη, είναι τό χωριό «Εκκλησουλά». Μικρό χωριό, αλλά τό χωριό αυτό γέννησε έναν άγιο πραγματικά Ιεράρχη, σύγχρονό μας, τόν μακαριστό ποιμενάρχη τής Ύδρας, Κυρό Ιερόθεο, τού οποίου αξιώθηκα νά ασπαστώ τήν χείρα καί νά λάβω τήν ευχή Του. Στό χωριό αυτό λοιπόν βρέθηκε ο Κολοκοτρώνης, μόνος, κυνηγημένος από τούς Τούρκους. Άλλη βοήθεια δέν είχε παρά μόνο τήν προσευχή στήν Παναγία. Κρύφτηκε σέ μιά κουφάλα δέντρου καί εκεί μέσα κρυμμένος προσευχόταν στήν Παναγία παρακαλώντας Τήν νά μήν πέσει στό χέρι τών Τούρκων. Τής υποσχέθηκε δέ ότι άν τόν σώσει, θά Τής κάνει στόν τόπο εκείνο μία Εκκλησιά. Οι Τούρκοι κυνηγώντας τον γύριζαν γύρω-γύρω από τό δέντρο, αλλά – στραβωμάρα τους – δέν είδαν τόν Κολοκοτρώνη, πού ήταν στήν κουφάλα του. Η καρδιά τού Κολοκοτρώνη χτυπούσε δυνατά από τόν φόβο καί προσευχόταν λέγοντας «Παναγία μου, σώσε με»! Δέν τόν βρήκαν οι Τούρκοι καί έφυγαν. Ο Κολοκοτρώνης γλύτωσε από βέβαιο κίνδυνο. Ευχαρίστησε τήν Παναγία καί αμέσως ξεκίνησε τήν εκπλήρωση τού τάματός του. Φτωχός ήταν, αλλά στερήθηκε καί ζήτησε καί γρήγορα έχτισε Ναό, αφιερωμένο στήν Παναγία. Δέν ήταν μεγάλος. Γι' αυτό τόν είπε «Εκκλησουλά», πού σώζεται μέχρι σήμερα καί τήν προσκυνάμε ευλαβικά. Τό τάμα στόν Θεό πρέπει νά εκπληρώνεται καί μάλιστα σύντομα. Αυτό μάς λέγει η παραπάνω περίπτωση τού φτωχού, αλλά ευλαβεστάτου ήρωα Κολοκοτρώνη.

(β) Άς πάμε τώρα στόν ευγενέστερο αγωνιστή τού '21 καί ευλαβέστατο χριστιανό ήρωα Μακρυγιάννη. Γεννήθηκε στό Κροκύλειο τής Φωκίδος, χωριό πού αξιώθηκε νά τό περιοδεύσω σάν ιεροκήρυκας. Φθάνοντας στό χωριό είδα στήν είσοδό του τήν προτομή τού Μακρυγιάννη καί στήν πλάκα ήταν γραμμένος ένας λόγος από τό απομνημονεύματά του: **«Η μάνα μου μέ γέννησε στά χωράφια καί μέ τύλιξε μέ καλαμποκιές»!!!** Νεαρός ο Μακρυγιάννης, 15 ετών περίπου, μετά από έναν άγριο ξυλοδαρμό από τό αφεντικό του, πού ήταν Έλληνας, αλλά φίλος τού Πασά, πήγε στό Μοναστήρι τού αϊ-Γιαννιού τής Δεσφίνας, γονάτισε στήν εικόνα τού ομνύμου του αγίου, τόν είπε φίλο του, καί τόν παρεκάλεσε μέ δάκρυα: **«Αϊ-Γιάννη μου, βοήθησέ με νά γίνω ένας άνθρωπος τής προκοπής, νά βοηθήσω κι εγώ τήν πατρίδα καί σου υπόσχομαι νά σου φέρω ένα ασημένιο καντήλι πού όμοιό του δέν θά υπάρχει άλλο σέ καμιά εκκλησία. Βοήθησέ με, Αϊ-Γιάννη, καί θά δεις ότι δέν θά ξεχάσω τό τάμα μου»!** Πραγματικά, χριστιανοί μου, ο άγιος τόν βοήθησε νά γίνει αυτό πού ήθελε καί γράφει ο Μακρυγιάννης συνέχεια στά Απομνημονεύματά του: **«Εφκιασα τουφέκι ασημένιον, πιστόλες καί άρματα καί ένα καντήλι καλό. Καί αρματωμένος καλά καί συγυρισμένος τό πήρα καί πήγα εις τόν προστάτη μου καί ευεργέτη μου κι αληθινόν φίλον, τόν Αϊ-Γιάννη, καί σώζεται ως τήν σήμεραν – έχω καί τό όνομά μου γραμμένο εις τό καντήλι – καί τόν προσκύνησα μέ δάκρυα από μέσα από τά σπλάγχχνα μου, ότι θυμήθηκα όλες μου τίς ταλαιπωρίες όπου δοκίμασα».**

Δέν είναι, χριστιανοί μου, καί τά δύο αυτά παραδείγματα, δέν είναι έλεγχος βαρύς γιά μάς πού τόσα-τόσα χρόνια δέν εκπληρώσαμε ακόμη τό Τάμα μας στόν Χριστό μέ τήν απελευθέρωσή μας από τούς Τούρκους; Ο Μακρυγιάννης μάλιστα ήθελε σύντομα, στά χρόνια του, νά γίνει ο Ναός αυτός τού Τάματος. Γι' αυτό, όσο έβλεπε ότι αργεί νά γίνει, τά έβανε μέ τόν Όθωνα τόν βασιλιά, καί τού έλεγε: **«Η μεγαλειότης σου έκανε παλάτι, αλλά τήν Εκκλησιά τού Χριστού δέν τήν έκανες ακόμη»!** Μήν απορήσετε, χριστιανοί, γιά τήν γλώσσα αυτή τού Μακρυγιάννη. Ο ίδιος έλεγε: **«Έχω δυό τσέπες: η μιά έχει αλήθειες, η άλλη έχει ψέματα. Από ποιά τσέπη θέλετε νά σάς δώσω;»!** «Από τίς αλήθειες», τού απαντούσαν οι άλλοι. **«Έ, τότε ετοιμαστείτε νά ακούσετε αυτά πού θά σάς πώ»**, τούς έλεγε εκείνος.

7. Ό πατέρες καί ήρωες, πού χύσατε τά αίματά σας γιά νά έχουμε εμείς τήν λευτεριά μας! Προσευχηθείτε καί γιά μάς από εκεί πού είστε, γιά νά έχουμε τό δικό σας πνεύμα καί νά παλαιούμε καί εμείς μέ τήν δική σας ορμή κατά τών συγχρόνων κινδύνων, πού απειλούν τήν πίστη μας καί τήν πατρίδα μας. Γιά τόν Πατισμό, λέγω, καί γιά τόν Οικουμενισμό, λέγω. Καί προσευχηθείτε πάλι, πατέρες αγωνιστές, καί δώσατέ μας τήν ευχή, νά εκπληρώσουμε τό Τάμα σας στόν ευεργέτη Ιησού Χριστό, νά κτίσουμε τό Ναό πού υποσχεθήκατε γιά τήν λευτεριά μας από τήν Τουρκία.

Αδελφοί χριστιανοί! Ο Ναός στόν Ιησού Χριστό ως ευχαριστήριο τού έθνους μας γιά τήν ελευθερία του από τόν τουρκικό ζυγό, οπωσδήποτε πρέπει νά γίνει, χωρίς πιά καμία αργοπορία. Καί πρέπει νά γίνει μεγάλος, περιφανής, επιβλητικός καί σέ περίοπτη θέση Ναός, γιά νά τόν βλέπουμε όλοι καί νά θυμούμεθα τήν

ιστορία μας. Γιατί αλλοίμονο στά έθνη πού λησμονούν τήν ιστορία τους! «Μαμά, τί είναι αυτή η μεγάλη εκκλησιά πού είναι εκεί πάνω;», θά ρωτάει τό παιδί. Καί η ευσεβής μητέρα θά τού απαντάει: «Αυτήν τήν μεγάλη Εκκλησιά πού βλέπουν τά ματάκια σου, παιδάκι μου, τήν κάνουμε ως ευχαριστήριο στόν Χριστό καί στήν Παναγία, πού μάς λευτέρωσαν από τήν σκλαβιά τών Τούρκων». Έτσι, αδελφοί, ο Ναός αυτός θά είναι στήν νέα γενεά πού έρχεται στόν κόσμο ένα σύμβολο ιερό, θρησκευτικό καί εθνικό σύμβολο τού μεγαλείου τής ιστορίας τής ενδόξου πατρίδος μας, τής αθανάτου Ελλάδος μας.

Ο Ναός, αδελφοί, τού Τάματος πρέπει σύντομα νά γίνει καί αλλοίμονο άν δέν γίνει. Μάς περιμένουν νέα δεινά, άν εξακολουθούμε νά αδρανούμε καί νά παραμελούμε τήν ιερή υποχρέωση τού Τάματος.

8. Τέλος, αδελφοί χριστιανοί, θέλω νά σάς ερμηνεύσω ένα στίχο από τόν ψαλμό τής μετανοίας **«Ελέησόν με ο Θεός...»**, πού λέμε ιδιαίτερα τήν περίοδο αυτή, τήν Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Ο Ψαλμωδός κράζει από τά βάθη τής ψυχής του καί ζητάει έλεος από τόν Θεό γιά τήν αμαρτία πού έπραξε. **«Ελέησόν με ο Θεός»**, λέγει καί επικαλείται τά πολλά ελέη τού Θεού: **«Κατά τό μέγα έλεός σου», λέγει, «καί κατά τό πλήθος τών οικτηριών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου».** Καί τά ίδια λέγει καί παρακάτω. Αλλ' εάν ο Θεός τού κάνει τήν χάρη καί τού σβήσει τήν αμαρτία του, τί αυτός σάν ανταπόδωμα θά δώσει στόν Θεό; Καί λέγει σάν ανταπόδωμα στόν Θεό, άν τού συγχωρέσει τήν αμαρτία του: **«Διδάξω ανόμους τάς οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν».** Μ' αυτό πού λέγει θέλει νά πει: Άν, Θεέ μου, μού συγχωρέσεις τήν αμαρτία μου, τότε εγώ θά γίνω ιεραπόστολος, θά πάω νά βρώ καί άλλες ψυχές, αμαρτωλές σάν κι εμένα, καί νά τούς μιλήσω γιά Σένα, τόν Θεό τής αγάπης, πού συγχωράς τούς αμαρτωλούς. Αλλά διερωτώνται οι ερμηνευτές: Γιατί ο εδω ποιητής τού Ψαλμού δέν προσφέρει στόν Θεό ολοκαυτώματα καί σφάγια, όπως συνήθιζαν τότε νά προσφέρουν, αλλά λέγει ότι θά προσφέρει μιά άλλη πνευματική προσφορά, τό νά γίνει κήρυκας στους αμαρτωλούς; Η απάντηση, χριστιανοί μου, είναι στους επόμενους στίχους. Ο ποιητής μας δέν προσφέρει στόν Θεό ολοκαυτώματα καί σφάγια, πού ήταν οι προσφορές στήν Παλαιά Διαθήκη, γιατί η Ιερουσαλήμ είναι κατεστραμμένη, τά τείχη της είναι γκρεμισμένα, καί δέν υπάρχει λοιπόν Ναός σ' αυτήν, δέν υπάρχει θυσιαστήριο, γιά νά προσφέρει τίς κεκανονισμένες θυσίες. Γι' αυτό, προσευχή τώρα: **«Αγάθυνον, Κύριε, εν τή ευδοκία σου τήν Σιών καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλήμ».** Τότε θά γίνει καί ο Ναός στόν Ιερουσαλήμ καί τότε θά προσφέρουν τίς θυσίες στό θυσιαστήριό του. **«Τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους».**

Λοιπόν, καί εμείς τό ίδιο. Προσευχή γιά τήν αγαπημένη μας πατρίδα τήν Ελλάδα, νά είναι καλά, νά πορεύεται κατά τίς εντολές τού Θεού, νά είναι κάτω από τήν σκέπη τής Παναγίας μας, «Αγάθυνον, Κύριε, εν τή ευδοκία σου τήν Ελλάδα» καί τότε οικοδομηθείτω τά τείχη τού Ναού, τού Τάματος τού έθνους μας, στό Αττικόν άλσος, καί νά δοξάζετε εκεί καί νά υμνείται εκεί τό όνομα τού Χριστού καί τής Παναγίας, πού έσωσαν τήν πατρίδα μας από τήν τουρκική σκλαβιά, ΑΜΗΝ.

Σημεία Διακινήσεως του «Εκκλησιολόγου" για την Πάτρα είναι:

* Τυπογραφείο «Κολλιόπουλου», (Ακρωτηρίου 55)

* Αγιογραφικός Οίκος «Τζελάτη», (Γεροκωστοπούλου 29α)

* Μοναστηριακή Τράπεζα" Παρασκευής Θεοδωράτου Ερμού 90 (έναντι Αστυνομίας).

* Οπτικά «Καραβίτη», (Παντανάσσης 43)

* Εκκλησιαστικά Είδη «Γεσθημανή», (Όθωνος Αμαλίας 97)

* Εκκλησιαστικά Είδη, Νεκταρίου Μπούσια (Γοργοποτάμου 6 – πλησίον LIDL)

* Περίπτερο έμπροσθεν Ι.Ν. Αγίας Βαρβάρας

* Περίπτερο Κορίνθου & Μισούλη

* Περίπτερο Έλληνας Στρατιώτου και Λευκωσίας

* Περίπτερο πλατείας Αγίας Λαύρας, άνω μέρος.

Τηλέφωνα επικοινωνίας με τον "Εκκλησιολόγο":

πρωινές ώρες 9.00 π.μ. -1.30 μ.μ.

2610/341515, απογευματινές από 5.30 μ.μ. έως

8.00 μ.μ.: 2610/222392 λειτουργεί και ως Fax.

Καθ' όλη την ημέρα στα κινητά: 6942507002, (vodafone), 6985847585 cosmofoe.

AUTO ELECTRIC CENTER

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΝΤΑΛΑΚΤΙΚΩΝ-ΣΥΜΠΕΡΙΟ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΕΙΟ ΑΥΤ/ΤΩΝ

www.automintzas.gr

AutoMintzas - Auto Electric Center

Κολοκοτρώνη 1, Ν. Σοφία Πατρών, Τηλ./Φαξ: +30 2610.641.860

E-mail: info@automintzas.gr

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

* Στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πατρών τελείται καθημερινά Όρθρος, Ώρες και μικρός εσπερινός από ώρα 6.30 μ.μ. έως 8.30 μ.μ.

* Τετάρτη απόγευμα 5.00 μ.μ. έως 7.00 μ.μ. Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία

* Πέμπτη εσπέρας από 6.00 μ.μ. έως 7.30 μ.μ. Μέγα Απόδειπνο και ομιλία.

* Κάθε Παρασκευή απόγευμα Χαιρετισμοί στην Υπεραγία Θεοτόκο. 1η Ακολουθία 5.00 μ.μ. έως 6.30 μ.μ., 2η Ακολουθία από 7.00 μ.μ. έως 8.30 μ.μ.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

Μεγάλη Τεσσαρακοστή 2013

* Μ. ΑΠΟΔΕΙΠΝΟ. Κάθε απόγευμα ώρα 5.30 μ.μ.

* Κάθε Τετάρτη πρωί 7 έως 9: Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία

* Την Τετάρτη 10 Απριλίου θα τελεστεί εσπερινή προηγιασμένη Θ. Λειτουργία. Θα ομιλήσει ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Ομπλού, Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος Κωτσάκης. Ώρα 5.30 μ.μ. έως 7.00 μ.μ. Στο τέλος θα παρατεθεί τράπεζα στο Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο.

* Χαιρετισμοί της Θεοτόκου. Κάθε Παρασκευή ώρα 7.00 μ.μ.

* Μ. Κανόνας. Τετάρτη 17 Απριλίου ώρα 6.00 μ.μ.

* Ακάθιστος Ύμνος. Παρασκευή 19 Απριλίου. α) Α' Ακολουθία ώρα 7.00 - έως 9.00 μ.μ. β) Ιερά Αγρυπνία από ώρα 9.30 έως 1.00 μετά το μεσονύκτιο. Θα ιεουργήσει και θα ομιλήσει ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Αντώνιος Ρουμελιώτης.

* Την Δευτέρα 22 Απριλίου και ώρα 6.00 μ.μ. Εισ τον ως άνω Ναό θα ομιλήσει ο Πανοσ. Αρχιμανδρίτης π. Ιγνάτιος Χαϊκάλης, πρ. Εφημέριος Νοσοκομείου Λοιμωδών Αττικής με θέμα: "Προετοιμασία για το Πάσχα".

ΑΚΡΟΤΗΡΙΟΥ 17
ΨΑΡΟΦΑΙ ΠΑΤΡΑΣ

ΤΗΛ.: 2610/321.511 -
ΟΙΚΙΑΣ 2610/310.317
& ΚΙΝ.: 6945/795.725

8 ήμερη προσκυνηματική εκδρομή στους Αγίους Τόπους

Η Ενορία Αγίων Χαράλαμπος και Αντωνίου, Κρύα Ιτεών, διοργανώνει 8 ήμερη προσκυνηματική εκδρομή στους Αγίους Τόπους.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ

Παρασκευή 5 Ιουλίου 2013

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

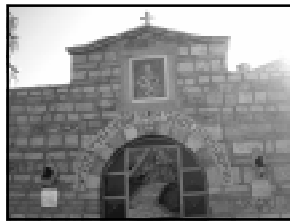
Παρασκευή 12 Ιουλίου 2013

Πληροφορίες: π. Ιωάννης Δημητρόπουλος
τηλ. επικοινωνίας: 6936581661
Email: ioannisdim@hotmail.gr

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ «ΠΑΛΑΙΟΜΟΝΑΣΤΗΡΟ» (ΜΠΑΛΑ)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ Μ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Εκ της Ιεράς Μονής Αγίου Νικολάου ανακοινούται ότι οι Ιερές ακολουθίες κατά την διάρκεια της Αγίας και Μεγάλης τεσσαρακοστής θα τελούνται ως κάτωθι:

1. Κάθε απόγευμα η Ακολουθία του Μ. Αποδείπνου στις 5.45 μ.μ.

2. Κάθε Τετάρτη η προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. - 9.00 π.μ.

3. Κάθε Παρασκευή η Ακολουθία των Χαιρετισμών στις 6.00 μ.μ.

4. Κάθε Κυριακή η Ακολουθία του Όρθρου και της Θ. Λειτουργίας 7.00 - 10.00 π.μ.

5. Κάθε Κυριακή απόγευμα η Ακολουθία του Κατανυκτικού Εσπερινού στις 6.00 μ.μ.

Ενημερώνουμε τους ευλαβείς αναγνώστες ότι καθ' όλη την διάρκεια του έτους η Ιερά Μονή κάθε Τετάρτη παραμένει κλειστή για τους προσκυνητές. Ωστόσο, κατά την διάρκεια της Μ. Τεσσαρακοστής, επειδή τελείται η Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία, η Ιερά Μονή ανοίγει μόνο κατά τις ώρες τελέσεως αυτής, δηλαδή από τις 7.00 π.μ. έως τις 9.00 π.μ.

Τηλ.: 2610/459058

Εκ της Ιεράς Μονής

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

6ήμερη Προσκυνηματική Εκδρομή στους Αγίους Τόπους

Ο Ιερός Ναός Αγίας Μαρίνης Πατρών, διοργανώνει προσκυνηματική εκδρομή στους Αγίους Τόπους από 8 Μαΐου (Τετάρτη του Πάσχα) έως και 13 Μαΐου 2013.

Πληροφορίες: π. Παναγιώτης Θωμάς
6932371500

"ΚΡΗΝΗ"

- * Μεγάλη ποικιλία σπιτικών φαγητών
- * Σπεσιαλιτέ σπιτικές πίτες
- * Νηστίσιμα
- * Τρόφιμα και σε πακέτο

Παντοκράτορος 57
Ανοικτά μεσημέρι - βράδυ

Τηλ.: 2610/621.147 - άνω Πόλη ΠΑΤΡΑ

«ΧΑΡΙΝ ΥΓΕΙΑΣ»

*Της Ιατρού Ασημίνας Ζανιά-Τσιμάρρα
azaniatsimara@gmail.com

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΟΝΑ Η ΓΝΩΣΗ ΝΙΚΑ ΤΟ ΦΟΒΟ (Β' ΜΕΡΟΣ)

Στο προηγούμενο άρθρο αναφέρθηκε ότι το κάπνισμα αποτελεί τον κύριο αιτιολογικό παράγοντα του καρκίνου του πνεύμονα. Πράγματι, ο καπνός του τσιγάρου περιέχει **4.000 χημικές ουσίες, πενήντα πέντε εκ των οποίων είναι δυνητικά καρκινογόνες**. Το κάπνισμα ευθύνεται για το **80-90%** των χρόνιων αναπνευστικών νοσημάτων, το **23-40%** των εμφραγμάτων του μυοκαρδίου, ενώ ταυτοχρόνως αποτελεί τον κύριο αιτιολογικό παράγοντα ανάπτυξης καρκίνου του πνεύμονα. Συγκεκριμένα, οι καπνιστές έχουν **20 φορές** περισσότερες πιθανότητες ανάπτυξης καρκίνου πνεύμονα από ότι οι μη καπνιστές. Επίσης, το **80-85%** των ασθενών με καρκίνο πνεύμονα είναι καπνιστές. Η έκθεση των **μη-καπνιστών** στον καπνό του τσιγάρου ονομάζεται «**παθητικό κάπνισμα**». Επιδημιολογικές μελέτες έχουν δείξει ότι ενήλικες που συμβιώνουν με καπνιστές έχουν **15% περισσότερες πιθανότητες** να νοσήσουν από ασθένειες που σχετίζονται με το κάπνισμα και να καταλήξουν από αυτές, σε σύγκριση με ενήλικες που κατοικούν σε σπίτι, όπου δεν υπάρχουν καπνιστές.

Ο αμιάντος και το ραδόνιο αποτελούν, επίσης, **παθογόνα αίτια** που μπορούν δυνητικά να προκαλέσουν καρκίνο του πνεύμονα. Ο **αμιάντος** αποτελεί την κοινή ονομασία για μια ομάδα ορυκτών που χρησιμοποιούνταν σε βιομηχανίες και σε εμπορικές κατασκευές κυρίως τις δεκαετίες '50-'60. Τα άτομα που εκτίθενται σε αμιάντο και καπνό τσιγάρου έχουν **σημαντικά αυξημένο κίνδυνο** για ανάπτυξη καρκίνου του πνεύμονα. Έχει βρεθεί ότι τα σωματίδια αμιάντου μπορούν να συμβάλλουν στη μεταφορά συγκεντρωμένων καρκινογόνων του καπνού στα κύτταρα που επενδύουν τους πνεύμονες. Το **ραδόνιο** είναι ένα αόρατο, και άγευστο ραδιενεργό αέριο, το οποίο φυσιολογικά ανευρίσκεται στο **έδαφος και στα πετρώματα**. Εργάτες σε μεταλλεία εκτίθενται σε ραδόνιο, ενώ σε μερικές περιοχές των ΗΠΑ ραδόνιο βρίσκεται και μέσα στις κατοικίες. Μπορεί να προκαλέσει βλάβες στους πνεύμονες και να οδηγήσει σε καρκίνο του πνεύμονα. Η **μόλυνση του περιβάλλοντος** είναι ένας ακόμη παράγων που έχει αυξήσει τα ποσοστά της εμφάνισης καρκίνου του πνεύμονα. Αξίζει να σημειωθεί ότι, έχει βρεθεί συσχέτιση μεταξύ **καρκίνου του πνεύμονα και έκθεσης σε συγκεκριμένους ρύπους** της ατμόσφαιρας, όπως τα παραπροϊόντα της καύσης του πετρελαίου και άλλων φυσικών καυσίμων. Τέλος, **γενετικά αίτια και κληρονομικοί παράγοντες** ενοχοποιούνται για την εμφάνιση ορισμένων μορφών του καρκίνου του πνεύμονα.

Συχνά οι ασθενείς ρωτούν: **"Τι μπορώ να κάνω για να μειώσω τις πιθανότητες εμφάνισης καρκίνου του πνεύμονα;"**

Όσον αφορά τα κληρονομικά αίτια, οι προληπτικές παρεμβάσεις είναι περιορισμένες. Όμως και σε αυτήν την περίπτωση, η ύπαρξη βεβαρημένου οικογενειακού ιστορικού (πατέρας, αδερφός που πάσχει από τη νόσο) μπορεί να λειτουργήσει ως **προειδοποιητική σήμανση** για λοιπά μέλη της οικογενείας (ιδιαιτέρως αν είναι καπνιστές κ.λ.π.). Τα λοιπά προληπτικά μέτρα περιλαμβάνουν: **1.** Διακοπή του καπνίσματος, η οποία **ελαττώνει σταδιακά τον κίνδυνο** ανάπτυξης καρκίνου του πνεύμονα για τον πρώην καπνιστή., **2.** Αποφυγή εκθέσεως σε παθητικό κάπνισμα, **3.** Αποφυγή (όσο είναι δυνατόν) σε περιβάλλον με αυξημένη ατμοσφαιρική ρύπανση, **4.** Αποφυγή έκθεσης σε περιβάλλοντα με αυξημένες εκπομπές ραδονίου ή άλλων ραδιενεργών σωματιδίων ή ινών αμιάντου, **5.** Μελέτες δείχνουν ότι η συστηματική κατανάλωση φρούτων και λαχανικών, (σως, μειώνει την πιθανότητα εμφάνισης καρκίνου του πνεύμονα (εξαιτίας της αντιοξειδωτικής τους δράσης). Το ίδιο αποτέλεσμα φαίνεται να έχουν διαίτες πλούσιες σε βιταμίνη Α και βιταμίνη C, **6.** Τέλος από πρόσφατες μελέτες που έχουν γίνει διαφαίνεται ότι, η σωματική άσκηση μειώνει τον κίνδυνο εμφάνισης καρκίνου του πνεύμονα.

Η πρόληψη, ως γνωστόν, **σώζει ζωές** και όπως έγινε κατανοητό τα προληπτικά μέτρα είναι κατά κανόνα απλά και εύκολα εφαρμόσιμα στην καθημερινή πράξη. Την άλλη εβδομάδα θα ολοκληρωθεί η αναφορά μας στην νεοπλασία του πνεύμονα με την περιγραφή των συμπτωμάτων της νόσου και των σύγχρονων μεθόδων διάγνωσης.

* Η κα Ασημίνα Ζανιά-Τσιμάρρα είναι πνευμονολόγος-φυματολόγος. Σπούδασε στην Ιατρική του Πανεπιστημίου Πατρών και πραγματοποίησε την εξειδίκευσή της στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ρίου. Πλέον προσφέρει τις ιατρικές της υπηρεσίες σε ιδιωτικό επίπεδο.

Αφιερωμένη στον Μανώλη Χατζημάρκο η νέα «Πληροφόρηση»

Κυκλοφόρησε η Εφημερίδα «Πληροφόρηση» της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος Μαρτίου – Απριλίου 2013. Το νέο τεύχος είναι αφιερωμένο στον αείμνηστο Δάσκαλο της Ψαλτικής Τέχνης και Μουσικής, Πρωτοψάλτη **Μανώλη Χατζημάρκο**.

Στο αφιέρωμα γράφουν:

Α. Ο Μιχάλης Μελέτης, Πρωτοψάλτης του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Βόλου, με θέμα «Μανώλης Χατζημάρκος, η ιστορία μιας ζωής»

Β. Ο Κυριαζής Νικολέρης, Άρχων Μουσικοδιδάσκαλος του Οικουμενικού Πατριαρχείου και Πρωτοψάλτης, με θέμα «Μανώλης Χατζημάρκος, ο κορυφαίος των κορυφαίων»

Γ. Ο Σοφοκλής Μουρτζόπουλος, Ιεροψάλτης – Εκπαιδευτικός, με θέμα «Για την Μαγνησία ήταν ουρανόσταλτο δώρο»

Δ. Ο Ευστάθιος Γραμμένος, Λαμπαδάριος του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Βόλου, με θέμα «Η εργογραφία του Μανώλη Χατζημάρκου» και

Ε. Ο Ιωάννης Σχώρης, Πρωτοψάλτης του Ιερού Ναού Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Βόλου, με θέμα «Αντίο Δάσκαλε».

Η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας Έλωνας στη Λακωνία

Το Σάββατο 6 Απριλίου 2013, το χωριό Βλαχιώτη Λακωνίας υποδέχθηκε με κάθε λαμπρότητα την Ιερά και Θαυματουργή εικόνα της Παναγίας της Έλωνας Κυνουρίας, στον Ενοριακό Ιερό Ναό του Αγίου Νεκταρίου Βλαχιώτη.

Την Ιερά Εικόνα συνόδευσαν από τα αγιασμένα βράχια της Ιεράς Μονής Ελώνης Κυνουρίας που την φιλοξενούν στα σπλάχνα τους, Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας και Κυνουρίας κ.κ. Αλέξανδρος, συνοδευόμενος από τον Πρωτοσύγκελο της Ιεράς

Ο π. Βασίλειος Μπλάνας στην αίθουσα της Χριστιανικής Στέγης

Τη Δευτέρα 15 Απριλίου 2013 και ώρα 7.00 μ.μ. στην αίθουσα ομιλιών της Χριστιανικής Στέγης Πατρών, Παντανάσσης 61, θα ομιλήσει ο π. Βασίλειος Μπλάνας με θέμα: **"Το Θείον Δώρο της Ειρήνης"**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ 14-4-2013
Ιερός Ναός Παντοκράτορος Πατρών

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΝΗΣΤΕΙΩΝ 21-4-2013
Ιερός Ναός Αγίας Σοφίας Πατρών
ώρα ενάρξεως : 6 μ.μ.

Στούς Κατανυκτικούς Εσπερινούς θα χοροστατή
ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών
κ. κ. Χρυσόστομος

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΛΟΓΛΥΠΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Γ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ

ΤΕΜΠΛΑ
ΘΡΟΝΟΙ
ΑΜΒΩΝΕΣ
ΠΑΓΚΑΡΙΑ

ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΑ
ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ
ΚΑΡΕΚΛΕΣ
ΣΤΑΣΙΔΙΑ

Αλεξ. Υψηλάντου 106
& Αγ. Νικολάου - Πάτρα
Τηλ.: 2610 278.829
- Κιν.: 6944 766.005

Ο Εκκλησιολόγος

Με λοίμωξη του αναπνευστικού ο πρ. Πειραιώς κ. Καλλίνικος

Σε ιδιωτικό θεραπευτήριο νοσηλεύεται τις τελευταίες ημέρες μέρες ο Σεβ. Μητροπολίτης πρώην Πειραιώς κ. Καλλίνικος εξ αιτίας λοίμωξης του αναπνευστικού που προκλήθηκε εξαιτίας μιας ίωσης που τον ταλαιπωρούσε.

Σύμφωνα με ανθρώπους του περιβάλλοντός του, ο 88χρονος Μητροπολίτης ανταποκρίνεται θετικά στην αγωγή και εφόσον αυτή η πορεία συνεχιστεί μέσα στις επόμενες ημέρες αναμένεται να λάβει εξιτήριο.

Τον Μητροπολίτη επισκέφθηκε ο Αρχιεπίσκοπος κ.κ. **Ιερώνυμος** ώστε να ενημερωθεί για την πορεία της υγείας του, ενώ κοντά του βρίσκονται αρκετά πνευματικά του παιδιά όπως οι Μητροπολίτες Σάμου κ. **Ευσέβιος**, Καλαβρύτων κ. **Αμβρόσιος** και Δημητριάδος κ. **Ιγνάτιος**.

Το μνημόσυνο του μακαριστού Αργολίδος Ιακώβου Β'

Γίνεται γνωστό ότι το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού Μητροπολίτου Αργολίδος κυρού Ιακώβου Β', θα τελεσθεί την Κυριακή 21η Απριλίου 2013 εις τον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Ναυπλίου. Παρακαλούμε όλους τους τιμώντας τη μνήμη του να προσέλθουν για να προσευχηθούν δια την ανάπαυσιν της ψυχής του αειμνήστου Ιεράρχου.

Μητροπόλεως Μαντινείας και Κυνουρίας Πανοσιολ. Αρχιμ. Θεόκλητου Ντούλια και Ιερέων της Κυνουρίας.

Η Ιερά Εικόνα της Παναγίας μας αφίχθη στις 4μ.μ. στο χωριό Βλαχιώτη Λακωνίας, όπου εκεί την υποδέχθηκαν με κάθε τιμή και λαμπρότητα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας και Σπάρτης κ.κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ μετά του βοηθού αυτού Επισκόπου Ανδρούσης κ.κ. ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΥ, πλήθος Κληρικών, αρχόντων, εκπροσώπων του τόπου και των Σωμάτων Ασφαλείας καθώς και ευσεβών χριστιανών που είχαν καταφθάσει από κάθε γωνιά της Λακωνίας προς τούτο.

Στις Ιερές Ακολουθίες που είχαν προγραμματισθεί συμμετείχαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας και Σπάρτης κ.κ. Ευστάθιος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας και Κυνουρίας κ.κ. Αλέξανδρος, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ανδρούσης κ.κ. Θεόκτιστος, Κλήρος και Λαός.

Η Παναγία της Έλωνας, κατά πολλούς η Παναγία του Έλους, αποτελεί καταφυγή των πιστών της ευρύτερης περιοχής του Βλαχιώτη, μιας και οι κάτοικοι έχουν στενούς δεσμούς με την Κυνουρία και την Ιερά Μονή της Έλωνας.

Ο Σεβ. Μαντινείας κατά την Θείαν Λειτουργίαν που ετελέσε με τον κυριάρχην Μητροπολίτην Σπάρτης και τον βοηθόν του Επίσκοπο Ανδρούσης στο κήρυγμά του, που αναφέρετο στον Τίμιο Σταυρό και την σωτηρία της ψυχής μας κατέληξε ότι «αρχιληστής της ψυχής μας είναι ο Διάβολος και λήσταρχος της ζωής μας είναι το Ελληνικό Κράτος. Μόνη μας ελπίδα και προστασία μας είναι η Παναγία προς την οποία την πάσαν ελπίδα μας αναθέτομεν.»

Για μια σύγχρονη παιδεία
με ελληνορθόδοξη αγωγή

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΕΓΓΡΑΦΕΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2013-2014

Τα Εκπαιδευτήρια «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» γνωστοποιούν στους ενδιαφερόμενους Γονείς και Κηδεμόνες ότι για το σχολικό έτος 2013-2014 δέχονται αιτήσεις εγγραφής νέων μαθητών/τριών στα τμήματα:

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ - (Προνήπια- Νήπια)
ΔΗΜΟΤΙΚΟ - Α' Τάξη
ΓΥΜΝΑΣΙΟ - Α' Τάξη
ΛΥΚΕΙΟ - Α' Τάξη.

Υπάρχουν θέσεις και στις ενδιάμεσες τάξεις. Πληροφορίες και κατάθεση αιτήσεων καθημερινώς στα γραφεία των σχολείων μας, Γηροκομείου 61- Πάτρα, τις ώρες 8.30 έως 14.00

Τηλέφωνα: Γραμματεία 2610-224.260
Νηπιαγωγείο: 2610-275.995, Δημοτικό: 2610-275.992, Γυμνάσιο: 2610-274.576, Λύκειο: 2610-641.946

Τα ετήσια διδάκτρα κατά τμήμα είναι:
ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ: 2.800 ευρώ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ: 3.200 ευρώ
ΓΥΜΝΑΣΙΟ & ΛΥΚΕΙΟ: 3.500 ευρώ

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»
Ένα σχολείο με όραμα
E-mail: ell_anag@otenet.gr
www.ellinikianagennisi.gr

Το πρόγραμμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ.κ. Χρυσοστόμου

Κυριακή 14 Απριλίου (ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ)
πρωί Θεία Λειτουργία εις τόν Ιερόν Ναόν Παντανάσσης Πατρών. Εορτασμός α) Αγ. Γρηγορίου τού Ε' (Σύλλογος Γορτυνίων) και β) Αγ. Νεομάρτυρος Δημητρίου τού εν Τριπόλει μαρτυρήσαντος εν έτει 1803 (14 Απριλίου)

6:00 μ.μ. Κατανυκτικός Εσπερινός εις τόν Ιερόν Ναόν Παντοκράτορος Πατρών

Τετάρτη 17 Απριλίου 7.00 μ.μ. Ακολουθία Μ. Κανόνος εις τόν Ιερόν Ναόν Αγίας Τριάδος Ζαρουχλείων.

Παρασκευή 19 Απριλίου 7:00 – 9:00 μ.μ. ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ εις τόν Ιερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ευαγγελιστρίας Πατρών.

9:15 – 1:00 Ακολουθία τού Ακαθίστου Ύμνου με Ιερά Αγρυπνία εις τόν Παλαιόν Ιερόν Ναόν Αγίου Ανδρέου Πατρών.

Κυριακή 21 Απριλίου (ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΝΗΣΤΕΙΩΝ) 7:30 π.μ. Θεία Λειτουργία εις τόν Ιερόν Ναόν Προφήτου Ηλίου Ανθουπόλεως

6:00 μ.μ. Κατανυκτικός Εσπερινός εις τόν Ιερόν Ναόν Αγίας Σοφίας Πατρών

Τετάρτη 24 Απριλίου 8.00 μ.μ. Εκδήλωσης εις το Συνεδριακόν Κέντρον Πανεπιστημίου Πατρών. Παρουσίασις Ορατορίου των Παθών από την Γυναικεία Βυζαντινή χορωδία «Πανύμνητος».

Σάββατο 27 Απριλίου 6.00 μ.μ. Εσπερινός εις τόν Ιερόν Ναόν Αγίας Παρασκευής Μιχόχου.

Κυριακή των Βαΐων πρωί Θεία Λειτουργία εις τόν Ιερόν Ναόν Παναγίας Αλεξιώτισσης Πατρών.

Ο π. Ευάγγελος Πριγκιπάκης στη Διακίδειο Σχολή

Σήμερα ΣΑΒΒΑΤΟ 13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ και ΩΡΑ 8.00 μ.μ. στην αίθουσα της ΔΙΑΚΙΔΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΛΑΟΥ θα ομιλήσει ο Πρωτοπρεσβύτερος π. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΡΙΓΚΙΠΑΚΗΣ, Διδάκτωρ Θεολογίας με θέμα: «Η ΠΕΡΙ ΝΗΣΤΕΙΑΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ».

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΓΙΑΔΕΙΑΣ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΜΑΚΕΛΛΑΡΙΑΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Κάθε Κυριακή Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. -10 π.μ.

Κάθε Παρασκευή χαιρετισμούς στην Υπεραγία Θεοτόκο ώρα 5.00 μ.μ.

ΛΓΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ (από το 1928) "ΤΖΕΛΑΤΗ"

ΕΙΔΗ ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ - ΔΩΡΑ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΖΕΛΑΤΗΣ

Έκθεση
Αγιογραφίας,
γκραβούρες
αυθεντικές

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 29Α - ΠΑΤΡΑ
ΤΗΛ.: 2610/272.692,
ΟΙΚΙΑΣ: 2610/329.930